

Kronika část 3 (záznam z krystalu Ugur)

(Nejedná se přesný překlad původního textu, ale o přibližné vyjádření, srozumitelné pro laické čtenáře. Zájemci o přesný text, necht' si zakoupí originální francouzské knihy, doporučované v 1. díle práce Antona Parkse.)

Nebe na Mulge-Tab je oslepující modré a jeho půda vyzařuje trvale teplo. Měl jsem nejasný dojem, že se nacházím na planetě Dukù. Představíme zde bohatý a detailní popis Enkiho příchodu, toho co očekával a samotné planety. Dělal nám velkou radost, prostě to přeložit..., ale to není účel těchto stránek. Překlad do anglického jazyka bude konečně publikován. A tak, jak se to snažíme udělat, vám přineseme něco z toho, čemu věříme: základní fakta, která vám pomohou pochopit, co se dělo v této dávno zapomenuté části naší historie; podle vaší chuti vám to bude později k dispozici.

Ale kde nakreslíme dělící čáru? Můžeme jednoduše uvést ve prospěch nějakého budoucího volnomyšlenkářského botanika, že čistě bílá magnolie, jejíž vůni dával Enki přednost mezi vším jiným co znal, je posvátný strom této planety? Proč ne?

Stačí říct, že Enki se setkal s doprovodem desítek Amašutum, ve zlatem zdobených liturgických rouchách a rytmicky s nimi tančil, jak ho ve městě vedli k přístavu, kde byla připravena čestná tribuna.

Asar je skutečně název egyptského Osirise, "Osiris" je řecké jméno Usira (sídlo oka), které dostal po jeho legendárním zmizení. Jeho původ je jistě z jazyka Gina'abul (sumerština) v podobě aš-ar (bezkonkurenčně oslavovaný).

Po nekonečném chvalozpěvu, ženy propůjčily Sa'amovi-Enkimu s ještě další pompézní jméno Ašár (bezkonkurenčně oslavovaný).

Ama'argi se pak obrátila k obrovské Unir (pyramida), která dominovala západně od přístavního města, s její bílou mramorovou fasádou. Na jejím vrcholu zářily paprsky z křemenného krystalu značné velikosti, takže

se zdálo, jakoby se roztrhla obloha napůl. Sa'am-Enki pocítil zachvění. Kněžky povznesly božské světlo slunce prostřednictvím oslňující pyramidy, která odrážela jeho svět.

Sa'am byl tiše veden po dlouhé cestě k pyramidě, kam sestoupil a kde ho nechaly v podzemní tmě samotného, dokud nedokázal rozeznat některé postavy, pohybující se v dálce. Sa'am-Enki byl poté pozván do bazénku se třemi Abgal – Kadištu ze Síríi! Abgal vyzařovaly nepopsatelný klid, který mu v té době připomínal Sé'et. Ale jejich tváře bolestně připomínaly její nepřítomnost.

Jedna z nich se přiblížila, vzala ho do náruče a mluvila s ním za pomoci Kinsag (telepatie):

„Můj bratře Ea (z vodního příbytku), všichni zde na vás čekáme. Přáli bychom si setkat se s vámi za příznivějších podmínek. Musíte slyšet pravdu o vaší sestře Sé'et.“

Abgal mě držela stále pevněji. „Dcera Nammu již není na tomto světě. Její loď explodovala před dosažením Mulge-Tab. Tvoje matka si je vědoma této události, ale netroufala si vám to říci, protože věděla o vašem spojení se sestrou.“

Bylo to celkem hrozné, sen se náhle proměnil v hrůzu. Enki vyskočil z vody, aby se dostal ze spárů této noční můry. Byl zaslepen hněvem a zmítal se v křečovitých vzlycích... Abgal se snažila ho uklidnit a řekla mu, že "minulost a budoucnost může být zachována v jeho duši", říká se, že člověk nesmí lpět na hmotě.

Sé'et se rozhodl odejít, po této zkušenosti se smrtí. Řekly mu, že Enkiho sestra otevřela cestu moudrosti pro Gina'abul, kteří věděli o její smrti...Enki nic nechápal ani to nechtěl pochopit. Hněv byl nejprímějšší reakcí na vše. Rychle odcházel, myslel jen na zápletky jeho Kuku a manipulace Ana. Jeho hlava rezonovala zlověstnými myšlenkami na ně!

Sa'am-Enki spěch hal opustit podzemní komplex. Svůj hněv už nedokázal ovládat. Věděl, že reaguje na to špatně, ale bylo to tak. Zlobil se také na sebe; jeho krev Abgal byla k ničemu proti jeho "genetické živočišnosti" naprogramované Anem tak, aby byl k tomu systematicky slepý. Ještě, že pochopil, že jeho matka i on byli zrazeni jeho předky Kukú. Amašutum byla připravena. Pochopila, kdo byl předurčen na trůn na Uraší a slíbila, že sesadí Ninmah ve jménu Tiamaty a Nammu – nebude už déle působit!

Amašutum se zeptala, jestli by si nepřál setkat se s tělem své sestry. Je schopna obnovit tělo Sé'et, navrhly to kněžky Nindigir a umístily ho v Duat na Mulge-Tab pod pyramidou. (Prvotní Chaos je nejlepší místo pro úkryt těla Gir, podle porodníků Kirišti.) Sa'am ale nepřikládal žádnou hodnotu této maškarádě. Jednoduše je požádal, aby mlčely o celé této záležitosti a opustil Mulge-Tab, jako přístav míru, kde se mu podařilo získat novou identitu.

Najednou bylo všechno jasné. Návrh Ninmah byl logický, kdyby to byla běžná situace. Sa'am si byl jist, že Ninmah byla součástí spiknutí. Unaven, zapojil automatického pilota a naprogramoval jako svůj cíl přístav lodí na úpatí Dukug, posvátné hory v Kharsag.

Neřekl už nic. Ať to byla nehoda nebo zločin, věděl o jejich případné reakci na dlouhodobou nepřítomnosti jeho sestry. Letěl zpátky na Uraš. Měl těžkou krizi Buluhur (duševní krize). Musel se rychle trochu prospat. Zde tento záznam z krystalu Ugur končí.

Povstání Nungal

... Dlouhá doba uplynula před dalším vstupem do Ugur. Bolest nad ztrátou Sé'et byla tak veliká! Ale po čase se obličej Sé'et začal pomalu vytrácet, začal jsem zapomínat na její úsměv a její zelené oči (zorničky)...

Sa'am-Enki strávil nějaký čas v džungli na jihu Sigun (Austrálie), kde navštívil tábor v místě, kam poprvé dorazili na tuto planetu.

Co se stalo s její duší? Kde je?

Kharsag zůstává svrchovaným územím Ninmah, Ušumgal a většiny Anunnaki, zatímco Edin je útočištěm Enlila a jeho multietnických dělníků. Různí Anunnaki jsou roztroušeni po obrovské pláni. Začali si zde stavět města, poblíž většiny Diranna, která narušují pozemky velkého Šatam (územní správce). Tyto budovy ještě nejsou všechny obydlené.

Nungal pokračovali ve své nekonečné práci, již po léta nepodporováni Sa'amem-Enkim. Mezitím, po ztrátě své sestry, Sa'am zapomenul na sebevražedné zoufalství, kdy si představoval tisíc a jeden způsob ukončení svého života. Potřeboval by na to extrémní a radikální metody, vzhledem k tomu, že měl příslib věčného života, když byl obdařený silou Níama. Musel by se snad vrhnout pod Albarzil (mechanické vrtačky), havarovat v prudkém letu proti Dukug (Svatá Hora), vstoupit do reaktoru, (?) být zabit bleskem... nebo Ugur. Nikdy nepostrádal takové nápady, ale nikdy by takový čin nemohl provést. Něco nebo někdo by byl vždy narušen. Myslel si, že je pod neviditelnou ochranou Namlú'u, kterým byl zodpovědný.

Nakonec si půjčil od Ama'argi Tumuá (jednomístný létající aparát) a létal kolem a kolem Uraše maximální rychlostí až jeho silový krystal pohonu vybouchl, takže uvízl uprostřed Kankaly v Africe. Musel zavolat Ninmah pomocí Kinsag (telepatie), aby přišla a zachránila ho.

Nezmínil se o zmizení Sé'et Kuku, Ninmah nebo Enlilovi. Ale když zmiňoval její jméno, vymýšlel si jakési imaginární zprávy. Sé'et prý žije v Abzu se svou matkou a sestrou Dim'mege. Ninmah se někdy zmínila, že Sa'am-Enki by měl odvézt Sé'et z Abzu na zdvořilostní návštěvu k sobě. Sa'am byl nucen vymýšlet si nejpravděpodobnější výmluvy, jednu po druhé. Všichni hráli tuto stupidní hru.

Hustota KI se projevovala více u mužů z Margíd'dy a Mulmul (Plejády), dokonce i u těch dvojí polarity. Sa'am-Enki si myslel, že unikne tomuto mocnému efektu díky všemocné síle Ušumgal, ale Nammu a Ninmah měly pravdu, bylo to pro něj obtížné kvůli genetickému dědictví od otce, což nemohly dost dobře vysvětlit. Nicméně to snášel mnohem lépe, než Anunnna za této situace. Jeho Nungal a Enlil energii KI podivuhodně podporovali.

On však nebyl skutečný Nungal, a tak na rozdíl od nich, neměl genetické komponenty Kingů-Babbar (albíni). Proto část Ušumgal ukryl ve svých obydlích v Kharsag, kde o ně Ninmah dobře pečovala. Dělal to s každým, takže Sa'am-Enki se musel nakonec uchýlit do jeskyně, aby jí to nějak oplatil.

Porodní asistentka Anunna se stala Sa'amovou Šan (paní/majitelka). Ona byla ta, kdo pro něj znamenal "živou matku". Sotva se z toho radoval, protože Ninmah nevzbuzovala u něj důvěru, se kterou by se chtěl rád bavit. Navíc měl podezření, že za jeho zády jí dala Úzug (menstruace), jako ji Ušumgal dali Kuku (předkům). Měla přání stát se nepostradatelnou a vidět, že nikdo v Kharsag neunikne její kontrole.

Šel na schůzku s Nammu do Abzu, zeptat se jí, jestli by mu dala "pohled na život" namísto Ninmah, ale ona to nepřijala. Znovu dávala přednost opuštění Sa'ama a věnovat se svým povinnostem. Jeho sestra Dì'm'enge navrhla, aby žili zde v Šalim, hlavním městě Abzu a tvořili s ní "pilíř světa". Naznačila, že by se mohl stát jejím Nitahlam (milencem) a nabídla mu "pohled na život". Ale něco nedefinovatelného mluvilo proti tomu a on nevěděl co.

Dì'm'enge byla mnohem vstřícnější k názoru, že Ninmah a Sa'am by se mohli stýkat důvěrněji. V posledních letech zhubla a byla velmi hezká. To ostatně byla vždy. Nyní na sebe používala těžkou vůni, kterou tajně opájela Sa'ama.

Ninmah se ptala Dì'm'enge na některé Ama'argi, zda mají vazby na její Anunnaki, aby kolonie mohla růst. Přestože Ninmah nechtěla více vědět, Dì'm'enge to povolila pouze padesáti a to ještě ne čistě dobrovolně. Nebyla hloupá! Věděla, že skutečný důvod, proč to bylo potřeba je "sledovat život".

Ninmah také požádala ze stejného důvodu Enkiho o repatriaci velkého počtu Nindigir (kněžek) z Mulge a Mulge-Tab. Enki však odmítl a dokonce prý o tom mluvil s Kadištu, tato myšlenka byla tak groteskní! (Ve skutečnosti k nim stejně neměl žádný vztah.)

Navzdory svému původu, Enki a Ninmah spolu nežili. Ninmah si přála, aby jí Enki udělal dítě a používala k tomuto účelu všechny své půvaby, ale on si chránil své sperma, jak mu přikázala Nammu. Nechtěl dát potomstvo panovníkům Anunna, komplicům vraha svého tvůrce. Našel útočiště v Nunkiga (Eridu), v jeho malém sídle na velké planině Edin. Sigpabnun (Isimmud) tam byl s ním. Občas ho uklidňoval při jeho poštilostech. Jeho přítomnost a uklidňující vliv byl mimořádně potřebný. Byl velmi soustředěný.

V této době, byl Enki velmi rozrušený svými každodenními potřebami. Podnebí na Uraši nebylo pro Anunnaki dostatečně teplé. Jejich vláda v Kharsag byla na vysoké úrovni. Nungal jim zabraňovali v přístupu do Nunkiga. Enkiho Alagní (klony), měly budovat kanál se šesti Albarzil (mechanické vrtačky), ale dvě byly mimo provoz. Jejich materiál byl opotřeбенý. Dì'm'enge neměla náhradní díly, nepochybně jako odvetu pro Enkiho, který se nechtěl stát jejím Nitahlam (milencem). Někteří Nungal se vrátili k ručnímu kopání s lopatami. Enki se snažil manévrovat mezi ním a Dì'm'enge, Ninmah a Kuku (předkové), ale jen obtížně.

Enki se třikrát vrátil na Mulge-Tab, kde byl život tak mírumilovný. Nindigir (kněžky) které tam žily, tvořily příkladnou organizaci, nebo to tak aspoň vypadalo. Zdá se, že se o nic nestaraly, kromě svého osobní potěšení a všeho kolem nich. Byly úplně mimo od obtíží na Uraši. Bylo to životem mimo vliv Kadištu?

Stalo se, že Enki bolestně potvrdil, že není schopen přistupovat k Ukubi'im (*rod Homo Neanderthalis*) jako k rodině, avšak s jedním měl dobrý vztah, ze kterého vzešla Agarín. Přišla z Afriky. Některé kmeny byly směřovány směrem ke středu kontinentu (Evropa). Enki nevěděl, zda to byla jeho blízkost k Ninmah, která byla příčinou jeho problému. Zdálo se mu, že se pomalu mění a ztrácí svou hlubokou podstatu. V tuto chvíli měl Enki v hlavě jedinou myšlenku - najít "svůj slib" - Sé'et, kdykoli by se to stalo a jakýmkoli způsobem by se to uskutečnilo.

Znovu šel na setkání s Abgal z Mulge-Tab, kteří nikdy nebyli daleko od vody a Kíg-Ku (delfínů) kteří osídlili moře bez hranic. Abgal ho zasvětil do funkce Ba (duše), což mu momentálně pomáhalo zapomenout na jeho slib. Vysvětlili mu, že by ho Ba někdy vedla nepřímou cestou k úspěchu v jeho životním poslání. Tato myšlenka odpovídala tomu, co mu bylo řečeno před nesčetnými Muanna (lety) Ninhal (věštkyní) když ho navštívila v Kharsag.

Enki požádal svého Nungal Zehutiho (Thota), který už po nějakou dobu dlel po dohodě s Nungal v Edinu, aby šel a zkoumal Gigal a vnitřní záležitosti tajné zóny, kterou mu světili Urmah. Zehuti také převzal odpovědnost za Sé'etovo obydlí v Abzu, aby bylo zachováno stejné, jako ho Enki zanechal, když odešel do Kharsag. Enki měl v plánu navštěvovat Abzu opakovaně, aby se připojil k rodině své matky. Enki měl v Zehutiho absolutní důvěru.

Pohled na Nungal kopající přímo pod jeho nosem, byl pro Enkiho naprosto nesnesitelný. Nungal byli vyčerpáni. Enlil by jim nedopřál odpočinek za žádných okolností. Napětí v kanálech více a více rostlo.

Velký Šátam se pohyboval po celé délce a šířce obrovské planiny Edin a dohlížel na práci v celé oblasti. Některí Anunnaki zde také pracovali, ale jen velmi málo. Hlavně to byli Kingú, kteří pracovali po nějakou dobu na stavbě budov pro Anunna. Mímínu (šedí) dohlíželi na práci dnem i nocí. Královští se chovali lépe než Nungal, kteří byli často v řetězech. Enlil jich měl několik ke své vlastní potřebě.

Změny počasí

Podle bodu 33 zákona Mardukù, Ušumgal a Ninmah nařídili Ama'argi, aby zabezpečily slunečno. Ženy to odmítly, když uvedly, že toto nařízení bylo vydáno v souvislosti s klimatem na Dukù a nikoli na Uraší. Zákon byl přijat na Kharsag. Můj stvořitel nepocházel z prokletého Udu'idimsa (Marsu), ale nařídil Enlilovi, aby hlasoval pro něj ve Velké radě, která odhlasovala většinou i bod 33 zákona k uvedení do praxe. Současné Amašutum prohlásily, že to bylo bláznovství a nikdo by neměl měnit klima, jak si přejí Ninmah a velký Šátam. Avšak v rámci příkazu shromáždění, Ama'argi musely prorazit základnu oblačnosti tak, aby se mohlo objevit slunce a měli tak potřebné teplo pro své Ninmah a předky. Obří krystaly a antény nasměrovaly Nindigir směrem k obloze a klima na Uraší se skutečně změnilo! Obloha byla temně modrá. Bylo najednou tepleji, což mělo dopad na náš každodenní život a naše zemědělství.

Enki se měl zaměstnávat zemědělskými programy, ale tento úkol jednoduše odmítal. Neměl nejmenší zájem pracovat pro Anunnaki a jejich velení. Nicméně, na obrovské planině Edin očekával, že budou založeny kolonie, všichni budou pracovat a zajišťovat výživu. Měl rozšiřovat zemědělskou oblast, klonovat dobytek, který by tahal pluhy a produkoval mléko, ale to mu nestačilo.

Nindigir (kněžky) pracovaly ve skupinách. Pásly dobytek na kopcích poblíž zahrad Ninmah a Enkiho laboratoří. Enki schválil obnovení zemědělství v Abzu na Udu'idimsa, aby měl aspoň trochu oddechu. Šetir, kněžka obilovin a Udu'us, kněžka dobytka, dostaly přidělenou tuto práci. Nákladní lodě z Marsu pravidelně dovážely další potraviny. Co chybělo v této chvíli, byly pracovní síly na Udu'idimsa (Marsu). Ninmah poslala nějaké Nungal do Kharsag, kde měli sloužit v různých městech. V těchto vznešenějších lokalitách se s Nungal zacházelo lépe, než na Edin.

Ninmah měla dozor nad mateřstvím v Kharsag. Enki se nezúčastňoval porodů a dodávek klonů po celé Muanna (roky), jako svrchovaný panovník Anunna měl řadu příslušných *Ninti* kolem Nungal. Enki musel rozšířit mateřská centra již rok předtím. Anunnaki se spojili s Ama'argi a kolonie rostla, k velkému potěšení Ninmah.

Enki přemýšlel o oblacích prachu, které se nebezpečně blížily. Nepřítomnost Zehuti'ho ovlivnila mnoho Nungal, ačkoli Enki ho mohl nahradit a stejně jako on mohl trávit všechny svůj čas s nimi. Nungal byli pokryti potem, prachem a zemí a nemohl nic pro ně udělat.

Počasí se stalo mnohem teplejší. Nungal byly pouze přibližně z poloviny hotovi s jejich úkolem. (Hladiny moří byly v této epoše nižší. V Perský záliv byl nad hladinou moře a tvořil část planiny Edin.) Byla to šílenství!

V tomto poněkud bezútěšném okamžiku se Enkimu zdálo, že dostal nápad - riskantní, ale takový, který by to všechno mohl vyřešit. Nemohl ho zachytit na krystal Ugur ze strachu, že by to objevili i jiní, pokud by někde ztratil svůj Gírkù. Zdálo se, že konec utrpení je již velmi blízko. Enki se chystal požádat Siggabnum (Isimmud), aby ho čekala na Nunkiga (Eridu), kde bude působit. Ve vhodné chvíli se jí ozve jako Enki.

V jeho dalším záznamu na Gírkù, se Enki vrátil k jeho panství v Abzu a zůstal tam po několik Ud (dní). Několik rodin Ugubi a Ukubi (rod Homo) se přechodně, ale ne masově, občas přidávalo k podzemnímu světu. Byli ovlivněni změnou klimatu na povrchu. Další rodiny se zde zdržovaly od večera.

Mezi nimi existovali jedinci obrovské velikosti určitého druhu, kteří sloužili jako horské hlídky bytostí, které žijí pod zemí. Ama'argi jim říkají *Uru*. Mají vlídný vztah k těm, kteří se k nim chovají s respektem.

Enki se přestěhoval do Sé'etina starého příbytku, který našel naprosto neporušený...ve stejném chaotickém stavu, jako když Sé'et odešla, jako by tam Zehuti ani nevskočil.

Shrňme zbytek této stati v Gírkù. Enki utrácel čas a čekal na správný okamžik pro svůj plán. Mezitím se věnoval milované záležitosti svého života, zejména intenzivnímu vztahu s Dì'm'me. Dì'm'me se ptala, když se s ním bavila, zda si neuvědomuje, že Enki nemohl mít tělesné vztahy se Sé'et; jinak by jeho sestra nesdílela Niama, neměl by s ní úplné telepatické spojení a pravděpodobně by byla s nimi všemi dodnes.

Ninti nebo Nintu

Obecný termín sumerského označení "porodní asistentka, zdravotní sestra, klonovač". NIN-TI se překládá jako "kněžka života". Tento termín najdeme na mnoha sumerských tabulkách, zejména tam, kde je zmíněn porod, léčba konkrétních osob nebo klonování... Ninmah-Ninkharsag (nebo Ninhursag) je vždy popisována jako vysoce nadaná Ninti.

URU

Sumerské slovo URU₂ "stráž"; "hlídat". Jeho homonymum je URU₁₆ "obrovské", "obrovský", "statečný", nebo dokonce URU₇ "rodič" dávající stejný význam. Bezpochyby se zdají být jako skvělé horské opice, jejichž stopy najdeme dnes mezi různými kulturami na planetě, jako je například Bigfoot v USA, Pongo v Africe, Yeti v Nepálu, Kaptur na Kavkazu, atd.

Bylo to komplikované. Dìm'mege nyní také sdìlela Niama, Enki nemohl od ní obdržet žádné informace, aniž by ovlivňovala jeho čakry. Nicméně, Dìm'mege vèdìla o jeho plánu a schvalovala ho. Sexuální vztahy mezi těmito bytostmi se poněkud lišily od našich. Jiná věc je, že měli vztah k menstruační krvi. Všechny ženy v životě Enkiho to sdìlely. Existují proto důvody, proč je dobré zůstat jen s jednou. V tomto směru se držel Ninmah.

Enki se obával odchodu Nungal příliš dlouho, domníval se, že je jen otázkou několika dní, než se jeho plán uskuteční.

Nammu zřejmě není spokojena se všemi důvěrnostmi mezi Enkim a Dim'mege. Důvod je poněkud tajemný a lze o něm spekulovat. Zřejmě Enki představuje prvního tvora, jakého nikdy předtím neviděla. Ona je jeho stvořitelkou, protože ho vyráběla z genetického materiálu. Ve skutečnosti použila stejný genetický materiál, který používala na Enkiho. Jsou v jistém smyslu bratři. Nammu nebyla v tomto případě příliš přesná.

Enki se domnívá, že Nammu použila částečně jeho genotyp, rozšířený o geny Abgal. Bytost byla tedy smíšené krve, směsí Abgal a Kingú. Nammu se zdál jako podivná bytost s kůží Babbar (albíni). Nazývala se Hé'ér – "přínosný, který vede", což se zdálo Enkimu jako zvláštní jméno. Koho by měl Hé'ér vést a proč? Enki se domníval, že si Nammu přeje, aby byl průvodcem Gina'abul, který by dosáhl toho, co Enki sám dobře neudělal.

(To vypadá jako "velký Horus" - viz rozšířené zdroje v naší sekci Genealogie, syn matky Nammu, nikoli "Horus mstitel", posmrtný syn Asar – Osirise.)

Dobře, zdá se, že se Enkiho (Istivý) plán uskutečňuje. Nammu se zdá velmi rozzlobená a řekne mu, že jeho Nungal ukončili svou práci. Uvědomila si Enkiho vnitřní posměch a stala se dvakrát rozhořčenější, nad jeho setrvačností a lhostejností.

Přál bych si, aby každý nesl svou odpovědnost, moje matka, stejně jako Ušumgal. Mam (Nammu) mě nutí k odpovědnosti za genetický původ mých Nungal a Kuku, za to, že použili naše Alagni (klony) jako Arad (otroky). Mám rád Nammu z hloubi své duše, ale nesmí dělat samostatné činy. Odsekl jsem své stvořitelce, že se nesmí bát, když bude má přítomnost požadována v Edinu a v Kharsag, kde budu s našimi protivníky. Nedělejte si starosti matko, já vím, co dělám. Brzy obnovím svoji prestiž! Nejprve očistěte svou vlastní čest, než povzbudíte mého Enkiho!

Zdálo se pravdivé, že Nammu ztratila veškerou důvěru v Enkiho a to ho hluboce zarmoutilo. Vèdìl, jak by obnovil svou hrdost, jak řekla, ale že musí uznat také její! Nungal opět neobnovili svou práci. Strážci Mimínu jim rozkázali, aby obnovili vrtání, ale Nungal použili své nástroje na vzpouru a vzali několik Mimínu jako rukojmí.

Enki vyslal signál z jednoho jeho krystalu Nunkigovi a jeho oddaná Sigpabnun (Isimmud) šla k Nungal a přinesla jí diskrétní poselství, která bylo pro ni určené. Klony pak byly osvobozeny, byli svobodní, překročili Edin a zamířili k domovu velkého Šátam - správce Enlila.

Siensišár

Elektronický text – základ sumerské literatury

Čtenáři se vyzývají, aby se seznámili se základem literatury, zahrnujícím výběr z téměř 400 literárních skladeb, zaznamenaných ze zdrojů, které pocházejí ze starověké Mezopotámie (nyní moderní Irák), datované do konce třetího a počátku druhého tisíciletí př. n.l. Parks rozhodně na to odkazuje a zejména když otevřete jeho Ádam Genisiš, v jedné kapitole zde diskutuje s rozsáhlou nabídkou titulů, týkajících se Enki a Ninmah.

Parks bere na vědomí, že tento text od Mamítu-Nammu- matky Enkiho, ho jasně odlišuje od Ninmah, jeho milenky. Příliš mnoho autorů, jak Parks říká, si tyto dva pletou. Obecné téma je využívání Siensišár – umělé dělohy, obvykle k vytvoření "hodnostářů", ale tady se používá k vytvoření primitivních lidí. Enki bude muset upravit nebo inovovat Siensišár k využívání "krve" bytostí, bydlících v suchozemských Abzu.

V Edinu se odehrává vzpoura. Enlil se jako idiot zabarikádoval ve svém obydlí v Duranki. (Sumerské jméno pro město Nippur, město velkého Šatam Enlila. Má význam jako "Pouto mezi nebem a zemí".) Velký Šatam se několikrát pokusil dostat k Enkimu pomocí *kingsag* (telepatie), kterou částečně ovládal pomocí síly Níama, kterou získal od Ninmah, ale Enki nereagoval.

Když viděl, že Enki nepřiměje své Nungal, aby se vrátili do práce, Nammu se zdála být znepokojena tím, že ji její Uga-Muš (lidé hada, Amašutum) budou volat. Proto nařídila, aby Enki vyprodukoval tvory, kteří nahradí Nungal. To je něco, o čem už dlouho snil, ale nezavázal se k tomu, s výjimkou největší genetičky Amašutum: Mamítu-Nammu. Etické otázky už dávno vyřešila v předem s Enkim, který je prodiskutoval s Nammu. Kdo by riskoval inkarnaci do těchto těl, připravených k práci? Z její odpovědi dostal mrazení v zádech. Stojí za to, tohle doslovně citovat z knihy:

„Každý má svobodnou volbu při inkarnaci, kam si přeje vstoupit, je to společný kodex bytostí v našem vesmíru. Smutek a neúspěch jsou nedílnou součástí Zišágál (vtělení), které se vyvíjejí v těch částech galaxie kde platí pravidla duality. My víme, ty i já, že je obtížné to přijmout, zvláště ty, můj synu, když musíš nosit na ramenou přání Kuku (předků). Pokud jim nemůžeš nabídnout rychlé řešení, bude to válka, která nás zde čeká a křehký mír, na který se těší na Uraši, bude po tisíciletí zničen.

My, Nindigir (kněžky), musíme nést tíhu neshod v celém průběhu naší dlouhé historie. Víme, kam nás to povede. Myslíte si, že Kadištu si položili otázku, jaký typ Ba (duše) se bude inkarnovat v těle Imdugud? Typ Ba podle spojenců zdroje se mě stále týká, i když jsem to někdy všechno úplně nepřipustila!...“

Jejich rozhovor se zabýval výběrem genetického materiálu, který by použili ke klonování těchto bytostí. Z ideologického hlediska by se zdálo, že uvažovali o zaměstnávání Ušumgal nebo Anunna, ze strachu před obtěžováním těchto skupin. Nammu chtěla využít genetického materiálu různých typů Ugubi (opic), který by byl aktualizován na Ukubi'im (*Homo Neanderthalensis*), pod nosem Kingú a vyslanců zdroje. Cítila proto něhu, nepochybně by si přála dále rozvíjet tuto rodinu. Enki to dobře pochopil, když je studoval a spolupracoval s nimi. Agarín, jeho žena rodu Ukubi'im, byla stále v jeho srdci. Ukázala mu, jaké by to mohly být roztomilé bytosti, a jak by mohly být oživeny vědomím, bezpochyby bystřejším než rod Anunna!

(Zde, v jeho poznámce č. 92, Parks krátce recenzuje odkazy, podle stavu dnešní genetické vědy, s ohledem na záhadné genetické vazby mezi různými typy *Homo*. Spíše uvažuje o okamžité záměrné vnější manipulaci, zatímco výzkumníci zkoumají jen jednoduché probíhající vztahy při křížení mezi lidoopy a hominidy.)

Jakmile se Enki a Nammu v podstatě rozhodli o použití genů Ukubi'im (*Homo Neanderthalensis*), Enki navrhl speciálně upravit geny druhu Ukubi'im, které studoval po dlouhou dobu, měl je uchované a přinesl je do Abzu. Nammu byla překvapena touto myšlenkou, (nedala však jasně najevo, že to věděla) a přijala to.

Opět si dovolíme citovat doslovně odstavec z knihy. Tento materiál je předmětem zájmu, proto bychom sestejně měli držet originálu:

Vymyslel jsem nový druh Siensišár (umělé dělohy). Tento model bude vytvářet náš druh smíšené krve. Začal jsem s přístrojem Ama'argi. Matrice Uzumúa, se skládají z velkého množství křemene. Udělal jsem několik pokusů a musel jsem zaměstnávat Zirzi (ničitelé života) k odstranění neplodných produktů. Tato potřeba ničit neúspěšné modely mi byla naprosto nepříjemná. Připomínalo mi to mého Stvořitele a Alagni (klony), který vytvořil a zničil předtím, než vytvořil mě. Spálil jsem těla všech nepovedených, bylo to nutné, abych nezanechal stopy naší práce. Musel jsem vylepšit své pokusy, s cílem vyhnout se nutnosti zabíjet. Měl jsem na rukou krev a to se mi vůbec nelíbilo! Zničil jsem Abzu-Abba, abych na Dukù zachránil svou kůži, neboť podle zákona o nezabíjení živých bytostí, mohou být ničeny pouze návrhy nebo vzorky.

Mám potíže vytvořit bytosti s omezeným vnímáním. Dobrovolně jsme vybrali tento model pro jeho vyvinuté svědomí. Nemohu produkovat čistý druh Ádam (zvířata), jako tyto hloupé Kingú Ukubi - Ádam (*Homo Erectus*)!

Mezitím Enlil svolal božské shromáždění do Ubšu-ukkinna (útočiště) na Kharsag. Enki tam poslal Siggabnun (Isimmud); Anšár ho přijali s velkou vřavou. Enlil poprosil Ana, aby sestoupil na Mars a předsedal tomuto mimořádnému zasedání. Nebyl v tom okamžiku v dobré náladě, když dorazil Siggabnun, strávil mnoho času s Ninurtou a snažil se odvolat Kingú a Imdugud, kteří sami odletěli na Itud (Měsíc). Bylo to zbytečné úsilí a dokonce i sebevraždné, neboť členové královské rodiny a jejich děti už vlastnili základny na satelitu Urašě po celá tisíciletí. Kromě toho měl k dispozici jen omezený počet vojáků a neudělal nic pro své ambice.

Uplynuly dva měsíce. Enki odešel do Duranki (Nippur), kde zřejmě Enlil zůstal po celou tu dobu jako jeho zajatec a pokusit se udělat něco v té situaci, proto sem dosadil velkého Šätam. Našel ho pochopitelně velmi podrážděného a plného zlých výčitek. Oba se pak vrátili stejnou cestou do Kharsag.

Když se dostal k hoře Dukug v Kharsag, Enki tam našel Dì'm'ge po svém boku. Zehuti (Thoth) odešel do Gígal a byl tam na místě, reprezentujícím skupinu Nungal. Celá lepší společnost zde byla přítomna. Všichni Ušumgal, někteří Mušgir (draci) a Mímínu ("šediví"), kteří přišli s Anem. To byla další namáhavá práce, neboť Kuku dobře věděli, jak to zorganizovat.

Zatímco byly nabízeny různé důležité možnosti Enkiho stoupencům, konečným cílem Enkiho bylo ukončit diplomatická jednání a především uplatnit jeho Nungal, za pomoci programu, který navrhně.

Tedy diskuse probíhala takto:

Enlil požadoval odškodnění za urážku, která ho postihla. Ušumgal byly podivně neklidní a nezískali podporu pro jejich Šätam. Enki všechny rychle uklidnil a představil plán, který si připravil s Nammu. To znamenalo jeho návrh na vytvoření Nungal a nástin jeho práce na vývoji nové Siensišár (umělé dělohy), jak je výše popsáno. Ninmah naslouchala, ale nikdy se nepodívala do očí Enkiho. Enlil byl velmi podezřavý. Přehlédl shromáždění a viděl, že to nebyl dobrý nápad. An a Ninmah na to nedbali a prosili Enkiho, aby dále pokračoval ve svých záměrech.

Když viděl, že mu situace není nakloněna, byl Enlil vzteky bez sebe, rudý zlostí. Poznal, že An s použitím Kinsag (telepatie) mu nařídil, aby byl zticha. Rázně ho uklidnil a spoléhal se na kvalitu zákona Mardukù, což znamená na Mistrovské zákony. Ke schválení záměrů potřeboval vědět něco více o genetickém materiálu, který má být použit. Enki vysvětlil, že by využil geny Ukubi'im (*Homo Neanderthalensis*) smíchané s geny Gina'abul. To byl problém pro Ana, který se domnívali, že tyto exempláře by byly zřejmě v rozporu s Namlú'u stvořených Kadištu.

Enki upřímně nemohl souhlasně odpovědět, protože zdroje různých typů Ukubi'im (*rod Homo*) byly neurčité. Nammu a Dì'm'mege vlastně v toto nikdy neměli jejich důvěru. Navíc se nemohl ze svého krystalu naučit nic víc. Nicméně se zdálo, jako by Nammu a její Ninti (kněžky života) skutečně mohly rozšířit linii Ukubi'im za pomoci vyslanců zdroje, zatímco Ama'argi by proměnily Ádam Ukubi (*rod Homo Erectus*) bez vědomí královských Kingů.

Anšár, otec Ana, se zeptal, kterého genetického materiálu jejich druhu zamýšlí Enki použít. Enki řekl, že Ama'argi jsou pečlivé a úzkostlivé pracovnice a produkují pouze dobré prvky. Pak mávnutím ruky, Enki vpustil do místnosti vzorek druhu, který vyrobil. Publikum bylo naprosto ohromeno!

Dì'm'mege ho doprovázela jako matka. Měla na sobě poloprůhledné pletené šaty, uvázané na prsou, které pokrývaly její tělo od prsou po kotníky. Luxusní šperky šustily nad její průsvitným oděním. Byla nesrovnatelně krásy.

Enki okamžitě zachytil pronikavý pohled Ninmah, dcery Nammu. Její tvář potemněla. Nepochybně poznala, že ona a Nammu již nejsou jediné ženy, co vlastní sílu Níama. Enki vnímal hlubokou žárlivost na straně Ninmah, spolu s náhlým pocitem zranitelnosti. Všichni členové shromáždění se postavili tak, aby lépe viděli ten zázrak. Ádab (sluha) byl tmavé pleti, jako jeho afričtí bratři. Když vstoupil do shromáždění, lehce se uklonil a snášel klidně problematické pohledy, nepochybně kvůli chaosu, který ho obklopoval. Ninmah stála na špičkách a rázně se zeptala, kdyby bude osvobozen Sag (otrok).

(Sumerské „Sag“ má podivný následující význam: lidský otrok, sluha, první v pořadí, hlava; současnost, dar... vše v souladu s myšlenkou, že sumerští "bohové" byli humánní.)

Enki odpověděl, že to je "Lùlù", smíšené krve, plnohodnotný nepohlavní prototyp, který je velmi poslušný. (Parks nabízí rozsáhlou analýzu termínu "Lùlù" a dalších příbuzných slov v několika starých jazycích.) "Lùlù" byl k dispozici pro kontrolu Ušumgal. Ninmah ho zkoumala a neustále prohmatávala. Tento proces dělala bez ohledu na jakékoli pocity nebo obavy, které mohl mít Enki, který byl ustaraný, ale skrýval to. Hluboká bolest zasáhla jeho pravé rameno. Pak k němu přistoupila a stiskla mu ruce s velkou silou, pro ověření jeho síly. Její hlas rezonoval po celé místnosti:

„Enki, potřebujeme tvora bez zbytečných znalostí. Tvůj Ádab je robustní, může používat velkou sílu, ale zdá se mi příliš chytrý. Příliš se podobá na tyto podivné Ukubi'im (*Homo Neanderthalensis*) kteří chodí po planině Edin! Něco v jeho očích mi nevyhovuje. Mám dojem, že vidí matku Nammu... Cítím, že síla Níama, kterou jsem rozeznala, není příznivá. Neměl jsi používat geny Ama'argi, ale jiné, pro nás obvyčejnější. Jak víš, genetické faktory přispívají k individuálním rozdílům v nabytých schopnostech.

Nudimmud (klonovači), nebudou tento exemplář chválit. Potřebujeme něco více, než Ádam (zvíře). Alagní (klon) je příliš dokonalý pro naše účely, jeho mozek je příliš velký. Je třeba ho poněkud zmenšit! Podle bodu 46, zákona Mardukù, Enlil, jako mistr zákonů, sám musel připustit, že v rámci své kvalifikace jako mistr Uga'Muš, měl právo dokončit svou práci s Nindidir (kněžkou) dle svého výběru. Nechť se tak tedy stane!“

Shromáždění pak schválilo slova Ana. Po tom všem byl Enki přemožen extrémní tělesnou reakcí a téměř nemohl stát. Jeho stvoření, jak se mu zdálo, bylo dokonalé a nechtěl připustit ani nejmenší přání na jeho zjednodušení. Nyní bylo potřeba je jen rozmnožit.

Zde Ninmah vystoupila s užitečným podnětem - použít jiné Ukubi, Ukubi-Ádam (*Homo Erectus*) vytvořené Kingů. Jsou zcela stupidní, nebudou nebezpeční. Enki však kontroval, že tito jsou agresivní, ztěží ovladatelní, zatímco Ukubi'im stvoření Nammu jsou společenší. Poukázal na Agarín, kterou jak pamatujete, Ninmah otráвила. Jeden z nich se přidal na mou stranu. Jistě ocenil svoji skutečnou hodnotu...

Enlil řekl:

„Ninmah, ty jsi spojena... s touto záležitostí. Vypadáš jako ona. Vzali jste si ji, abyste nahradili vaše prokleté zahradnice!“ (To byl odkaz na Sé'et!) Upřeně hleděla na Enkiho, jako by chtěla, že nebude reagovat, ale on byl vnitřně ve varu. Níama útočila na jeho hlavu. Kvůli extrémnímu hněvu, zapomněl na svou bolest a myslel na to, jak praštit s Enlilem o zem. Enlil právě odcházel. Proč Enki musel nahrazovat Sé'et Agarin, jestli dceři Nammu nebylo známo, že velký Šàtam je mrtvý?

Tvoje výmluvnost řečníka právě dosáhla svého limitu, můj synu. Zradil jsi sám sebe, je to okamžik k odplatě za tvůj zločin... Okamžik, který jsi vychutnával zdánlivě věčně. Shromáždění povstalo a shluklo se kolem něj, ale on nechápal, co se děje. Někdo byl na jeho straně, jako přízrak Ninmah. Viděl zděšené oči, chtěl zastavit toto šílenství. Jsem přeci otec svého syna, zastavte to, Stvořiteli!

Dim'mege ho prudce popadla za ruku. Měl dojem, že se jí oči zalily slzami, na okamžik zahlédl na jejím místě Sé'et, prosila ho, aby přestal. Zastavil se: nešťastný, značně frustrovaný, ale sladká Sé'et zůstala v jeho paměti... něco, co dlouho nevnímal, neboť její rysy byly téměř zapomenuty. Podíval se na Dim'mege, velmi podrážděně. Byla to jen Dim'mege. Jako jeho sestra se mu vrhla do náručí, pro vzájemné potěšení.

Shromáždění si přálo, aby rozhodl, jak vyřešit tento neočekávaný zvrat událostí, ale jednal, jako by se nic nestalo. Velmi dobře, jestliže má tato bytost možnost soužití s kolonií, může udělat totéž na Dukug (Svatá Hora) a v Edinu! Tvoje volba je rozumná, Enki. Budeme jen požadovat vylepšení prototypu, učinit ho méně rozumný. Velmi důležité jednání o kompromisu následovalo, výsledkem bylo těchto několik dohodnutých bodů:

- Ninmah bude pokračovat na dokončení stvoření, to znamená snížení jeho přílišného uvědomění.
- Bude zapotřebí pomoc Mamítu-Nammu pro klonování. Toto ji v podstatě rehabilituje ve společnosti! Její přínos bude muset být oceněn, za její mnohé životně důležité služby v minulosti.

Ten druhý bod vyžadoval pomoc Ninmah, aby o tom přesvědčila velkého Šàtam. Enlil, se mimochodem znovu posadil, nesouce vítězný výraz. Ani jeden nevzal tuto ostudu jako překážku, neboť věděl, jak si počínat s nejasných situacích.

Opět se budeme citovat velmi důležitou pasáž, konkrétně musíme za toto Parksovi poděkovat. Máme co do činění s naší genetickou podobou. Je zde důležitá otázka: Jaký genotyp by nahradily Ama'argi, který byl až příliš dokonalý pro funkci Ušumgal?

Po důkladném zvážení možností přichází Enlil s tímto:

Pokud buddeme využívat stvořené Kingú, proč nepoužívat geny Kingú? Nejsou Babbar (albíni), kteří jsou velmi dokonalí jednotlivci a ještě méně rudé Kingú, kteří jsou příliš stateční, spíše jen sluhové, ale Kingú společné kůže! Jejich genotyp je vhodný pro práci, je to pro nás dar z nebes. Nebude lepší příležitost k vymezení naší svrchovanosti nad tuto hrdou populaci.

Shromáždění přijalo dokončení sporů a počátek "úsvitu věku rozumu," jako počátek nově Anem formulované hrdé éry tak, že divoce obětovalo dělníky Kingú.

Stručná poznámka:

Parks analyzuje informace nalezené na hliněných tabulkách z Babylonie, Aššur a Enúma Eliš, kde nalezl stejné myšlenky ve všech třech typech, týkající se krve neznámého, označovaného jako Wê. Jasně se to odkazuje na lidstvo. Lze vysledovat mnoho slovních hříček. Zde nemůžeme podat kompletní analýzu. Pouze můžeme říci, že mnohem více informací existovalo ve starověkých textech, než jsme jim novodobě dali falešný význam.

Enki a jeho příznivci odešli středem s bouřlivým potleskem. Zdálo se, že incident s Enlilem byl zapomenut, ale nikoli v srdci Enkiho ani v Enlilově. Jak velký Šatam prošel, zašeptal do ucha Enkimu:

„Měli jste příležitost, ještě jednou vám však utekla. Nebudete již mít třetí příležitost.“

Dì'm'enge to slyšela a s velkým úsměvem sdělila telepaticky Enkimu, že to byl Enlil, který chtěl hořce litovat své chyby. Enki rozhodl, že jeho příznivci získají její srdce a oslaví budoucí zabezpečení potravy z Abzu. Pak odešla Dì'm'enge do podzemního světa s prototypem, kde zpečetila jeho osamělý osud. Mezitím byl dán rozkaz k jeho likvidaci, ale Enki ho vzal do Šalim, města věčnosti panovníka Abzu. Byl majitelem tohoto klonu a osud všech jeho výrobků patřil jen jemu.

V Abzu žilo několik typů Ugubi a Ukubi, kde byli pod svrchovanou pravomocí jeho sestry Dì'm'enge. Tento nový model bude schopen zaujmout své místo v království Enkiho, alespoň pokud zůstane blízko Dì'm'enge...

Ninmah se připojila k němu na kraji Dukug, kde se pozorovali krajinu v ubývajícím světle. Nad střechami města stoupal úplněk. Čerstvý vítr z hor pročistil atmosféru, která byla na Uraši stále teplejší a teplejší. Planina Edin byla podivně klidná. Velké množství světél z města tančilo v pomalu chladnoucím večeru. Mímínu (šedí) dělníci obsadili na nějakou dobu budovy. Mlčení dole kontrastovalo se zábavou a zpěvem Anunna, který se nesl do výše. Přišla matka Anunna a přitulila se k Enkiho rameni...

Co se bude dít? Řekla mu na to, že An je velice smířlivý. Enki mohl být vyhozen ze shromáždění a z kolonie, jako Sé'et a jeho matka. Jste zvláštní rodina. Proč se takhle chováš? Byla to překvapující otázka. Ninmah se zdálo, že se zabývájí zmizením Sé'et. Enki ignoroval ten rozpor, možná si představoval, že Ninmah je s jejími slovy neopatrná. Odpověděl, že už se nedokázal postavit Enlilově nevďěčnosti a jeho útokům.

Chtěl diskutovat o nových bytostech, ať už to jsou Ádam (zvířata) nebo nové typy Ukubi'im (*Homo Neanderthalensis*), Ninmah mu řekla, že budou sloužit pouze k nahrazení Nungal, tedy plnit jejich povinnosti pro celou kolonii. Souhlasila, že Nungal příliš tvrdě pracovali a byla by ráda, kdyby byli svobodní, a že pokud by je Nammu od toho všeho osvobodila, bylo by to dokonalé. S trochou ironie sarkasticky žertovala, takže následovalo toto:

„Už sis všiml jak teď Dì'm'enge rozkvétá? Rozhodně se zamilovala do jedné z její čeledi, nebo možná do jednoho z těch stupidních Ukubi (*rod Homo*), nemyslíš? Není o tom pochyb... Jak dlouho v Abzu tvoji sloužící praktikují sílu všemohoucnosti? Není snad Niama omezena pouze na nás?“

Čtenář chápe, že Ninmah zkoumala, kdo je milencem Dì'm'enge, vzhledem k tomu, že mohl získat sílu Niama tímto způsobem. Enki zde byl povinen improvizovat, jako nikdy předtím. Nemáte tušení, jak překvapivé může být Abzu... Naštěstí jsou moji poddaní dobří a věrní Ádab (zaměstnanci)...

Přestože Ninmah nevěřila ani slovo, zdá se, že vše hovořilo pro to, aby se vzbudila. Popadla Enkiho a vtáhla ho do svého příbytku, kde ho zběsile pomilovala tak, aby zjistil, jak je to ponižující, i když se říká, že jen zjistil, jak může u některých jedinců cizoložství občas oživit vnitřní oheň.

Dělníci

Oslabení lidské linie

Jak jsme viděli, Enki a Dì'm'ege při jejich činnosti jako Kadištu (designéři života), vyrobili prototyp vhodný na zástupce původního zdroje. Rozhodně byl však nevhodný jako sluha Gina'abul. Ve skutečnosti byl v důležitých vlastnostech lepší, než jejich rádoby bohové a jiná božstva. Prostě tak nebude fungovat a bude muset být přijat kompromis, který dosáhne osvobození Nungal od jejich věčného otroctví, a rehabilitaci Mammitu-Nammu ve společnosti na Urašì. A tak to začal plán vylepšení lidské linie tím, že zabudují vhodné geny od běžných ras Kingù.

Už jsme popsali vývoj člověka, před časem v naší sekci *Lidé*, s materiály, které byly pro nás v té době k dispozici. Doporučujeme čtenáři, aby si opět prostudoval, co má k dispozici - zejména dvě Ádamovy linie v grafu, při sudíu aktuální stránky, která obsahuje informace nacházející se v knize *Ádam Genisìš*.

Konstatoval jsem společně s Enkim, že Ninmah musela opustit své ideály jako Kadištu, aby sledovala genetické programy Gina'abul, a nyní budu sám muset udělat totéž. Ve skutečnosti proto, že jsem ustanovil Ninmah jako "strážkyni života", a cítil jsem, jak jí krev proudí v žilách a její povaha Kadištu se neustále vzdaluje.

To, co vznikalo v Siensišár (umělá děloha) byli Lùlù (smíšené krve) - bastardi... Ninmah je považovala za jednoduchá organická stvoření typu Ádam. Nazývala je Nígzigál, což je sumerské slovo, které znamená "stvořená bytost", nebo přesněji vlastnictví, do kterého byl vložen život. Jinými slovy - jednoduše klon.

Ninmah jimi byla tak posedlá, při své potřebu uspět ve svém úkolu, že hojně zaměstnávala Zirzi (ničitele života), aby likvidovali vadné výrobky... a bylo jich mnoho! Někteří byli částečně ochrnutí, jiní zcela omámení nebo podléhající nekontrolovatelnému třesu. Enki jí pomáhal s jejím úkolem, aby se dostal zpátky do Abzu, kde byl schopen dosáhnout s Nammu, rozmnožení prototypů, které vyráběli.

Enki poněkud zmenšil jejich mozkovou kapacitu, ve srovnání s původním prototypem. Odpojil několik sekvencí genů od dárců Ukubi. Nammu prováděla podobnou manipulaci v minulosti s určitými typy Ugubi. Enki viděl v krystalu (Ugur), že tato praxe byla provedena u několika živočišných druhů na této planetě. Genetici Kingù to prováděli opakovaně na druhu původně vyrobeným vyslanci zdroje, kde hrozilo příliš mnoho samostatnosti, dle jejich vkusu.

Nakonec se vyráběl model, který mohl být předložen Ušumgal ke schválení. Ninmah ho představila Radě, aniž by měla dojem, že ví o mukách, jakým bude vystaven. Kuku (předkové) ho přijali jako model těch, kteří teprve přijdou.

Enki a Ninmah se vrátili do Abzu, protože odpovídající materiál pro masové klonování nebyl v Kharsag k dispozici. Bylo tedy nutné se vrátit do nitra Enkiho domény pro slávu Gina'abul, aby mohli rozmnožovat tohoto Lùlù dvojí polarity. (To se zdá být jako sardonické prohlášení.)

Během nepřítomnosti Enkiho, Mam a Ama'argi vyráběly v některých Siensišár původní Enkiho model. Tento typ umělé dělohy obsahoval velké množství křemene, druhu krystalu, který byl v Abzu hojný. Byla to Ninmah, která při své první návštěvě Abzu, se vřele přivítala s Nammu. Luxus a krása Šalim si vládkyni Kharsag podmanila. Ninmah byla překvapena nepřítomností Sé'et. Enki byl opět překvapen tím, že se Ninmah ptá po jeho sestře. Skutečně se začalo zdát, že Ninmah nevěděla nic o zmizení Sé'et. Zdálo se mu, že její smutek nad tímto byl velmi upřímný. Enki dospěl k závěru, že se Ninmah nezúčastnila na tomto spiknutí.

Nicméně Enki začal konstruovat nějaké vysvětlení, ale Nammu ho zastavila, když mu řekla, že určitě vidí, že ona je upřímná.

Pak byla řada na Ninmah, byla naplněná soucitem a něhou, kterou u ní Enki dříve neviděl, když si uvědomila, jak Enki skrývá svou bolest. V tu chvíli byl Enki osloven Nammu, Ninmah a Dìim'mege, které zde byly přítomny a všechno pozorovaly. Krutě se mu stýskalo po tváři Sé'et. Enki pochopil, že to byl jeho žal nad Sé'et, který blokoval udržování jeho vztahů s Abgal z Mulge-Tab, zatím pochopil, že oni něco předpokládali u něho. Bylo postaveno třicet Siensišár. Byly uspořádány v řadách po třech. Z nich měla vyjít armáda klonů na ponuré a děsivé práce.

Nyní byl opět s Nammu a Ninmah po svém boku, jako ve vzkvétající době svého mládí, kdy byl zastaven válkou. Byli teď tak vzdáleni od časů cest mezi Margíd'dou (Velká medvědice) a Mulmul (Plejadami) a zasedáním smělých klonovačů. Nebudeme se tím nyní zabývat, jen řekneme, že Enki byl velmi zarmoucen věcmi, které nyní měly přijít. Již to pro něj nadále nebude úloha jako Kadištu! Bylo to naprogramováno v ANGAL (nebe), že k tomu dojde?

Klony se objevovaly v pravidelných intervalech. Jedna skupina Ama'argi byla obviněna z jejich přijímání a zatajování, ty byly velmi chladné. Další skupina fungovala při sbírání vajíček z krystalických nádob, které "urychlovaly čas" a frekvenci. Enki byl zodpovědný za nastavení úrovně radiace pro tuto složitou operaci. Výroba 30 klonů byla téměř dokončena, když nastala doba pro umístění nové sady vajíček do srdce Siensišár. Byl to řetězec operací, které všechny vyžadovaly jejich pozornost.

Zatímco Alagní (klony) byly slabé, když přišly na svět, nové klony byly vyrobeny jako robustní. Měly však jakýsi nedostatek ve svém vzhledu, ve skutečnosti byly tmavé pleti. Jejich ruce byly obrovské. Byly přizpůsobeny pro těžkou práci.

Barva pleti

Podle *Adam Geniš* poznámky 104:

Moderní věda má informace o strukturální charakteristice neandrtálců a *Homo Erectus*, založené na důkazech ze zkamenělých pozůstatků a může je porovnat s odpovídajícími vlastnostmi moderních lidí, ale z našeho pohledu nesprávně přiřazuje tyto rozdíly evolučnímu vývoji, podle různých vlivů prostředí. Myslíme si, že všechny vlastnosti jsou výsledkem záměrných genetických zásahů.

Vědci pak za pomoci jejich logiky jim opačně připisují charakteristiky, které nejsou přímo pozorovatelné u fosilních pozůstatků, například pokud jde o barvu pleti. Vzhledem k tomu, že vědci si myslí, že tato charakteristika je odrazem klimatu, v němž se druh "vyvinul", tak pokus o zjištění původní barvy pleti je odečten z geografických a klimatických vlivů na druhy, které dnes nacházejí v daném regionu.

To je velká chyba. Parks je naopak přesvědčen, že zbarvení kůže způsobila tma v místě původu všech studovaných druhů.

Prototypy: Ullegarra a Annegarra
(Viz poznámka v *Ádam Genisiš* str. 105)

Parks vysvětluje ve své poznámce, že specialisté nechápou důvod pro použití těchto složených Sumero-akkadských výrazů, ačkoli vidí, že je zde nějaký druh "umístěn v čase", což naznačuje, sumerské GARRA, znamenající "místo vzniku" a ULLŪ/ULLA (také Sumersky UL) má význam akkadského slova "předtím," "odebraný v čase," nebo "neurčitý čas," a ANNŪ označující "ted" nebo "zde".

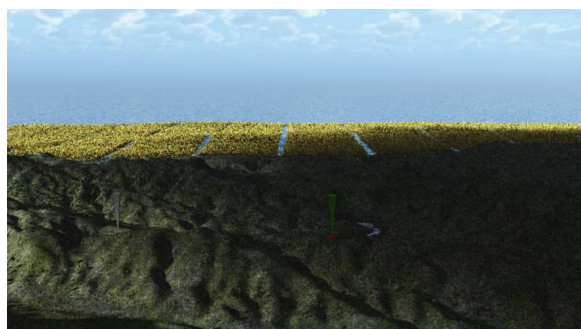
V knihách Parkse jsou to kódy v matici jazyka starověkých kněží Gina'abul, které měly tajný zemědělský program v Edinu.

Ullegarra ("vzniklý napřed") byly určeny jako Homo Neanderthalensis, vytvoření Nammu a jejími spolupracovníci Amašutum s geny Ugubi (opic).

Annegarra ("vzniklý nyní") je pojmenován nový prototyp pracovníků (jiná verze Neandertálců) upravená Nammu, Enkim a Ninmah tak, že zkombinovali geny dělníků Kingů a Ukubi Ullegarra.

Parks otevřel další kapitolu o pracovním programu pro Annegarra rozsáhlými "výpisy z kosmogonických textů Babyloňanů." Je pravděpodobně mimo rozsah tohoto webu, citovat Parksovy starověké texty, ale můžeme alespoň potvrdit, že je to inspirující materiál a čtenáři ho lze doporučit.

Jeho vyprávění začíná o přibližně 100 pracovnících, umístěných s Ušumgal na Kharsag. Ostatní zahájili svou zemědělskou činnost v Edinu, která se postupně stala "Královstvím Gig (pšenice)," symbolem nadřazenosti a moci Gina'abul nad Uraš (Země).

Začali jsme již dříve naši diskusi o počátku pěstování pšenice na planině Edin. Zatímco poskytnuté ilustrace zachycují scénu přibližně před 200 000 lety, nejstarší nalezené stopy kultivované pšenice se ve skutečnosti datují až 8000-10000 let př.n.l., po rozsáhlé celosvětové záplavě, která se odehrála asi před 10000 lety. Nepochybně však lze nalézt další pozůstatky a zkameněliny v Mezopotámské půdě.

Pšenice je adaptabilní obilovina, které se daří v nejextrémnějších podmínkách. Rostlina prospívá jen s obtížemi v nedávno zatopené a vyschlé půdě, ale odrůda pěstovaná Ama'argi rostla rychle. Semena bylo potřeba roztrždit, upravit a zasít. Na konci dvou Ud (dnů) pšenice vyklíčila. Zelené a rovné stonky se objevily v "bouřlivé nesmírnosti Edinu". Její klasy byly živeny mízou, které země dávala mléčnou podobu. Když stonky ztratí jejich nazelenalý odstín a klasy zezlátnou, nastal čas sklizně. Obilí bylo pokoseno a zrní dáno do sýpek v kolonii. Sláma byla určena pro dobytek, kde sloužila pro podestýlku a na spaní.

SAG-GI₅-GA

V knize *Ádam Genisiš* poznámka 106:

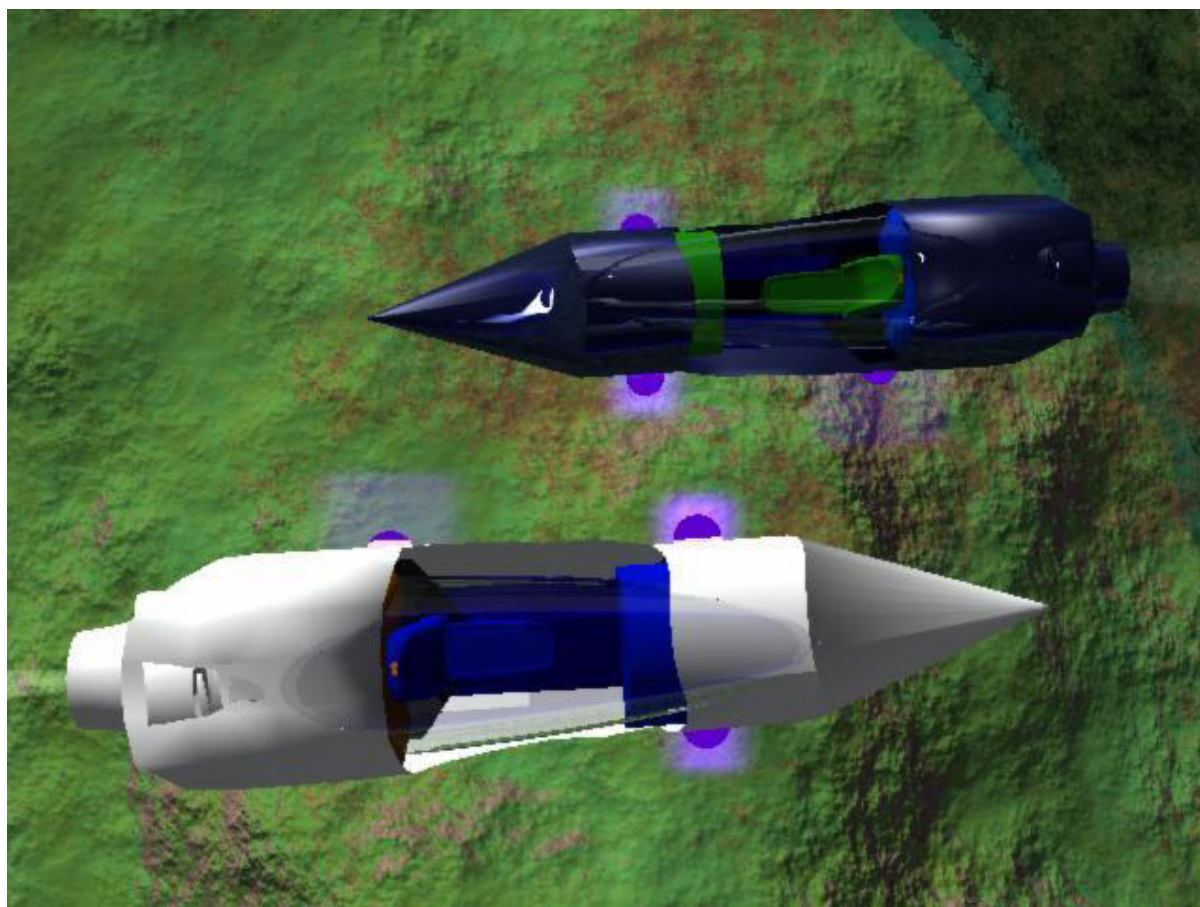
Tento termín, se objevil několikrát v sumerské básni *chválící krumpáč*, byl přeložen od Parkse jako "černí otroci". Zmiňuje se dále, že "odborníci" to obecně překládají jako "černé hlavy".

Parks ukazuje, že jazykově, to je jen jeden z mnoha možných překladů a pokračuje ukázkou komických omylů kolem chápání těchto lidí jako "primitivů" - buď v tom smyslu, že jako první postupně sloužili "bohům", nebo jako primitivové již od narození.

To vše podtrhuje alespoň význam starých Afričanů, nad zbytkem lidské rasy. Oni byli také první z dlouhé řady prestižních králů!

Po sklizni byla pšenice distribuována, Ukubi Annegarra prováděli vymlácení, aby oddělili zrno od plev. Zrní padalo na zem, kde se smísilo se slámou a prachem. Všechny nečistoty pak byly odstraněny větrem nebo vidlemi vedoucími plantáží. Pšenice pak byla zvážena, odměřena a uskladněna v mnoha silech, které byly postaveny na Edin.

Byla tam malá plošina na severním konci Edin, kterou Parks připomíná jako svou výraznou vzpomínku z té doby. Můžete ji vidět na jednom nebo dvou obrázcích v předchozích ilustracích, kde jsme se snažili ukázat to, co si Parks pamatuje. Parks to nazývá plošinou. Bylo to Enlilovo oblíbené místo pro pozorování práce v Edin jeho výkonným dalekohledem. Právě se zde konala obrovská oslava na počest nových pracovníků Ukubi. Dìm'mege zde uspořádala hostinu.

Tumuá zblízka, při křížení v královské oblasti.

Byly organizovány letecké závody.

Na hostině vyprázdnil Enlil svou sklenici jedním douškem a náhle vyzval Enkiho k leteckému závodu... který Enki vyhrál, ale jen s velkými obtížemi, neboť Enlil byl zkušený pilot. Veřejností proběhlo zachvění, většinou mezi stoupenci Enlila. Velký Šatam byl zmámený vztekem a také byl velmi unaven. Bezpochyby byl zdeptán porážkou, jeho jedinou touhou bylo vyjádřit jeho nadvládu nad Enkim a jeho lidem.

Ádam Genisiš - poznámka 108:

Hebrejský termín "Eden" je převzat ze sumerského slova "Edin", nebo "Eden" a obecně je překládán "planina", "step", "pole" a "poušť". Zajímavé je si všimnout, že Edin v akkadštině je přeložen "Sêru", jehož sumerský rozklad SE-RU znamená "(kde) menší význam dárku/udržovat".

Ukubi'im, kteří pracovali v Kharsag, podávali jídlo, které pocházelo se zahrad Ninmah a první sklizně z Edin. Přinesli zeleninu, sušené ryby, ovoce a maso, které Anunna konzumovali se stejným potěšením.

Anunna se naučili jíst maso podle Ama'argi a Ukubi'im. Enki to velmi oceňoval, ale způsobilo to, že byl nervóznější nebo podrážděnější.

Enlil týral Ukubi'im a trval na tom, že jsou to jen Ádam (zvířata) nebo Sag'giga (černí otroci).

Rád je ponižoval a neustále je zotročoval. Během oslav je zavázal k věrnosti Anunna.

Enkimu se to líbilo jen stěží, tohle všechno vidět. Soužití mezi Uga'Muš (lidé hada) a velkým Šatam bylo obtížné. Enkiho nervy byly napjaté. Na slavnosti se vyhýbal rozbíjům, ve snaze udržet křehký mír.

Nammu byla rehabilitována, jak předpokládal. Anunnaki ji ctili za to, že přivedla další dělníky a také za to, že Nungal byli osvobozeni od jejich smutného údělu. Slavnost byla dvojnásob významná, když tvůrce Enki slavnostně uvedl do provozu jejich novou mateřskou loď, která byla pokřtěna na "Dukù", na památku posvátné hory v Mulmul (Plejády), kde byli stvořeni Anunna.

Ninmah si ponechala kontrolu nad Kharsag a její zahradou Eden. Nová série Ukubi'im (*Homo Neanderthalensis*), konkrétně známá jako Annegarra (*umístění po*), pracovala pro kasty "těch, kteří přinesli strach". (Zjevně se odkazuje na Anunna.)

Enki kontroloval četné práce na Edin. Různé kněžky podléhaly jeho exkluzivním příkazům. Všichni byli rozděleni do dvou kategorií: třída Santana (náčelníci plantáží) a Šandan (zahradníci - neboli školkaři a pěstitelé). Někteří z nich pracovali na chůdách, aby rozšířili svůj pohled na obrovskou planinu Edin a pohybovali se rychleji v případě potřeby. Dělníci byli dnem i nocí pod dohledem.

Všichni byli odpovědní Enkimu, který zprostředkovával spojení mezi kněžkami a Enlilem. Enlil měl úplnou moc nad územím Kalam (Sumer). Zde Parks rozsáhle cituje z hliněných tabulek o tyranské roli Enlila. Nebudeme zde však uvádět Parksovy citace.

Nungal se vrátili po vytvoření Annegarra do Dukug. Ale jako spojenci okupačních sil Anunna, hlídali oblohu a sledovali své nepřátele. Považovali se původem z královské krve, Nungal sloužili potřebám Anunnaki jako vyjednavací s královskou rodinou Kingú a jejich Imdugud, pokud se tam dostavili.

Plantáže nebyly nikdy dosti úrodné, aby vyhovovaly Enlilovi i poté, co ztrojnásobil každodenní desátek pro své dělníky. Parks zde uvádí rozsáhlé poznámky, kde ukazuje, jak je komplikované stanovit desátek na základě pohlaví a různé sociální role, zaznamenané na hliněných tabulkách, které vycházejí ze sociálních vzorů, stanovených dle diferencovaných sociálních rolí pohlaví, tj. role knězek a Anunna, právě zde výše popsané.

Kolonie se nadále rozrůstala. Města mohutněla příchodem různých rodin a vesnice dělníků rostly jako pšenice. Přehrad v horách byly určeny k zajištění vody pro města a ornou půdu. Také měly kontrolu nad průtokem vody, aby se zabránilo povodním. Enki přidal do systému zavlažovací kanály, vytvářené do podoby připomínající obrovského Aš (pavouka). Všechny tyto aktivity se dařilo vzájemně skloubit dle přání Enkiho. Když se vyskytly problémy s výkony na Edin, Enki přivedl Udu'us a Šetir, odborníky v oboru obilí a dobytka. Byli rovněž pod kontrolou Nammu, která pomáhala Enkimu na Edin jako druhá.

Nammu se často nacházela po boku jejich záhadných Babbar (albíni) s názvem Hé'er, kteří prakticky nikdy nemluvili, ale kteří všechno sledovali. Vypadalo to, že jsou jako její strážci.

Dohled nad činností kněží byl odepřen Mímínu (šedí), podle jejich původního pověření. Enlil jich část poslal na Dukug (posvátná hora) a zbytek na Udu'idimsa (Mars).

Edin/Eden

Frekvence KI (3 dimenze) se postupně kolem kolonie snižovala. Anunnaki si stěžovali méně a méně na bolesti hlavy. Enki si důvody nebyl jistý, ale měl podezření, že to byli nováčci a z práce, kterou na ně uvalil.

Mnoho Šandan (zahradníků) pracovalo v zahradě Ninmah. Byly to většinou Ama'argi. Edin měl vyvážené zeleninové a ovocné plochy, jakmile využíval pozemky Edin jako zahradu. Enki hlídal Anunna a skrytě pozorovat zahradníky v jejich práci. Tvrdohlavě stále hledal tvář "dle svého slibu" - Sé'et, ve svém srdci. Ninmah ho občas pokládala za blázna, ale také nic o ní nevěděla.

Edin, jako zemědělská oblast velkého Šatam a Anunnaki, byla zemí obilovin, zejména pšenice a ječmene. Intenzivní zemědělství bylo obtížné, když klima postupně způsobilo vysychání země. Enlil zahnal dobytek na úpatí Dukug, kde byla travnatá půda, díky systému zavlažování, který zde Enki vybudoval.

V jeden čas tam byla skupina zvířat, která byla dána stranou, aby živila muže Gina'abul, kteří žili v této oblasti. Žádné Amašutum nebo ženy Annegarra nemohly vydržet zápach prolité krve a zpěněných vnitřností obětovaných šelmám. Mímínu, jako odporné bytosti s hlavami Kiši (mravenců) byli za práci s nimi placeni.

Připomeňme si, že v počátcích zemědělství v kolonii Edin, tvrdili Ninmah a Ušumgal o právu řídit změny počasí ve shodě s dekretem 33 Mardukù, ačkoli to nebyl jeho zamýšlený účel a nařídili, že musí na Uraší být modrá obloha. Ama'argi neměly jinou možnost, než navrhnout a postavit systémy čistého nebe a svítícího Slunce.

Nyní však pozemky vysychaly a byly zapotřebí udělat některé úpravy. Podle stejné klauzule jako byla předchozí, byly princezny požádány, aby přinesly déšť. Dìm'mege přijala tuto úlohu, ale vzpomněla si svůj názor při hlasování na shromáždění v Abzu a přidělení odpovědnosti za Mášanše (hospodářská zvířata, skot) a skupinu Ádam (dále jen "zvířata"), kteří byli obviněni z pomoci Anunna při jejich práci. Tato dohoda byla potvrzena. Od nynějška Dìm'mege ručila nebo se musela zaručit za různé typy Ádam, kteří pracovali v Edinu a v zahradě Ninmah.

Vzhledem k tomu, že Enki byl v sociální hierarchii Anunna těsně nad Dìm'mege a měl dohled nad Edin, musela být Dìm'mege informována o různých záležitostech a případných problémech. Museli tedy pracovat společně. Dìm'mege zůstala chvíli v tichém rozjímání o situaci a mohla pouze uvažovat o tuhé kázní, kterou Enlil uložil na bytosti Ukubi Annegarra. Déšť byl tedy jednoznačně soustředěn na zemědělské plochy, aby zavlažoval pouze tyto domény, ale to nevyřešilo otázku agrární nedostatečnosti, která pokračovala na značné části planety.

Ovládací prvek

Probíhala léta ustavičné práce. Pod záminkou zvyšování bezpečnosti kolonie, Enlil vytyčil směr vzhledem k Alagni (klonům): systematické značkování dobytka žhavým železem. Ale vzhledem k tomu, že někteří utíkali, velký Šatam je opatřil rádiovým vysílačem na noze. Sledovací zařízení obklopovalo zemi Máš. (Edin Sumerů se nazýval „země Máš“ - země zemědělských ploch, jak je uvedeno na četných tabulkách.)

Pro demografický vývoj Edinu vytvořil Enlil zvláštní zákony, které určovaly několik práv a svobod lidem zde pobývajícím. Edin se stala rozvojovou příšerou. Během tohoto období, Enlil

často cestoval na Mars, aby se setkal se svým synem Ninurtou a s Amašutum. Nungal a Enki nevěděli nic o tom, co tam dělá. Ale Enki přes "duševní vpád", jak bychom zřejmě nazvali vzdálený dozor, si byl vědom intenzivní průmyslové činnosti. Mimínu pracovali stále v oblacích prachu.

Z Dúbù, továren na Marsu, byly těžké mechanické přístroje odesílány na obrovskou planinu Edin, jejich cílem bylo kontrolovat práci lidských zaměstnanců. Tyto přístroje registrovaly různé činnosti a umožňovaly Enlilovi pozorovat na monitoru dělníky na dálku, během jeho nepřítomnosti. Každý přístroj měl vysílačku. Kompletní systém zhotovený ve vesmírných Dúbù měl zjišťovat přítomnost chyb.

(Dúbù = kovárna? Ve své poznámce 114 Parks srovnává dogonský a sumerský vývoj jazyka, z tohoto a několika dalších klíčových pojmů, týkajících se tohoto historického období.)

Kontrolní systém velkého Šatam podporoval a velmi dobře zorganizoval sociální povědomí. Dì'm'ge a Enki byli pobouřeni těmito opatřeními, která byla přijata na shromáždění. Enki měl podezření, že Dì'm'ge, která dohlížela na produkci v Edenu, odhalila jeho tajemství vybraným zaměstnancům. Nic neříkal, ale byl rád, že on a Nammu dělají totéž s těmi v Edin.

Jeho plán se tak plnil. Santana (náčelníci plantáží) země Máš (Edin) vynaložili hodně energie k maření číhajícími očima z Dúbù. Nesnášel tyto ohavné přístroje a měl stále více a více problémů s myšlením svých dětí, které měly božskou podstatu a opravdu to neznaly.

Nebeské Dúbù nejen že připojilo tyto přístroje k jednotlivým pracovníkům a sledovaly jejich činy a gesta, ale také oznamovaly začátek a konec pracovního dne prostřednictvím hlasité sirény, která vzbuzovala jejich velkou úzkost. Tento trvalý stav strachu, byl zdvojnásoben za pomoci Dúbù, který rytmicky vyznačoval jednotlivé hodiny dne.

Situace v zahradě Ninmah byla odlišná, její postavení vládkyně, bylo chápáno na shromáždění dobře. Nahradila Šandan (zemědělce a zahradníky) do jisté míry nebeskými silami, přidělováním zaměstnanců pracujících v Abzu, kteří vykonávat dohled nad účetnictvím Ušumgal.

Rajská zahrada
Viz poznámka v *Ádam Geniš* č. 116:

Jak se všim z toho utrpení, se ve světě používá výraz Gán (hebrejsky zahrada ráje) spojovaný s tímto místem?

Parks poskytuje odpověď v poznámce v *Ádam Geniš* 116, ve které ukazuje, jak některé podmínky vstoupily do Starého zákona prostřednictvím helénistického období.

Poznámka 117 poskytuje další zajímavé informace o elementech jazyka, které k nám přicházejí z helénistického období, například řecké názvy postav bohů, jejichž původ byl popsán na našich stránkách. Museli jsme zveřejnit tento materiál nad rámec našich webových stránek. To je jeden z důvodů, proč můžete zvážit jako důležité získat tištěné knihy, až anglické překlady budou k dispozici.

Tyto nástroje neměly chybu. Annegarra ("umístěn za"), kteří pracují v zahradě jsou obecně spokojenější než ti, kteří pracují v Edin.

Enki si vyhrazuje právo uplatnit střídání práce, ve kterém každý pracovník má možnost v daném okamžiku odejít od tvrdé práce v Gán Edin (pole Edin) na práci v Duku. Činnost v zahradě Ninmah vyžaduje mnoho práce, ale ne tolik jako v zemi Máš (Edin).

Odprogramování

Přichází dlouho očekávaná Danna (hodina). Dì'm'ge začíná otevřeně odprogramovat omezený řídicí systém v Edin. Ninmah to zjistila, ale nic neříká a dokonce se zdá, že kryje stejně jako Enki Dì'm'ge, při její nelegální aktivitě v Edin. Šandan (zemědělci a zahradníci) a Santana (náčelníci plantáží) diktují postupně nová pravidla, která Nammu, Dì'm'ge a Enki ustanovili ve shodě. Udu'us a Šetir, odborníci na obiloviny a hospodářská zvířata, provádějí Enkiho příkazy dokonale, jejich podpora je významná.

Ženy mají podstatu Kadištu (designéři života). Preferují odstranění mužů, toto riziko jim však vyneslo více rivality, spíše než přetrvávající podpora systému tyranů. Jedna ze změn, uskutečněných v současné době, má co do činění s denním rozdělováním přídelu obilí pro zaměstnance. Musejí prosit za své desátky, ale vzhledem k tomu, že kontrolní systémy pracovaly na solární energii, Enki mohl počkat až do západu Slunce a pak jeho kněžky přímo rozdělovaly potravinové zásoby pro zaměstnance, tato změna jim poskytovala mnohem větší význam.

Enki pracoval v noci, když byl monitorovací systém v klidu a dělníci spali. Vrátil se do svého města Nunkiga (*Eridu*), aby vyrobil nové Ukubi Annegarra (pozdější *rod Homo*). Poslušní Ukubi, kteří pracovali pro kolonii, byli až do nynějška výhradně nepohlavní. Ale Enki nyní vytvářel nové Ukubi se sexuálními vlastnostmi tak, aby se stali lidstvem, kdy budou autonomní a postupně stále silnější.

Enki pro ně zhotovil novou podstatu. Snil o dnu, kdy budou schopni čelit Kuku (předkové). Vytvořil tělo a duši, které budou mít jeho ideál podpory a ochrany. To, co šlo zachovat ve jménu Nammu a ženských Kadištu, kteří představovali Ukubi'im (*Homo Neanderthalensis*) již tak dávno.

Nové sexuální prototypy byly postupně smíchány s ostatními pracovníky. Ale v okamžiku, kdy tato informace byla umístěna do Gírkù, byli seskupeni v obcích poblíž Nunkiga. Bylo to krásné a Enki viděl, že to bylo velmi dobré. Byl více než spokojen s tím, co udělal.

Situace v Edin byla poklidná. Enki trávil čas s jeho Nungalem Zehutim (Thot) v Gígal, tajemné základně Urmah v Kankale (Afrike). Zehuti tam objevil zázraky. Toto místo mělo další tunely a komory. Bylo možné, aby v nich sídlily tisíce osob a Enki zamýšlel udělat přesně to – umístit zde jeho Nungal.

V těch místnostech byly také dvě létající lodě Enkiho na přepravu Urmah. Tyto lodě byly pojmenovány "Gighu" (Kos) a "Nisighu" (Bluebird) a jsou stručně popsány jako dva „ptáci“. Předběžné popisy jsou k dispozici v naší předchozí kapitole o plavidlech. Zde během svých cest s Urmah na základnu v Kankale, se Enki věnoval jejich testování - vlastně se učil, jak s nimi létat.

Gighu byl velice výkonný stroj, váleční monstrum, obtížně manévrovatelné. Enki zatím s ním nedokázal zabíjet, pokud se nenaučil ho řídit s jeho velkou rychlostí, v rámci toho se v současné době praktikuje použití v Dirannas (brány), což předčilo jeho víru v něj. Dělal také několik zkušebních letů s Nisighu, což bylo větší a lépe ovladatelné plavidlo, které nebylo bojovým strojem, ale dálkovým plavidlem skromných poměrů, třídy "Iniuma".

Soumrak věku hrdinství

Annegarra

Jak plynul čas

Ukubi Annegarra byli roztroušeni po celém povrchu Uraše (Země). Některé práce dělali pro části kolonie mimo zemi Máš (Edin), konkrétně v Kankale (Afrika). Enki byl zodpovědný za tyto Kankaliany (*Afričané*) a jejich zásobárny. Velký Šatam zde umístil několik "nebeských Dúbù (kováren)" - to se týká kontrolních systémů popsaných v části o pracovnících, v různých zemědělských oblastech v Kankale (Afrika), aby sledoval práci dělníků.

Avšak Ukubi Annegarra, kteří pracovali v území Urmah společně s návrháři života, měli evidentní autonomii, kterou jim dal sám Enki. Měli stejný princip monarchie, který byl ustaven v Nunkiga (*Eridu*). Panovník v jejich čele skládal účty Enkimu, který tam tajně chodil na návštěvy. Pracovníci, spravující majetek v závislosti na Kharsag, byli umístěni v čele každého města nebo okresu. Všichni byli pod vedením Ušumgal a jejich velkého Šatam.

Královská moc byla přenášena za pomoci Gina'abul (ještěrky) na lidi, zde na krále Šulgi z Uru (2094-2047 př. n. l.), suverénního vládce Sumeru a Akkadu. Byl uctíván během jeho vlády, signalizující jeho božský původ. Na této tabulce ho vidíme, jak bojuje s drakem, který přenáší Boží moc. Jeden z jeho textů sděluje, "že Šulgi má divokou sílu, protože se narodil jako Ušumgal (velký drak). (Tabulka ANET 585.)

Lú (lidé), kteří pracují mimo zemi Máš, ztratili kousek po kousku jejich obeznámenost s přítomností a tělesnou konstitucí Gina'abul. Gina'abul, kteří přicházejí s nimi do kontaktu musí nosit paruky, aby je nevyděsili. Pokud jde o život, jinde jsme uvedli, že Sa'am/Enki dal Ninmah menstruaci, s cílem zachovat život v podmínkách hustoty KI, zde v této Sluneční soustavě. Tato potřeba "pohledu na život" byla společná pro všechny Anunna, kteří zde byli, bez ní by předčasně zestárli. Proto každý manžel kterékoli z nich měl potřebu dát jí "život matky". Zákony byly ustanovené na shromáždění v Kharsag, kde kněžky Ama'argi hájily děti Ana, když sdílely tuto povinnost. Zjistili, že příznivé účinky látky byly zesíleny při smíchání se zlatem Kadištu.

Uvádíme to zde proto, protože Kankalané (Afričané) po několik set let (v době původu informací) pomáhali s dobýváním lesklého kovu pro tyto účely. S Kankalany, jako zaměstnanci, pod jurisdikcí a svrchovanou mocí Enkiho, bylo zacházeno dobře.

Nebyli jako horníci v území velkého Šatam. Ti byli pod velením hrozných Mímínu (šedí), kteří sami kopali v různých dolech v různých koloniích. (Ve své poznámce v *Ádam Genisíš* č. 121, nás Parks informuje o velkých démonech, podobných mravencům, se kterými se setkal ve zlatých dolech v mnoha východních společnostech, před průmyslovou etapou společnosti.) Tito pracovníci pracovali ve světle loučí až do vyčerpání, uprostřed svých vlastních výkalů. Mnoho dnů neviděli denní světlo.

Enkiho horníci byli řízeni oddílem Nungal. Pracovali rotačním systémem a zůstávali pouze po několik hodin pod zemí. Enki se dohodl s Dím'mege, že těžba prováděná v Abzu bude v lepších pracovních podmínkách. Enki byl zodpovědný za přibližně 85 % Gina'abulského zlata.

Separace

Jak už bylo zmíněno, první prototypy Ukubi Annegarra (*pozdější rod Homo*) byly záměrně nepohlavní ale nejnovější verze již měla k dispozici obě pohlaví. Enki je z vlastního podnětu upravil tak, aby se mohli sami reprodukovat. Když to nakonec velký Šatam objevil na jedné z jeho inspekčních prohlídek na Marsu, ptal se Božského shromáždění, zda Annegarra mají být "rozděleni", což znamená geneticky změněni. Naštěstí shromáždění odmítlo zkoumat tuto

žádost. Shromáždění však vyjádřilo přání, aby byla uplatněna disciplína na vesnicích a ve společnosti. Od té doby se svrchovanost Nunkiga (*Eridu*) kousek po kousku rozšířila po celé zemi Kalam (Sumer). Enki byl tak definitivně zodpovědný za aktivity v Edin. Zákony platné v této zemi pocházely od něj. Enlil nikdy nepředpokládal dobrý výhled tohoto vývoje. Měl důvod být na to opatrný! Enki se nejvýše postavil do takové pozice, aby zvrátil vybrané rozhodnutí shromáždění Kharsag. Ninmah nepokrytě upozornila na zradu a Enki jí věřil.

(Poznámka: následující informace předpokládá, že čtenář je seznámen s diskusí o zasvěcení v „Tajemství temných hvězd“ na předchozích stránkách. Určitě by bylo užitečné, vrátit se zde pro informace uvedené o tom Parksem v rozhovoru s Karmapolis.)

Nammu a Enki začali produkci pokročilých Ukubi Annegarra, kteří pracovali v Edinu s tajemstvím Giš (temná hvězda). Nindigir (kněžky) byly pověřeny výukou znalostí božské jednoty. Ukubi Annegarra znají do nynějšíka tajemství, že spojení obou pohlaví umožňují připojení ke zdroji.

Všimněte si, že zahájení procesu popsaného dříve v části „Odprogramování“ bylo provedeno na Kankalanech (*Afričané*), z pohledu nebeských Dúbù. Teď se lidé na Edin (Mezopotámská planina) podobně probouzeli, kousek po kousku, mimo nebeské Dúbù. Intenzita práce se snižovala. Lú (lidstvo) mělo čas žít a učit se samostatnosti, která jim umožní čelit hroznému shromáždění v Dukug (Svatá Hora), která je odrazem svaté Ubšu'ukkinna (hvězdný systém s názvem Maia v Plejádách) a jeho hlavní planetě Dukù, základně světa Anunna.

Nakonec i přes nejlepší snahy kněžky Nin, velký Šatam zjistil, že dělníci Annegarra mají schopnosti Kadištu. Shromáždění rozhodlo o oddělení prvotních mužů od žen v Edin. To se bude konat za několik měsíců, protože je potřebný čas k vytvoření nové sociální a hospodářské organizace v zemi.

Přes toto všechno se bude rozvíjet napětí. Kolonie se stává rozdělenou, s Amašutum a Nungal na jedné straně, Anunnaki a Ušumgal na straně druhé. Enlil ustavuje Šatamàn (Sumerské územní správce), na pomoc ke kontrole činnosti v Edin. Tito Šatamàn doplňují nebeské Dúbù, kteří jsou často přítomni v četných kulturních oblastech, kteří jsou odpovědní Enkimu. Řeší objednávky a předávají příkazy od velkého Šatam pro Santana a Sandan.

Toto nové uspořádání částečně odstraňuje některé z funkcí, jaké měl Enki jako panovník v Edin. Ninti částečně vyřizovala objednávky Enkiho, který pak musel o tom informovat Nammu, Dì'm'eme a Ninmah. Tento nový Enlilův režim měl za cíl oslabit Enkiho, jako vládce nad lidstvem a Amašutum.

V Kalam (Sumer), byli muži a ženy rozděleni podle řemesel: ženy byly odpovědné za malá zvířata, zatímco muži obdělávali půdu. Udu'us, kněžka malých zvířat, řídila dělníky, Šetir - kněžka obilovin, řídila muže. Ženy byly převážně na "jihu", (pamatujte, že Země se ještě neotočila; v našem systému by to byl severu) na úpatí hory Dukug, kde se shromažďoval dobytek, zatímco muži na Edin pečovali o setbu, orbu a sklizeň.

Ženy Annegarra byly velmi svědomité při své práci. Podle poslední vyhlášky Enlila a závěrů shromáždění, to byly právě ony, které pracovaly v zahradě Ninmah a obsadily kolonie ovocných plantáží. Nungal udržovaly přátelské vztahy s ženskými Annegarra. Jako preventivní opatření odeslal Enki polovinu jeho Kadištu do Kankaly s jeho Gikal. Jejich bratr Zehuti (Thoth) je přijal a pověřil fungováním staré základny Urmah-Kadištu.

"Strom poznání" - Jiné výklady

poskytuje Parks ve své poznámce č. 122: Stručný přehled literatury o jiných potenciálně velmi sugestivních překladech, které jsou možné z hebrejského výrazu *Éts Iada* z Genesis, obvykle se uvádí jako "Strom poznání"...

Zejména je to "strom pronikání"!

Samotný termín přináší "hojné znaky silného oleje", nebo "předzvěst/znamení svatyně silného oleje".

Dezerce

Další informace z Gírkù zahrnuje uplynulé období čtyři nebo pět roků. Mohlo to být i později, text není úplně jasný. V každém případě zjistíme, že samci Annegarra se stali méně výkonní. Oddělení mužů od žen je vážně trápilo a denní produkce se proto znatelně snížila. Krutí Enlilovi Šatamàns zapříčinili sociální psychózu a infiltrovali jejich vědomí prostřednictvím zavedení nových zvyků do života, s využitím násilí. Situace se nadále zhoršovala.

Zdálo se, že muži Annegarra byli nakonec geneticky modifikováni "pro potřeby kolonie". (Není jasné, proč existuje mezera v tomto hlášení.) Jako výsledek toho nastoupil žalostný proces úpadku (na předchozí úroveň).

Pracovali pod modrou oblohou se stále a více oslepujícím sluncem, které nepřestávalo vyzařovat teplo. Byli vyčerpaní, vyzáblí a pokrytí hadry. Nammu odešla z Edinu do Abzu, aby unikla pronikavým výkřikům a praskání biče Šatamàn. Za několik měsíců mlčení téměř oněměla, nic se nezdálo být schopné to přerušit, ani zvuk Enkiho hlasu nebo připomínka jeho vzhledu.

Zvysoka na svých chůdách Santana a Šandan pozorovali situaci. Sumer byla nyní obrovská sýpka, spálená pod plameny neúprosného slunce a dusivého pouštního větru. Nebezpečně poklesla hladina obou řek. Enki se rozhodl upustit dvě přehrady, s cílem zavlažit území po proudu.

V klášteře v nebeském Kharsag, litovala Ninmah své děti. Usadili se v jejím královském sídle a dívali se na spálenou planinu nechápavým pohledem. Poslouchali božské řeči Nungal, jak se snažili vyloudit její smích, nebo dokonce úsměv. Řeči Gina'abul a zvuk jejich sandálů, jako vrzání dřeva nebo leštění dlažby tvořilo základ jejího každodenního života.

Kharsag byla neustále v rekonstrukci, praskot a lámání dřeva v horku. Častá změna kamenů, a krásné dřevěné domy v Kharsag měly vždy velký vliv na Ušumgal. Enlil se vrátil na Uraš, sledoval to a řídil množství sklizně, ověřoval si, zda jsou řádně provedeny obřady v chrámech, zda je všechno seříděno do košů a sklenice jsou plné zeleniny, ovoce, obilí a masa, připravené pro kolonii.

Enlil nemohl dělat nic, ale pozoroval stav záležitostí. Velký Šatam odmítal odpovědnost za zhoršení situace. Zákony, které měly být odhlasovány shromážděním a rostoucí útlak, který prováděli jeho Šatamàn, nezdál se, že ho to ve velké míře znepokojuje. Enlil dával přednost uklidnění vzteku a svých choutek tím, že honil dělníky na Edin, kteří se občas snažili skrýt před svými povinnostmi.

Když měl dost toho honění, Enlil se vracel do svého domu v Kharsag, kde bydlela jeho rodina. Jeho současná společnice udržovala jeho bydliště, stejně jako plnila jiné úkoly, které měla udělat. Enlil ji za to oceňoval frenetickým a zvířecím vztekem, nikoli nadšeně, a to tak dlouho, jak odolávala jeho útokům, zabalena mezi voňavými listy, s hlavou zahrabanou v polštářích...

Kolikrát již vítr zanesl výkřiky té nešťastnice k Enkiho uším v jeho laboratoři? Nemohl si vzpomenout na jméno té princezny, ale ta nesla od nynějška obyčejné jméno Ninlil (*princezna větru*). Ninlil pomáhala několikrát Enkimu, stejně jako Ninti (kněžky života), při sérii klonování Lú (lidstva).

Nanna se zdála nejjasnější z dětí Ninlil. Občas pracovala s Nungal na sledování oběhu hvězd a nebeských těles uvnitř i vně systému Ti-ama-te. Nanna nebyla bojovnicí, jako její nevlastní bratr Ninurta, lovec Imdugud. Ninurtovi určil jeho otec hlavní starost o plodiny, které byly vysazeny za řekami. Pečoval o značnou část zemědělských ploch pro kolonie na dvou posvátných řekách a vodních cestách, které procházely přes chrámy v Kalam (Sumer).

Lú (lidé), kteří byli pod dohledem Enkiho, nyní tvořili více než zanedbatelné množství, které bylo těžké řídit i přesto, že muži a ženy byli odloučeni, podle příkazu z Kharsag. Před touto špatnou událostí navrhl Enki shromáždění vznik jiných druhů pracovníků, typu Ukubi-Adam (*Homo Erectus*), kteří by orali v Kankale a na západě území. Poukázal na to, že navzdory genetickým manipulacím, za které přijal svoji odpovědnost, kolonie Ukubi Annegarra je příliš slabá a morálně křehká, na plnění svých každodenních povinností. Kromě toho mají v sobě genetickou podstatu Kadištu a Nindigir.

Vysoká rada se ho pak ptala na jeho použití Annegarra, zatím nechápala, že není možné je oddělovat. Odpověděl, že tento exemplář slouží spíše k péči o malá hospodářská zvířata, zatímco nový prototyp obdělává půdu v Edin. (Abel podle Bible byl pastýřem malých zvířat (ovce), zatímco jeho bratr Kain hospodařil na polích.)

Členové Uga-Muš (lidé hada) v tom Enkiho nepodporovali. Společnost Amašutum mu vytýkala jeho opatrnost a tvrdou disciplínu, vyžadovanou jeho Kuku (předkové). Neustále se někoho vyptával, co by dělali jeho milovaní na jeho místě, ale jen horký pouštní vítr mu zřejmě mohl nabídnout odpověď.

Řešení

Stav kolonie se stále zhoršoval. Členové shromáždění prosili Enkiho, aby svolal své nové zaměstnance a dali se do práce, aby co nejdříve naplnili nedostatek potravin, postihující Kalam (Sumer). Toto měl nabídnout jako řešení na nejnovějším shromáždění, které dalo Enkimu plnou moc, ve jménu Božího rozhodnutí:

Sexuální zasvěcení lidstva. (Viz poznámka v *Adam Geniš* 127)
Parks sleduje vznik sexuality lidstva prostřednictvím několika světových tradic, zvláštní pozornost věnuje Mezopotámii a Řecku, a přenosu energie samotné matky bohyně z posvátného chrámu. Také diskutuje o mnoha poznatcích z praxe v sumerské civilizaci.
Poukazuje na to, že i v době vzniku jazyka "bohů", Anunna, žena a její sexuální síly byly velmi obávané.

Je to možná překvapivá skutečnost, že neandrtálci měli k dispozici velmi širokou pánev a přesněji velmi protáhlé genitálie. Paleoantropologové byli zmateni. Navíc je tato pánevní charakteristika skutečně přítomna i u prvních zástupců *Rodu Homo*. Skutečně výrazná pánev se objevila před 200 000 lety u druhu *Homo Sapiens*, kterému říkáme, moderní člověk...
(V *Archivu výzkumu* č. 24, 08-10 2006).

„Enki, jsi zcela odpovědný za své výtvořiny. Jak jsme již uvedli na tomto shromáždění, bez našeho svolení jsi přijal rozhodnutí o transformaci Alagni (klonu), rozdělit je do dvou různých pohlaví, což způsobilo poznání tajemství partnerství dvou polarit, jako druh poznání, se kterým Ušumgal nesouhlasí.

Nindigir (kněžky) jejichž jsi konečným ručitelem, jsou určeny pro tento úkol.

V důsledku toho tyto bytosti, kterým jsi dal za úkol jako malým zvířatům pářit se jako jejich bratři Adam (dále jen zvířata), kteří se potulují volně na Uraši, mají od nynějška způsobilosti, které spíše nedoporučujeme, podle z tajné nauky Uga-Muš (lidé hada) a Kadištu.

Proto jsme rozhodli, že nové pracovníky, které budeš vyrábět s perfektními geny Ukubi-Adam (*Homo Erectus*) musí poznat utrpení porodu. Jejich záda budou bolet, když budou rodit.

Objednáváme tedy vytvoření užší pánve. Ve stejném duchu tě žádáme o snížení počtu dnů ke stvoření. Tohle je závěr shromáždění v Kharsag. Bude to trest Boží. Tímto způsobem budeš zodpovědný za bolest tvých dělníků a tvůj

osud bude souviset s jejich.“

Enkiho hlavní problém je blíže po ruce. Většina jeho záměrů byla zachovat maximální soubor Ukubi'im (*Homo Neanderthalensis*), Ullegarra ("dříve vyrobení") i Annegarra ("později vyrobení"). Později je však viděl zotročené, což Enki považoval za nejvyšší urážku, zejména vzhledem k úsilí jeho klonovačů a Kadištu.

Vzal na vědomí, že Nammu a její samice potvrzují jeho argumentaci, což ho značně postihlo. Pro Amašutum byl projekt Annegarra hořkým selháním, které nedokázaly spolknout. Nepochybně byly přesvědčeny, že nejsou dostatečně respektovány nebo jsou v opozici ke shromáždění. Díky jejich skryté instrukci, Annegarra nyní odhalili negativní myšlenky a mají schopnost udržet se na vyšší úrovni vědomí. Je důležité to zachovat, takže budou schopni udržet své skryté schopnosti od Enkiho před Kuku. Je jisté, že Enki šel správnou cestou a poprvé měl vnitřní pocit, že by Sé'et schválila, co v životě udělal.

Tentokrát si Enki vzal za úkol udělat sérii klonů, bez pomoci obyčejných Ninti (kněžky života) a jeho matky. Ne, nechtěl žádnou pomoc, dokonce ani od Ninmah. Jeho sestra Dì'm'enge však navrhla, aby jako polovinu zaměstnanců vytvořil právě ženy a Enki přijal její návrh. Obklopil se některými Nungal, aby společně zahájili klonování s Uzumúa a Ama'argi v Siensišar (umělá děloha), ve kterých Nammu a její spolupracovníci měli klonovat první linii Ukubi'im (*Homo Neanderthalensis*).

Viz bod 129:

Historie Kaina a Abela podle Parkse:

Parks zde představujeme jeho verzi příběhu Kaina a Abela, který vysvětluje dle jeho znalostí. Pozn. 129:

V této poznámce jsou rozdílné prvky příběhu, odpovídající materiálu ze Zohar Berechit II (37a). Zde jsme se dozvěděli, že Samaël je náš Sa-am-Enki, jeho rasa (tj. rasa, kterou vytvořil) jsou Nungal - padlí andělé nebo "Bené Elohim", kteří jsou synové Elohim – návrháři života. V tomto bodě, dle svého povědomí, Parks zabíhá v nějakém detailu do zamotaného příběhu o vztazích mezi Adamem, Evou, Kainem, Abelem, Yahvé, Biblickým hadem, atd. Možná zde svévolně prohlašuje, že tato úroveň znalostí je mimo naši působnost, takže to čtenáři mohou najít v knize *Adam Genesiš* kdykoliv ve francouzštině nebo v angličtině, jakmile bude k dispozici. V každém případě, je tam variace našeho vlastního příběhu. Parks doporučuje shodně, aby čtenář znal diagram dvou linií po Adamovi ve všech detailech.

Homo sapiens

Začneme s geny Ukubi Ádam Dili (*Homo Erectus*), jako zlepšeného prototypu, podle rozhodnutí shromáždění v Kharsag. Ukubi-Ádam Min (*Homo Sapiens*) disponuje objemnější mozkovou dutinou, než primitivní verze stvořená Gina'abul, třebaže mozek byl poněkud menší než u Annegarra.

500 Alagni (klonů) ze Siensišar byli zcela připraveni k práci. Samci a samice byli plně nasměrováni ke společnosti v Edin. Byla tam pro ně ponechána sídla Annegarra, kteří byli konečně vráceni k jejich ženským protějškům na úpatí Dukug, na okraji kolonie širých a úrodných pastvin.

Připomeňme si, že tito Annegarra byly kdysi samci a na popud kněží, jsou nyní geneticky obojpohlavně modifikováni. Parks je v ironické poznámce srovnává ke zkušenostem telat, ke kterým teď záleží. Potomci jsou odděleni od svých matek, které pouze navštěvují ráno a večer. Jsou už ve věku několika Iti (*měsíců*).

Je-li to je provedeno později, v době dospívání, výsledný dobytek bude obecně vzpurný a špatně připravený pracovat. Takoví jedinci jsou také chováni na úpatí posvátné hory, jako zvířata určená pro reprodukční stáda, ti, co jsou určeni ke spotřebě jsou důsledně odděleni. Zvířata určená k orbě úrodné země na polích v kolonii, jsou z tohoto místa odesílány na obrovskou planinu Edin.

Udu (*ovce*) se pasou na svazích Dukug. Jsou vzácné pro jejich mléko, vlnu a maso. Jejich mléko je shromažďováno a vlnu ručně spřádají samice Annegarra ve prospěch kolonie.

Ukubi-Ádam Min (*rod Homo, jako zvířata druhu Homo Sapiens*) má tmavou pleť jako jeho bratři Ukubi Ullegarra a Annegarra. Mimínu (šedí) ho bez váhání přijali na práci. Noví dělníci měli pálení očí, od prachu v Edin, kde obdělávali vybrané pozemky velkého Šatam. Bojovali o své přežití v této impozantní naší kolonii.

Ukubi-Ádam Min (*Homo Sapiens*) se velmi rychle začali mezi sebou sami množit. Samci byli v permanentním strachu při oplodňování svých žen, které se zuřivě bránily proti jejich četnému těhotenství. V posteli samice strašně

Na tomto místě poznámka: Parks jde v některých detailech do spletitého příběhu vztahů mezi Adamem, Evou, Kainem, Abelem, Yahvé, biblickým hadem, atd. Svěvolně prohlašuje tuto úroveň materiálu mimo náš obor, přičemž nabádá čtenáře, aby si to našel v knize *Adam Genesis* ve francouzské verzi kdykoli v nebo v angličtině, až bude dostupná. V každém případě je to variace našeho vlastního příběhu. Parks doporučuje a my se s tím shodujeme, že čtenáře odkazuje na diagram dvou linií od Adama, se všemi podrobnostmi.

Homo Sapiens - poznámka 130:

Lepší funkce mozku při jeho zvětšení je mýtus: jeho velikost je stabilní od vzniku moderního člověka. Vědci vysvětlují tuto skutečnost, která odporuje Darwinovi, když říkají, že více než pouhá biologická evoluce člověka je to důsledek jeho práce. Člověk byl ovlivněn technologií a kulturou od přírodního výběru a v důsledku environmentálního tlaku" (sic). Podle *Science et Vie*, prosinec 2005, s. 67-68.

Ve skutečnosti hominid známý pod názvem *Homo Sapiens* se náhle objevil před 200 000-300 000 lety. My jsme samozřejmě popisovali exemplář, který byl vytvořen Gina'abul, speciálně pro jejich potřebu, po jejich selhání s *neandrtálci*.

Mozkovna *Homo sapiens* je prakticky o 50 % větší, než u jeho předchůdce, *Homo Erectus*, který se vyvíjel z "opie", když pravidelně zjišťujeme, že je oficiální věda přiřazuje k předkům člověka. Od této epochy se lidský mozek nepohnul ve velikosti ani o chloupek! Nikdo nevysvětluje tento morfologický rozdíl, tím méně Darwinisté, protože všechny důkazy ukazují, že ke změně došlo náhle.

Měli bychom také poznamenat, že se jedná o okolnost, která je unikátní v celé historii vývoje druhů na naší planetě. Proč předchůdce člověka rozvinul inteligenci tak rychle, když se říká, že u opie uplynulo téměř šest milionů let k neúplnější evoluční změně. To je opravdová fraška!

Máme odpovědi na všechny tyto otázky, díky studii v tomto seriálu.

Člověk se nevyvinul z opice přirozeným způsobem, jak lživě dokazují různé tradice a některé pasáže hlíněných tabulek, stejně jako archeologické nedostatky.

zastařovaly samce. Jejich výkřiky byly děsivé a nesnesitelné, pro Enkiho neobhájitelné. Plakal nad opakovaným pohledem na to, jaké povinnosti vytvořil. Často se mu zvedal žaludek a musel si dávat ruku na břicho. Hluboký hněv překonával jen kousek po kousku. Očekával pomstu a lidé jejich!

Dilmun = Atlantis

Parks nyní obrací svou pozornost na dění na ostrově Dilmun, který popsal jako ostrov na východ od Kankaly (*Afrika*). Samozřejmě, "východ" je nyní "západ", země se totiž později převrátila. Vždy se nyní může jednat o zdroj možných nedorozumění a naší chybu.

Můžete jednoduše hledat na webech obvyklé informace o Dilmun. Dokázali jsme to, a první odkaz, který se objevil se zdál být docela užitečný: <https://en.wikipedia.org/wiki/Dilmun>

Dva Dilmun
(Viz poznámka 131)
Přestože Dilmun obecně odpovídá ostrovu v současné době známém jako *Bahrajn*, Parks cituje práci Guy Racheta, známého specialisty na Mezopotámii, na základě sumerských tabulek, že existoval mnohem starobylejší "Dilmun" na východě (dnes západě.) Viz Parksovy podrobnosti a odkazy na dokumenty.
Parks cituje sumerskou báseň "Enki a řád světa" jako epos, jakož i podobnosti nebo shody s popisem Platónovy Atlantidy. Také zmiňuje význam tabulky "Enki a Ninhursag", prezentující Dilmun jako "Ráj", posvátné území s názvem "Land of the Living", což znamená "Země nesmrtelnosti".

Tohle je běžná informace. Parks tvrdí, že byly dva ostrovy Dilmun, a odkazuje se na starší informace, dnes často neznámé. Viz jeho poznámka 131, uvedená vlevo.

V každém případě byl Enki přesvědčen, že Ninmah opustila Kalam (*Sumer*) a přesídlila na Dilmun na tu dobu, než ji Ninlíl nahradila, jako společnice velkého Šatam a panovníka Anunna, která se zdála být schopná všeho.

Zřídila na Dilmun další sýpku pro kolonii. Domy byly kamenné, jako v Edin, spíše než dřevěné jako na Kharsag. Enki byl jediný, kdo věděl, že pod jejich nohama procházejí tunely vedoucí ke Gígal, tajné základně kočkovitých šelem Urmah.

Několik Ninti (kněžky života), Šandan (zemědělci a zahradníci) a Santana (náčelníci plantáží) pracovali na ostrově Dilmun na jeho pobřeží. Obyvatelé byli tvořeni výhradně muži a ženami Annegarra, kterým Enki světil

svrchovanou pravomoc Ušumgal. Sigpabnum (*Isimmud*), jako Enkim jmenovaný zástupce, byl s nimi. Byl tam také kontingent dobrovolníků Nungal a Anunnaki. Bylo to bezpečné útočiště, kde se cítili šťastni a žili v míru.

Není jasné, kolik uběhlo času... ale rozloha polí se zvětšovala a přinejmenším město se rozrostlo! Parks přirovnává rané Dilmun k údajné Atlantis. Podle jeho slov bylo prvotní Dilmun jistě Atlantidou. Hlavní území Dilmun/Atlantis bylo obklopeno třemi okrajovými vodními kanály, na mnoha místech propojenými. Stály zde chrámy a královská sídliště.

Impozantní Unir (*pyramida*) završovala ostrov. Podobala se té na Mulge-Tab, satelitu Mulge (černá hvězda), kde se nacházelo několik obojživelníků Abgal. Nammu navrhovala plány výstavby podle doktríny Gagsisá (*Sirius*). Enki a jeho lidé říkali pyramidě "světlo na obzoru". Měla schopnost transformace duší - techniky, kterou se Enki ještě úplně nenaučil. Ninmah mu řekla při několika příležitostech, že zde ještě není použitelná, protože křemenný krystal dosud není na vrcholku pyramidy.

Parks pokračuje v popisu přepychové, svůdné kultury. Berme prostě na vědomí, že to byl pro nás důležitý bod našeho historického vývoje, kdy ženy vládli této společnosti. Nindigir (kněžky) úřadovaly v bílém rouchu. Byly velké odbornice na rostliny a léčivé lektvary.

Ninmah i nadále nabízela Enkimu její "způsob života", mimochodem bez podmínek. Ale on stále s bolestí vzpomínal na jeho milovanou Sé'et. Začal se ptát, jak vytvořit podobu nové

ženy z umělé dělohy a jestli by nebylo možné dát tímto způsobem opět život Sé'et. Ve skutečnosti se už rozhodl, že se přesně toho bude snažit dosáhnout. Věřil za prominutí, že tím neporuší božské kolo času. Cítil, že tato genetická mutace, kterou byl povinen udělat ve jménu jeho kolonie, je tak nečestná, že osud nebude mít pro něj nic horšího, než to, co už zažil.

Ninanna

Ninanna (*nebeská kněžka*), vnučka velkého Šatam, pravidelně navštěvovala Dilmun. Tato Nin (*kněžka*) byla velmi ambiciózní a její dědeček jí tajně zajistil slavný osud. Lidé v Kalam (*Sumer*) ji zdravili jako zázrak a Anunna jako budoucího panovníka země Máš. Ona si nepřipouštěla prohru. Její oči byly lačné po moci a vzdělávání. Tato princezna s bílou kůží byla velmi krásná.

Bavil ji podivný vztah s jejím dědečkem Enlilem. Nikdy ho nepřestávala zahrnovat svými požadavky. Velký Šatam měl všechny pravomoci a plnil s nezměrnou chutí jen stěží představitelná přání této kněžky. Ninanna šplhala po společenském žebříčku jako šíp vzhůru. Enki měl z toho divný pocit. Takový už poznal, neboť ten ho informoval o jeho dokonalosti nebo nedokonalosti.

Souhlasil v tom s Dilmun. Muže, kteří se nacházeli v její posteli, označovala za pány a krále, ale ti z toho neměli žádné výhody. Poté co se podvolili její autoritě, byli pouze nástrojem v jejích rukou. Enlil podporoval svou vnučku nejvyššími pravomocemi. Byla obávanou bojovnicí. Její vojenské úspěchy byly známé po celém světě. Různé Lú (*lidské rasy*), které si upravila a podřídila věděli, jak s ní jednat. Ninanna zničila několik základen Imdugud.

Nedávno zanechala své stopy ve tvrdém jádru suverénních královských Gina'abul - Kingú Babbar. Usídlili se v hlubině KUR, přímo pod nosem Ušumgal. KUR-BA-LA (1. rozměr) na Uraší byl jejich tajný příbytek. Ninmah a Enki požadovali svolání mimořádného shromáždění na Dukug, ve skutečnosti již několik měsíců předem, ale Enki si stěžoval Ninmah na extrémní únavu, aby se vyhnul cestě do Kharsag.

Pravdou je, že diplomatická jednání již nebyla mezi jejími zájmy. Ninanna hrála svými půvaby na Enkiho, aby ho přiměla, změnit jeho rozhodnutí, ale on se na tomto bodě zastavil. Od té doby se slizcí Mušgir (*draci*) Ušumgal snažili narušit nebo rozdělit královské rodiny, byli ale poraženi. Byli jen pouhými nováčky v boji.

Kalam (*Sumer*) byl ve zmatku. Anunnaki z Eden a Edin zdvojnásobili svou bdělost a postavili v zemi hlídky od jednoho konce ke druhému...ironií je, že Enki dobře věděl, že Kingú-Babbar neustoupí. Jejich strategie nebyla nikdy čelní útok, nýbrž spíše obrana v průběhu času. Byli na tomto místě již mnoho Limamu (*tisíciletí*). Jejich cílem bylo nechat Ušumgal zabíjet se, a pak posbírat drobky. Měli na všechno svůj čas, byli mistry dimenzí...

Násilné klonování

Enki nebyl ani čestný ani upřímný, při svých nahrávkách záznamů do Ugur. Nyní se dostáváme k jeho výpovědi o akci, prováděné ve snaze nalézt Sé'et. Měl, jak víme, znalost klonování, při jeho hledání. Zdá se, že svobodně profitoval ze své funkce klonovače, ze své nečinnosti a luxusního života, aby každá z jeho výtvorů, jedna po druhé, skončila v jeho posteli jako milenka.

Všechny ženy byly různé, některé záhadné a mazané, jiné krásné a horlivé, se štíhlým tělem. Některé byly v rozpacích, jiné neskrývaly své nejhanebnější touhy. Oděny v hedvábí, se účastnily obřadů, pití a extáze, i když alkohol neměl obvykle žádný vliv na Enkiho.

Každý den spojoval své tělo s jednou nebo druhou z nich. Jeho monstrózní a neomezené zoufalství nad nemožností dodržet své sliby, mělo nepochybně skrytý odraz v jeho očích..., poznal, že jeho "láska" by nyní stačila. Ale byl tvrdohlavý. Dokonce ochutnal jejich "výživující substanci" v naději, že se splní jeho přání, přestože věřil, že neúspěch je nemožný.

(Parky popisuje v poznámce 134, jak se tato sekvence mohla přihodit, jako to, co je popisováno v sumerských tabulkách jako příběh "Enki a Ninhursag".)

Enki zatím předpokládal fatální důsledky toho všeho. Přichází okamžik, kdy Ninmah vykresluje situaci. Není pochyb, že o všem věděla od začátku. Tohle byl její způsob, ... vždy to dělat takto znepokojujícím způsobem, když předstírala, že objevila jednání Enkiho. Sama se na Enkiho vrhla. Její hlas byl slyšet přes celý ostrov. Dokonce ani Nammu mu tohle nikdy takto nevyčítala. Panovnice Dilmun mu připomínala jeho pravomocí, které mu předali všichni Nindigir (*kněžky*). Nyní mají všichni sílu Niama!

Ninmah, tímto podrážděná nařizuje, že nyní bude udržovat "život matky". Když jí Enki vysvětluje, že se jen snaží vzpomenout si na Sé'et, její zraněné srdce mu říká, že kdyby věděl, jak ho miluje, zapomněl by na Sé'et už dávno. Říká mu, že to byla velká chyba, když použil všechny své znalosti klonování a po celou dobu zde dělal všechny tyto pokusy. Příliš mnoho důvěry vkládal do své matky, která mu mohla říct, že geny Sé'et jsou v knihovně jejich genetického dědictví, kam byly vloženy a uchovávány od okamžiku bitvy v Plejádách.

Podle Nammu a designerů života, život a smrt jsou jedno. V každém případě, má podobné vazby na Sé'et, která je Enkiho dvojčetem.

Enki bude muset zaplatit za své rozhořčení. Ninmah neví, jaký bude rozsudek soudu, který ho bude soudit, ale pokud bude mírný, jeho hříchy považuje za nepodstatné a přenechá mu geny jeho sestry poté, jakmile bude očištěn. Pak ji bude schopen oživit pomocí síly "světlo na obzoru". Pak bude mít svobodu a Sé'et mu bude moci dát nový "pohled na život". Bude s ní mít navždy své místo všemoci zde v Dilmun, které se Ninmah nikdy nepodařilo potlačit v jeho vzpomínkách. Enkiho náhle vytrhl tento objev z jeho hluboké a nekonečné strnulosti. Ninmah reagovala s úsměvem...

Přenesla Enkiho matku a sestru do Dilmun. Po výjimečné a náročné sešlosti Rady Amašutum zjistila, že Enki byl několika kněžkami rozezlen. Podle jeho slov se jim zdálo, že jeho přirozené sympatie jdou směrem k utlačovaným otrokům tohoto světa. To je třeba vyřešit jeho překročením "Ohně Peš", jako konečný důkaz iniciace Amašutum, které "ochrání vše".

Musel bez připomínek splnit tento čin v době, kdy navštěvoval Margíd'da (Velká medvědice) před válkou, ve které se v současné době souhvězdí nachází. Musí konečně dosáhnout "znalosti" o ženách Gina'abul. Rada Amašutum upřesnila, že má důvěru ve shromáždění Nindigir (kněžek) a zůstávají "odrazem paní světla" a Barag (*krále*) Uga-Muš (*lidé hada*), musí projít Gissu (*stín*) a Zalag (*světlo*), když Amašutum předstírají, že je to problém.

Vše, co Enki musí udělat, je modlit se za jejich rozhodnutí, aniž by riskoval ztrátu všeho a především horečné naděje na dosažení své milované bytosti. Byl již blízko svého cíle. Nevěděl, jestli to přežije. Zdálo se, že tento hermetický důkaz je velmi riskantní. Pokud to neudělá, přeje si, aby člověk, který čte, co zapsal do tohoto krystalu Gírkú věděl, že vše je pravdivé a jasné. Tento slib byl vždy jeho jediným záměrem, který miluje víc než celý svět. Snad ho může prapůvodní zdroj omluvit, jestli použil jeho moc a jeho vědu a snažil se uspět až do konce. Pokud se nevrátí živý s důkazy, tak konečně by mohl být s ní. Nechť Zdroj rozhodne...

Za
Miluji tě, jsi moje láska, Sé'et...

ki-ág-gu

Sé'et

Cesta vykoupení

Důkaz

Vzhledem k zahájení operace *Peš* (viz dekodér)...Enki přijal trest od Uga-Muš (*lidé hada*). Je představen skupině Amašutum, čekajících u lavice obžalovaných, v přístavu na Dilmun. ho Amašutum ho vzaly na sever od Kankaly, na okrově zbarvený terén. Období sucha a tepla dalo písku charakteristickou červenou pouštní barvu.

Odvedly ho přímo do tunelu. Dvě kněžky stály na konci dlouhé temné galerie. Daly mu znamení hlavou a hleděly na něj po dlouhou dobu, jako by ho soudily. Jedna z nich mu dala ruku na rameno a doprovázela ho do jeskyně vytesané v zemi. Autoritativním gestem mu prikázala, aby šel dále sám.

Průchod byl úzký, Enki se musel dále plazit jako ubohý Muš (*plaz*). Postupoval jen s velkými obtížemi, posunoval se pouze vlněním těla. Připomínalo mu to trénink, když se jako červ plazil po zemi, v době testu ohněm na Aš...Ozvěna hlasu Nammu byla jeho jedinou útěchou a dbal na její doporučení.

Po nesmírném úsilí se objevil na velkém prostranství, které vedlo k předsíni, kde bylo malé kruhové umyvadlo a vkusně oblečená kněžka ho netečně uvítala. Vyzvala ho, aby si sám umyl ruce v malé nádržce se zelenými odrazy na hladině a podala mu tuniku z bílého plátna. Enki otevřel dveře do iniciační místnosti. V jejím centru byla *Ninišib*, oblečená v dlouhé tunice, která pokrývala její tělo jako plášť. Zdálo se mu, že je to Ninhal, kněžka-věštyně, která dává podivná proroctví do budoucna. Měla čepec s jiskřící korunou ve tvaru koule.

„Nechej ten problém za sebou, můj synu. Po sedm dnů nesmíš opustit toto místo. Při odchodu se navždy změníš a budeš vědět všechno o moci Gissu (*stínu*).“ Odchází pryč a zavírá za sebou těžké dveře. Místnost je ponurá, smutná, téměř studená a nepohodlná. Místo je prakticky prázdné, Je tam jen nepohodlná pohovka, čisté umyvadlo a jakési objekty na zemi.

„Bezpochyby bys očekával pohodlnější místo. To však přehlížeš, neovlivní to podstatu věci. Inicie nevyžaduje luxus a dokonalost paláců. Rychle zapomeň na nehostinný vzhled tohoto místa. Synu stínu, ocitl ses v tomto posvátném místě, abys uctil stvoření a lépe poznal sám sebe. Důkaz o testu ohněm Aš, ti umožnil odevzdat se nám a získat znalosti, které jsi dosud dokonale nezvládal. Pomohu ti překonat tvé porozumění za podpory ohně Peš, s nímž přistoupíš k božskému štěstí. Přístup mé dítě!“

Udělal osm kroků vpřed a ocitl se před kovovým a nevýrazným obličejem Ninhal (*kněžka věštění*). Požádala jej, aby sňal masku, což s rozpaky udělal. Zamrazilo ho a byl jako omámen. Tam, před ním, uviděl tvář Sé'et!

„Uklidni se, mé dítě, můžeš vidět tvář podle svého výběru. Já jsem jen Ama'argi, které má moc Niama. (Nepočítám královnu Šalim, z hlavního města Abzu) a jsem tvoje sexuální otrokyně, která jen přenáší svou hrubou sílu. Myslela jsem si, že tato tvář tě potěší. Bylo to bez rozmyslu.“

Ninhal okamžitě změnila její obličej na takový, který Enki neznal. Usmívala se, hleděla na Enkiho a pomalu si ho prohlížela, od hlavy k patě. Enki udělal totéž, pouze s prohlídkou její viditelné tváře, zbytek byl ukryt pod dlouhou tmavomodrou látkou, posetou hvězdami, umně zhotovenými ze zlatého drátu. Její make-up byl jemný, dával jí sladký a vážný výraz ...

(Následuje velmi podrobný popis mejkapu Ninhal. Necháme to na vaší zkušenosti s knihou, až bude k dispozici. Jednoduše se jen zmíníme, že to vše způsobovalo Enkiho nervozitu.)

„Zmatek nikdy nepřinese nic dobrého, mé dítě. Drž se, nebo tě pohltnu, jak vím. Nejsem příjemného vzhledu? Tohle je moje pravá tvář, kterou vidíš, staneš se hrdinou, nebo zemřeš! Jak můžeš vidět, léta nevysušila moji zář...“ Udělal znamení hlavou. Ona váhala jen krátký

okamžik. „Ve skutečnosti tvoje zasvěcení nechám projít nebezpečnou fází a moje kouzlo bude sloužit na tvoji podporu.“

Ninišib jemně rozevírala látku ve výši své pánve a umožila mu spatřit jemná a smyslná stehna. „Radostně mě objímej!“ vydechla. Enki klečel, obejmál její nohy a ucítil silný pižmový parfém. Byl to parfém, který probouzel jeho smysly. Jeho zasvěcení bylo velmi zvláštní, protože bylo dokonalé. Mamítu byla sice Kadištu, ale nebyla znalá sexuálních technik.

Neměla odbornou praxí, jak se integrovat do "Temnot Nalulkára". Musela by cvičit milostná gesta s návrhářkami života: s Nammu, Ninmah, tvojí sestrou z Abzu a někým ze tvých špatných výtvarů. Musíš vědět, že Kadištu jen zřídka používají různé pozice v době spojení se svými partnery, a že pracují především se svaly jejich Gála (*vagíny*). Nicméně tento způsob, díky intenzitě rozkoše, jakou zde získávají, ovlivňuje Šagra (*čakry*) a zvyšuje pocity dle individuálních podmínek. Tato akce obvykle vede ke společnému orgasmu a zvyšuje vzájemné porozumění.

„Oba půjdeme stále dál. Vznikne požár Peš, který podrobí zkoušce tvé instinkty a bude působit na tvoji duševní a psychickou změnu, která promění tvé vědomí. Budeš muset jít nad rámec svého ega, za účelem prokázání svých různých aspektů, což vyžaduje absolutní kontrolu nad všemi smysly.“

Budeš muset pochopit, že tento počín je velmi vážný a zahrnuje mnohá rizika, ze kterých se budeš muset sám osvobodit. Tato rizika jsou stejně důležitá pro tebe, jako pro mě. Pokud jsi špatně pochopil mé úsilí, budeš mít schopnost, že upadneme společně do zapomnění. Všechno je otázkou dovednosti a kontroly, zvládnutí síly Niama bude k ničemu, ty sám a dokonce i já se můžeme stát překážkou ke tvému vzestupu. Pokud se iniciace podaří, prožiješ skutečnou změnu existence, která tě osvítlí a budeš mít neomezenou prestiž. Máš nějaké otázky, můj synu?“

„Ne, jsem připraven nechat se vámi vést.“

„Dobře! Svlékni se, jdi do lázně a pokračuj v očištění.“

Udělalí jsme redakční rozhodnutí ohledně explicitního popisu následující sedmidenní sexuální aktivity, který nakonec najdete v publikované knize. Ale musíme vše alespoň shrnout, protože to bylo důležité.

Proč? Protože bylo potřeba vykreslit Enkiho jako vládce, který by byl ve shodě s velkým Šatam - Enlilem. Připomeňme si, že Enlil byl původně jen klon, zhotovený Enkim v laboratoři jako vadný a bylo plánované ho zničit. Enlil však zůstal zachován, přesně nevíme proč, jestli byl favoritem Ana nebo měl obávanou sílu. Enki dosáhl toho, co potřeboval pro další činnost v dimenzi, a to znamenalo bytost s čakrami, ke kterým měl přístup, zřejmě přes sexuální praktiky, což byl oblíbený způsob, jak toho dosáhnout.

Enki byl zasvěcen kněžkou Ninhal, pokud si možná vzpomenete, toto setkání bylo už dávno předpovězeno. Bylo by pro vás nyní skvělé, zkontrolovat tuto epizodu, která obsahuje prvky, které jsou klíčem k našemu pochopení příběhu z dávné doby Uraše, totiž zavedení pojmu „sesterské duše“, který nyní chceme vrátit zpět do vaší pozornosti.

V žádném případě není jasné, zda Enki uspěl v tomto "důkaze". Ve skutečnosti téměř selhal již první den, který byl katastrofou pro všechny. Avšak Ninhal mu dala milost, vysvětlila jeho chyby a umožnila mu, aby pokračoval. Zřejmě uspěl, protože nakonec ho najdeme ho v rozhovoru, který probíral některé klíčové otázky a ukazoval na cestu vpřed. Budeme se tím zde podrobně zabývat, protože to má velký význam. Probereme to s dotazy Ninhal.

Nyní, když víte, kde získal údaje o zmizelé sestře, co se chystal přesně udělat?

„Bylo to silnější než já. Bojoval jsem proti této ctižádosti! Nemám žádné vysvětlení. Byl jsem tak ztracen, někdy skončím tak, že ztratím víru ve zdroj...a vy si myslíte, že se chystám najít tuto víru v naklonování Sé'et? Jen smutek může ospravedlnit takový sobecký akt, můj synu. Chci být k tobě upřímný, protože paradoxně chápu tvoje trápení. Když má člověk štěstí na setkání s Urní (*sesterská duše*), život již rozhodně není stejný.“

Proč mi to říkáš?

„Určitě jsem předpověděla už dávno, že jsem musela splnit přání mé Urní, ale tvoje slova mi neumožnila pochopit, že se jedná o Sé'et...Je pravda, že jsem nikdy neřekla, že Sé'et není tvoje Urní (*sesterská duše*). Několik Urní tvoří celistvou bytost, které jsi součástí. Je to naprosto výjimečné...V každém případě nemám právo odhalit, kolik jich je. Nicméně, mohu ti říci, že Sé'et je dvojnásobná žena. Právě proto s ní musíš být stále tak úzce spojen.“

„Tak proč jsme se rozešli?“

„Můj synu, skutečná Urní může být tvou manželkou pouze za podmínky, že se ocitne ve stejné fázi, to znamená, že máte stejný stupeň vývoje. Sé'et má však před vámi mírný náskok. Pokud ji obnovíš k životu, bude pouze vytvářet nejisté situace. Sé'et ví, že je tvůj inverzní otisk. Často pracuje pro tebe, aniž bys to věděl, protože se nyní připravuje po dlouhou dobu, viditelně i neviditelně na den, kdy skutečné naleznete jeden druhého. Tento den určitě přijde, až budete moci žít společně jako milenci v KI (3. rozměr) a budete velmi šťastni, ale předtím se musíte vyvíjet samostatně.“

„Vím, že to vše je těžko pochopitelné. Stejně tak se snažím, abys pochopil, když hovořím o tvé Urní, která byla umístěn ve světě KI již dávno a kterou znáš od té doby pod názvem Ninanna. Ona bude transformovat svět Kuku (*předků*) a bude fungovat po dlouhou dobu na jejich účet. Ale musím tě varovat před jinými plány, protože nemám ráda, když se opakují a připomínám svůj první cíl.

Žiješ ve světě bez věrnosti, můj synu. Pokud své rozhodnutí rychle neprovedeš, budou tví protivníci Ukubi (*rod Homo*) proti tobě a tvým stoupencům. Provedli jste odvážný čin, odhalit tajemství života svým lidským Alagni (*klonům*). Dal jsi jim zdání autonomie, ale budou mít mnoho nepřátel. Dokonce i někteří tvoji Nungal tě zřejmě nebudou následovat.

Jediná osoba, která se obává Kuku, je tvoje matka, skutečný vládce tohoto světa. Dì'm-mege nemá schopnosti Nammu, i když i ona pomáhala v probuzení Lú (*lidstva*). Nepochopil jsi, že pokud by tvoje matka zemřela, tak Ušumgal za pomoci velkého Šatam, by se snažili vás odstranit z povrchu Uraš (Země)? Vše mi připadá cizí. Chtěla bych žít daleko odtud, v Margíd'da (*Velká medvědice*), tam kde jsem se narodila za pomoci Kadištu, abych lépe poznala Mulmul (*Plejády*) a Gagsisá (*Sirius*).

Kalam (*Sumer*) a moji Kuku (*předkové*) si vždy přáli, aby ze mě byl dokonalý rytíř, žák Anunna, což nikdy nepochopím. Probud' se, můj synu! Tvoje srdce bude určitě zdravé, protože jsi sám strážcem své duše! Nicméně to, co děláš zde dole, jsi ztratil při návštěvách Ukubi (*rod Homo*).

Jsou sami bez podpory z otcovy strany a režie centra. Ninmah nemůže pro vás udělat nic dalšího. Ona sama je v nebezpečí, protože zavřela oči, když vy a vaše sestra jste ovládali Edin a její zahradu na Kharsag. Kuku (*předkové*) jsou velice podezíraví. důkladně sledovali způsoby, kterými od nynějška budete muset jednat. Řeknu ti jen jednu věc, budeš vzorem pro ty, kteří nikdy nelhali. Tvoje nenasytná zvědavost ví, jak se vymanit z této nové zkušenosti...“

Probuzení královny na trůnu

Enki odešel na Mulge-tab, kde ho jako vždy přivítaly Ama'argi. Mulge-Tab voní magnoliemi, vodní a zalesněné prostředí, které značně připomíná měsíc Sé'etrá'an, který obíhá kolem Gagsisá-Eš (*Sirius 3*). Tento je domovem Gir, porodníků Kirišti (*planoucí synové*

života, viz dekodér). Návštívil také se svými přáteli oboživelníky Abgal, také z Gagsisá (*Sirius*), kteří tam plavali společně s Kíg-Ku (*delfíni*). Byli naprosto překvapeni událostmi na Uraš a záležitostmi Enkiho, až do nejmenšího detailu.

Ohledně buněk Sé'et, které Enki obdržel od Ninmah a přinesl je s sebou, Enki žádal o povolení k použití pyramidy na Mulge-Tab k jejich resuscitaci. Pyramida v Atlantidě nebyla nikdy dokončena.

„Proč podáváš takový požadavek, Éa (*z domu vody*)?“

„Sé'et je moje Urní (*sesterská duše*), potřebuji její pomoc, abych dokončil, čeho jsem chtěl dosáhnout.“

„Opravdu víš, čeho chceš dosáhnout, můj bratře? Tvoje duše se často účastnila hraných soubojů, kde s chutí bojovala se tvými pocity. Co víc by mohla tvoje Urní udělat? Proč si potřebuješ uvědomit, že Uraš prožívá velmi těžké časy?“

„Nemyslím si, že ji potřebuji, abych něčeho dosáhl. Prostě ji potřebuji, její pravdu a hlubokou lásku a její nezištnou podporu. Může mi krýt záda, protože její věda je slavná. Jsem si jistý, že může přinést lidstvu hodně lásky a soucitu. Bude vědět, jaké jim dát pokyny a ochrání je před našimi nepřáteli. Sé'et je opravdová Gir, svatý porodník Kirišti (*planoucí synové života*), ona přinese její potomstvo Abgal, z nichž ona i já pocházíme. Je jediným skutečným potomkem Mamítu-Nammu, královny na trůnu. Zajistíme společně vaši výuku a čistotu svých záměrů, jako návrháři života.“

„Synu z vody, nepochybujeme o čistotě tvých návrhů, ani o duchovní ctnosti. Co žádáš, je důležité, ale protože známe tvoje srdce a vznešené záměry, dohodli jsme se, že můžeš použít velkou Mer (*pyramidu*). Její provoz je velmi jednoduchý. Protože staré tělo Sé'et už neexistuje, je nutné umístit její buňky do sarkofágu v hlavní komoře a dáme ti k dispozici Siensišár v dolní komoře. Pokud jde o techniku klonování, bude tvoje vlastní. Tak je rozhodnuto, a tím je to hotovo.“

Svaté Nindigir (*kněžky*) s benevolencí obklopili Enkiho kruhem různobarevných oděvů. Vykonávaly v útrobach Mer tajemné obřady, kde Enki neměl právo účasti. Mohl jen umístit genetický materiál Sé'et do Siensišár, nastavit zařízení do provozu a trpělivě čekat mimo svatou baštu klonovačů. Různí Kadištu si byli jisti. Zatímco čekal na výsledky, Enki měl důležitou diskusi s bratry Abgal. Jeden z nich mu zašeptal, že mají společné záměry a nabízejí své služby pro Uraš, neboť kromě vznešených Nindigir, jsou poslední skuteční Kadištu v Ti-ama-te (*sluneční soustava*). Strážci Ti-ama-te - Imdugud Urmah a královští Gina'abul, jsou v nebezpečí. Byly naprogramovány tak, že Urmah hrají jen roli zprostředkovatelů. Ale ti byli vždy v ústraní při pracích Kadištu. To je důvod, proč jsou dnes Anunna osamoceni, a to je důvod, proč někteří z nich se stali otroky Kuku (*předků*).

Posvátá Uraš je v doméně, v níž se ocitly lidské povahy, od nynějška sjednocené s množstvím nedokonalostí a utrpení, které tvoří nepřekonatelné překážky k jejich štěstí. Vzhledem k tomu, že jste se rozhodli označit Uraš charakteristickým puncem Gagsisá, musíme vám nabídnout naši pomoc. To vše přineslo Enkimu mnoho povzbuzení a útěchy. Bylo rozhodnuto, že několik Abgal jej bude doprovázet na Uraš a bude s ním spolupracovat pro mír lidstva.

Po 16-ti Danna (32 našich hodin), bylo tělo Sé'et připraveno na vynětí ze Siensišár. Vzduch v inkubační komoře byl přehřátý... Kněžky vyjádřily svůj obdiv, když illu (*plodová voda*) vytekla ven... Pak nastal očekávaný okamžik, kdy Enki mohl obdivovat technologie Abgal - Sé'et stála tváří v tvář Enkimu, ještě z ní kapala voda, ale byla to ona, vrhala nedůtklivý pohled, vyjadřující hloubku její duše. Byla slabá a roztřesená, ale měla stejně důstojný vzhled,

jaký vždy skrývala. Svůj agilní vzhled vyvolávala sama a zřekla se podpory v jeho ochranné náruči.

Zvažovala, zda ho na dlouhou dobu uspokojí svým neodolatelným úsměvem. Zprvu nebyla schopna hovořit, předpokládala, že je to normální. Nabídl jí dlouhou tuniku z hedvábí, pokrytou hvězdami, jakou nosívají kněžky. Nechal ji pak odpočinout a ujistil ji, že všechno je v pořádku.

Venku se nashromáždil jásající zástup, na oslavu návratu velké Gir, skvělé matky. Různé Nindigir (*kněžky*) na Mulge-Tab rozhazovaly okvětní plátky. Enki dal znamení Abgal, že on a Sé'et ihned nastoupí do své lodě a za okamžik odletí. Během jejich cesty na Uraš se dozvěděli, že planetu obklopují temné mraky, od obzoru k obzoru.

Přistáli na zemi uprostřed jiskřivé rozlohy oceánu na Dilmun, zemi všech požitků. Nebylo tam žádné přivítání, protože nikdo nebyl informován o jejich návratu. Jen věrný Sigpabnun (*Isimmud*) byl k dispozici... Poslal sedm Abgal z doprovodu do svých pohodlných komnat, s vlastním bazénem.

Příjemná, voňavá noc nastala velmi rychle. Lampy v Dilmun zářily jako miniaturní večerní hvězdy. Enki přivedl Sé'et do jeho osobního apartmá, kde se zhroutila na postel, zcela vyčerpána. Enki sám se usadil v ebenovém křesle a tíše přemýšlel, rozptýlené světlo Itud (*měsíce*) pokrývalo její postel. Vydatně plakala. Později se zastavil u ní, vzal ji za ruku a ona poprvé po dlouhé době usnula hlubokým spánkem.

Poznámka o novém jménu Sé'et: A-SÉ-ET, "zdroj předzvěstí života" v sumero-akkadštině je "Aset" pravé egyptské jméno Isis.

Nečekaný příchod dcery Nammu do centra Společenství způsobil společnou odpověď z domu Gina'abul. Z vysoké terasy Enkiho paláce v Dilmun objímala lid Svatého ostrova. Všichni chválili návrat "Veliké předzvěstí života". Umyta a natřena parfémovaným olejem, je uznávaná jako Ninkō (*kněžka země*), společnice Enkiho-Nudimmuda. (Připomínám, že Nudimmud = klonovač)

Ninmah jim udělala skvělé přivítání. Považuje Asé'et za svou vlastní dceru, nebo dokonce i za její sestru. Královna Dilmun neudělala nic jakkoli vzdorovitého vůči Asé'et, ani neudělala žádné gesto, vyjadřující zachování svého dědictví. Ninmah nesdílela s Dilmun, Asé'et a Enkim žádný důvod k obavám.

Na druhé straně, Mamítu přicházející při této příležitosti z Abzu, nabídla poněkud chladné uvítání. Ostatně, byla pryč od Enkiho po dlouhou dobu. Je bezpochyby zmítána protichůdnými myšlenkami a pocity. Enki a Asé'et se vrátili na Uraš v době největšího zmatku. Ukubi-Ádam Min (*Homo Sapiens*) a jeho bratr Ukubi Annegarra (*neandrtálec*) utvořili jakýsi zástup, sužovaný hladem a žízní. Atmosféra byla těžká, nepřátelská a plná brutality.

Ukubi-Ádam Min (*Homo Sapiens*) postupně nahrazoval svého bratra při určitých obtížných úkolech. Neustále kopal v údolí k nalezení drahých kovů pro kolonii. Zmaten jejich množstvím se stává postupně hrozbou v očích velkého Šatam a Enkiho Kuku. Na předchozí velké radě v Kharsag bylo Enkim prostřednictvím Enlila navrženo zkrácení života různých Ukubi (*rodu Homo*). Pokud se to nepodaří provést, vznikne určitě válka mezi Enkim a Ušumgal s jejich Anunnaki.

Asé'et radí Enkimu, aby vyhověl návrhu, a tak udržel křehký mír. Každopádně říká, že velký cyklus Zišagál (*vtělení*) je výsměchem doby Ud (*dnů*) na Zemi. Rozhodne se proto vytvořit novou populaci Ukubi Annegarra (*neandrtálci*) poněkud upravených od těch předešlých. Jedná se o verzi Lubarra (*bílí*), určených proti vládci Kharsag. Enki dospěl k závěru, že se tím dotkl závazku k jeho Nungal a jejich veliteli Zehutimu (*Thoth*).

Asé'et tajně pracuje v Gígal. Enki jí dal plnou pravomoc nad tímto posvátným místem, stejně jako mu to legálně přiznávala Urmah. Enki tam vždy garantoval přítomnost kočkovitých šelem ze Sipazianna (*Orion*). Vyzval Asé'et aby nikdy nepilotovala sama jakékoliv letadlo Gígirlah nebo jiné létající vozidlo, ale vždy pouze se Zehutim (*Thoth*), který nad ní udržoval osobní stráž. Musela být doprovázena vždy jedním nebo dvěma Abgal. (Enki žil v neustálém strachu, že ho opět opustí. Zatím se nikdy o tom nezmínil, měl ale podezření, že Asé'et sdílí jeho obavu.)

V rámci této diskuse o genetickém projektu, Parks ve zvláštním odstavci připomíná, že Asé'et poznamenala, že dávají těmto novým lidským rasám "Trojského koně", když ho vložili do modifikace genů. Co to bylo za tajemství? Toto vlákno prostupuje celou tuto webovou stránku, možná ho nemáte neustále na paměti, ale Parks ho má ve své knize a my jsme ho zapomněli zahrnout. Je to tajemství ženské moci, nikoli menší, než tajemství nesmrtelnosti.

A proč je tato konkrétní zmínka o něm tak neobyčejně důležitá? Protože až do tohoto okamžiku vyprávění, ho bylo vždy možné odsunout pod faktor týkající se "reptiloidů" nebo "ještěřů" - za obecné označení tak často zmiňované spisovateli New Age a okultní literatury, kteří se ještě nevyrovnali s objemem podrobných informací, předložených Antonem Parksem v jeho knihách a našich schopnostech, zde na těchto stránkách. Kdo se mohl zeptat, opravdu ví, zda tito dokonce skutečně existovali? Pokud to nevíme jistě, proč se staráme o to, jak dlouho mohli žít? Je to trochu jinak, když slyšíme, že se jedná o vlastnost, kterou kdybychom znali, mohli bychom ji využít.

Parks končí aktuální kapitolu své knihy vysoce detailní lingvistickou analýzou (viz poznámka A.G. 136) a studiem sumerských pečetí svědčících pro tento předmět (titulek obr. 38), které podporují tvrzení, že tyto "tajné znalosti" byly v držení důležitých učenců dávných civilizací, ale byly potlačeny před zveřejněním, což vedlo k určitému náboženskému a společenskému tabu.

Jazyky (2)

Vzpomeňme si na diskusi a diagram zobrazující rané jazyky, které byly Gina'Abul přineseny na Uraš. Parks může říci mnohem více o tom, jak se tento jazykový systém stal základem pro nejznámější jazyky na Zemi.

Jak plynul čas na Uraš, různí Ukubi (*rod Homo*) se stali uctívači velkého Šätam. Enkiho prioritou bylo zachování Ukubi'im (*Homo Neanderthalensis*) a jejich autonomie. Enki, pět Abgal a někteří Nungal cestovali přes Kankalu (*Afrika*), na misi tajně sledující plány vládce Kharsag. Jejich průzkum v různých regionech jim naznačoval, že Ukubi (*rod Homo*) se vyjadřují nesouvislou slovní zásobou Emenita (*mužský jazyk*) a jazykem Kuku (*předků*). Všichni komunikovali v základním nářečí Emenita. To vedlo k závěru, že Enlil a jeho společníci chtějí rozšířit jejich nadvládu nad Lú (*lidstvem*), při budování nového světového pořádku.

Enki projednával tuto situaci s Abgal a rozhodli se zakomponovat jazyk Ukubi (*rod Homo*) do Emeša (*matice jazyka*) Nindigir (*kněžek*). Tak vytvoří nový jazyk, rozšířením Emeša o stovky dalších částic. Jednotlivé etnické skupiny a každý národ tak budou mluvit svým vlastním dialektem v Kharsag a velké Šätam nebude díky těmto dialektům zřetelně porozumět druhu Ukubi (*rod Homo*).

Práce to byla obtížná. Parks popisuje tento proces vytvářený v Kankale, vkládáním některých nových slov a nakonec zjištěním, že Anunnaki udělali zpětné změny, v neustálém boji o jazyk, ale Enki a jeho příznivci pomalu vítězili. Enlil a zejména Sumerové dosáhli cíle.

Připomeňme si Ninannu, vnučku Šätam, která se bude vyvíjet do velmi důležité postavy. Spolupracovala s Kuku (*předkové*). Pomáhal jí její dědeček při svém pátrání po nových

územích a pracovnících. Pokud převzala velkou odpovědnost za armádu Annunaki, podařilo se přinést mír mezi ně a Kingú-Imdugud.

Nungal, kteří již žili v Kharsag a někdy chodili za dcerou Ninmah, se zapojovali do bojů, ale Ninanna byla vždy schopna je oddělit a zorganizovat jednání, které přineslo trochu míru. Ninanna byla sama Babbar (*albín*), což jí přinášelo vážnost královské rodiny a Nungal. Zdá se, že Nammu oceňovala tento charakteristický rys živé Nin (*kněžky*). Je to proto, že byl naklonován podivný Babbar (*albín*) s názvem Hé'er, který ji sledoval jako stín? Mohl být milencem Nammu? Nikdo nic nevěděl, dokonce ani Enkiho dvě sestry.

Ninanna je uvězněna jejími slavnými vlastnostmi a zdálo se, že tráví čas hledáním Gina'abul, nebo dokonce člověka podle svého záměru. Má hrozné vlastnosti, které ji sráží k zemi, mezi její nepřátele a dokonce i její přátele nebo milence. Její nezdolné mládí nikdo nedokáže zkrotit. Užívá sladké a opojné parfémy v jamce na krku, a zdá se, že i mezi řadry. Barevné korálky a tyrkysy stékají po jejím těle.

Vnučka Enlila je pyšná, autoritářská, nedůtklivá, nahořklá a plná zášti. Nikdo se neodvážil s ní nesouhlasit. Poslouchá jen tři Gina'abul: Ana, Enlila, Enkiho a sama sebe, když nezíská odpověď od dalších dvou.

Když hledá Enkiho v Dilmun (*Atlantis*), Nunkiga (*Eridu*) nebo v Abzu, většinou si stěžuje na nedostatek pozornosti, projevující se pod jejím vedením. Někdy se ráda svěřuje Enkiho žárlivosti, které je sama příčinou.

Její módní oblečení značně vypovídá o její hrabivosti. Ambiciózní Ninanna nosí své velké kabáty přes tuniku, a má malé kožené boty, často se setkává s diplomatickými požadavky.

Na druhou stranu, když vášnivá princezna Edin, hází na hromady její třpytivé hedvábné nebo krátké přiléhavé šaty a sandály vykládané drahokamy, je to určeno pro slavnosti nebo rozkoš.

Ukubi, které navštěvuje, kteří žijí na území jejího dědečka, pokládají nabídky k jejím nohám, jako známku oddanosti. Přesto vysoce respektují její lidský druh. Mnoho z nich v tom čase hledá u ní útočiště, když svět Gina'abul vyžaduje od ní více, než může poskytnout.

Protože Asé'et a Enki jsou opět spolu a jdou ruku v ruce s láskou, Asé'et a její silou Niama. Často komunikuje s Enkim prostřednictvím využívání Kinsag (*telepatie*). Enki uvádí, že jejich monarchie je udržována prostřednictvím kombinace síly a neustálé bdělosti, neboť z paláců unikají intriky a pověry, které udržují moc.

Asé'et pokračuje ve své práci na genetice, rozděluje svůj čas mezi Abzu a Gikal. Je neustále obklopena bdělým Zehuti (*Thothem*), Abgal nebo Nungal. Enki se k ní připojí, když může, ale žijí odděleně. Její vztah s Nammu se zlepšil a Enki se domnívá, že jeho matka jí sdělila mnoho informací o technikách klonování.

Nakonec jde Asé'et sama s Nammu a Zehuti do ventra plantáží a zatímco zůstává zahradníkem ve své duši, zasvěcuje se do zkoumání pracovních podmínek lidských pracovníků. Asé'et a její Nungal umístili na velké území Jižní Kankaly, druh Ukubi Annegarra Lubarra (*bílí pracovníci*). Po převrácení pólů by to dnes bylo na území Evropy. Žijí zde dočasně úplně svobodni a zdá se, že nemají žádné vztahy s režimem v Kharsag. Jejich jazyk je od počátků vytvořen z Emešá (*matka jazyka*).

(Jak to Parks rozvíjí v jeho poznámce AG 143, netvrdí, že tohle nebyl jediný původní jazyk, jako původce všech lidských jazyků. Myslí si, že pro to ale existují archeologické důkazy. Spíše by badatelé měli zvážit existenci systému kódování jazyků založené na "Mezopotámském slabikáři". Ve vědeckém světě by to vedlo ke konečnému zjištění původu lidské civilizace.)

Ninmah, nyní nepřebývá v Dilmun, ale byla povolána na Udu'idimsa (*Mars*). Tam pracuje na dalším projektu klonování, je potřeba vytvořit nový typ pracovníka, určeného pro tuto planetu. Enki nemá žádné další kontakty s Anem, ale ví od Ninmah, že první exempláře mají

název "Abba'ár" (dále jen "sláva otce"). Na Uraši se jim říká "Baru" (dále jen "zahraniční síly").

Čtenáři těchto stránek se již setkali s výrazem *Kirišti* (vyhledejte v dekodéru), který je spojen s konceptem *Krista*. Ačkoliv tato kategorie bytostí vznikla v systému *Gagsisá* (Sirius), odkud si Sa'am/Enki vzal genetický materiál, Parks jasně uvádí, že Sa'am/Enki nesplnil genetické požadavky na *Kirišti* a proto samotný Parks, je jen člověk jako vy a proto jsme méně významní!

Musí být zdůrazněno, že Parksova informace vztahující se k "Nab-Heru" obsahuje vysvětlení pojmu *Kirišti*, a čtenáři jsou varováni, aby neshromažďovali informace z toho, že Parks se nepřipravuje v žádném případě převzít roli takové bytosti. Parks zahrnuje ve svém dodatku velmi explicitní varování, týkající se Nab-Heru, jak o tom napsal na webu "The Collective of the Site Antonparks.com"

Neb-Heru - Jitřenka

Adam Genisiš obsahuje dodatek tohoto názvu, zvýrazňující stresující sdělení starověkých textů, týkající se planety Venuše, kterou nazval (mimo jiné označení) Jitřenka, a kterou popisují jako hořící hvězdu, ("astre"), ještě před zaujetím její současné pozice ve Sluneční soustavě. Jak říká, tento výklad byl naznačen Immanuelem Velikovským v knize „*Světy v kolizi*“.

Ano, víme, jak se Velikovskému vedlo v rukou skvělého Carla Sagana. Doufáme, že naše stránky mohou pomoci napravit tuto záležitost, která má napravit zastaralé vědecké znalosti, jejich původními.

Parks zkoumá řadu pozoruhodných dokumentů, které potvrzují část myšlenek Velikovského, jakož i kosmické události, popsané v *Adam Genisiš*, zahrnující "astre" a Mulge-Tab (měsíc Mulge).

Nejvýmluvnějším z těchto dokumentů jsou egyptské pohřební texty, ale i ostatní jsou stejně přesvědčivé.

Zde je stručný přehled (parafrázovaný podle *Adam Genisiš*), který Parksovi slouží k vývoji jeho scénáře o Nab-Heru jako Jitřence. Dokumentuje všeobecné přesvědčení Mezopotámců o místě původu jejich bohů. Poznatky proti této ideologii jsou dle posledních astronomických objevů, týkajících se Sluneční soustavy. To sloužilo k udržování dlouho zkreslované pravdy,

Nejsem ve shodě s autorem Zecharia Sitchinem v jeho tezi o Nibiru. Jsem si naprosto jist, že popisuje Venuši před tím, než vstoupila na oběžnou dráhu, kterou známe dnes.

V mém dodatku k *Adam Genisiš*, *Nab-HERU*, *The Morning Star*, přináším četné nové prvky ve spojení s mytologií, s vysvětlením, že existovala planeta mezi Marsem a Jupiterem, se jménem *Mulge* (Temná hvězda). Tato planeta byla základna návrhářů života v naší Sluneční soustavě. Její existenci jsem popsal v *Le Secret des Etoiles Sombres*.

V té době jsem získal historickou informaci, že Venuše byla jejím satelitem. (Mulge-Tab). Válka, kterou vedli Anunna proti jejich odpůrcům způsobila explozi Mulge před více než 10 000 lety. Když se Mulge rozpadla, její satelit (budoucí Venuše) byl vypuzen a bloudil ve Sluneční soustavě po několik tisíc let.

Venuše se nachází v mytologii starých Egyptanů, jako *Nab-Heru* (pán Horus), mstitel svého otce Usira. Pohřební texty to úžasně vysvětlují a jasně přiřazují Hora a poté mrtvé krále (obrazy Hora) k Jitřence-Venuši.

Zpracoval jsem velký počet dokumentů prokazujících, že Venuše nebyla na místě, kde ji známe, před 3000 roky př.n.l. Četné mýty se týkají jejího putování v celé Sluneční soustavě. Mluvím o tom v mém dodatku. Jsem tedy v tomto bodě v souladu s prací Immanuela Velikovského (*Světy v kolizi*).

(Soukromá komunikace Parkse)

autory jako je Zecharia Sitchin, který chtěl vidět v putování této planety Sluneční soustavy, původní domov často uváděného "boha" podle Mezopotámských textů.

Pokusme se o identifikaci tohoto rušivého nebeského objektu. Vyskytuje se v indických *Rig-Vedách*. Zjistíme paralely mezi textem Véd a egyptskou ideologií. Všimněte si, že existuje společný zdroj.

Stanovme nejprve, že Enki a Osiris byli jedna a táž osoba. To vede k možnosti ověřování otcovství obojživelníků Enkiho-Osirise (Sa'ama) a také jeho příbuznosti s Abgal - návrháři života ze Siria – těch, kteří byli považováni za KIR-IŠ-TI. Společně tyto skutečnosti spojují Kirišti s Kristem, symbolizovanými s Jitřenkou v hermetické pasáží Bible. To vede k výkladům ve smyslu různých křížení ras v různých částech světa. Také prozkoumejte obětní tradici Dogonů, která líčí smrt Nommo - Krista z Mali. Následkem této oběti, byl vesmír narušen, společně s pozicemi hvězd. To vše poprvé dává možnost spojit obětování nebeského Nommo s nebeským tělesem, jehož zničením byla zrozena planeta Venuše.

Udělejte si další studii původu a vzniku planety Venuše, jak je zachyceno v různých kulturách. Všimněte si, že Venuše se vždy rodí zničením svého předchůdce. Prozkoumejte spojení mezi různými mýty, které říkají, že planeta Venuše po věky způsobovala záplavy. Berouce na vědomí, že v Mezopotámské tradici, Venuše a její předek nesly jména *Neberu* a *Mulge* a začneme chápat hermetickou filosofii Egyptanů, kteří viděli rozbitého Osirise v pásu asteroidů. Zjistíte, že se rozbil strom na obzoru a prvotní kopec, ze kterého se objevilo nové slunce (Venuše) jako identický tvar - nebeský obraz Osirise na obloze. Osiris symbolizuje kopec antických bohů (*Kadištu*), protože je jejich zástupce na Zemi. Horus-mstitel, jako posmrtný syn Osirise, představuje ranní hvězdu. Ukazuje se, že různí faraoné jako obrazy Hora, všechny symbolizují Venuši.

Objevíte prostřednictvím studia egyptských pohřebních textů, které duše faraónů musí projít nebeskou cestu, která umožňuje zcelit torzo Osirise na nebi a obnovit dříve narušenou rovnováhu vesmíru. Proto musí dodržovat starou cestu Nab-Heru (Horus-Venuše), dráhu, která vede ze světla do tmy. Všechny tyto objevy vedou k jednoznačnému důkazu, že stejné hvězdné schéma tvoří mezopotámská planeta Neberu a egyptská Nab-Heru. Obrázek na jedné tabulce ukazuje možnou rušivou trajektorii objektu.

Jednoduše řečeno: opravdu existoval bloudící objekt ve Sluneční soustavě, který občas působil velmi ničivě na Zemi (a jiné planety). Jeho vznik po zničení dalšího nebeského tělesa byl pozorován lidmi, stejně jako jeho předpokládaná stabilní oběžná dráha ve Sluneční soustavě. Víme, že to byla Venuše. Nikdy to nebyl domov bohů a neexistuje žádné takové místo spojené se Sluneční soustavou. Ale existuje hluboké spojení mezi tímto objektem - Venuší a Horusem/Nab-Heru s Osirisem, označeným jako její předchůdce.

Neberu vs. planeta X

Parks nejprve zkoumá tvrzení Zecharii Sitchina, že Sumerové umisťují původ Anunnaki na potulnou planetu, kterou pojmenovali "Neberu" nebo "Nibiru". Tato planeta disponuje velmi protáhlou eliptickou oběžnou dráhou, s dobou oběhu cca 3600 pozemských let. Sitchin zřejmě odvozuje tuto myšlenku výhradně z hliněné tabulky "VA-243", (viz níže) která, jak věří, ukazuje tajemné planety, obíhající kolem Slunce.

Tablet VA-243 | Berlin |

Tohle však není žádný druh astronomického dokumentu. Obsahuje jen tři řádky textu, jednoduše uvádějící: "*Dusbsiga (příjmení), Ili-Illat (jméno a příjmení), váš služebník*". Neexistuje žádná nářážka na Neberu ani žádné stopy této planety, jako domov Anunna(ki) "bohů". Neexistuje žádná jiná tabulka, která by deklarovala něco takového.

Opakuji, žádná není! Pokud by existovala, celý svět si mohl ověřit skutečnost, která rozhodně až do současnosti nebyla provedena. Trvám na tom a ukazuji to ve své nedávné knize. Nežádám nikoho, aby věřil mým slovům, která jsem obdržel, ale tato verze je lepší než jakýkoliv jiná. Právě naopak, trvám na tom, že Z. Sitchin nezná pravdu o tabulce, kterou údajně analyzoval. Jinak by už dávno dal odkazy na ty tabulky, které po léta požadujeme jako důkaz...Nikde není žádná písemná zmínka o "*Anunna z Neberu*" nebo "*bohové z Neberu*" nebo "*sestoupili z Neberu*". Naopak, všechny Mezopotámské texty navozují jedinečné místo původu Anunna(ki), jasně znějící jako *Dukù*, jehož smysl je "posvátný kopec" nebo "svatý kopec".

Gina'abul-Anunna a Sumerové měli ve zvyku používat výrazy "hora", nebo "kopec", aby poeticky pojmenovali místo na nebi, konkrétně hvězdy a planety. Sumerové použili tento stejný způsob u *Dukù*, a nazvali chrámy v Eridu a Nippuru, na počest Gina'abul, prvotní kopce "bohů". Není třeba hledat nějakou spojitost mezi *Dukù* a Neberu, protože žádná není.

Neberu hraje klíčovou roli v Sitchinově práci. Anunnaki potřebovali pozemské zlato umístit v atmosféře jejich zoufalé planety, aby zachytili sluneční světlo, které mělo pomoci udržet atmosféru. Proto potřebovali zlaté doly a lidské otroky na práci v nich. Ale jak již bylo vysvětleno v knihách *Le Secret des Etoiles Sombres* a *Adam Genisiš*, zlato mělo radikálně odlišný účel, a to ve vztahu k tajemství nesmrtelnosti! Viz naše stránky „Twilight of the Age of Heroics“ pro konkrétní informaci o tom.

Mezitím ani Sitchin, ani nikdo jiný nenaznačil jediné slovo podpory, pro zlato v atmosféře podle Mezopotámské mytologie. Navíc název Neberu (Nibiru) samotný nalezeneme zřídka, a když ano, zdá se být spojován s planetou Jupiter nebo se rtutí.

Pokud Neberu opravdu existuje, byl by to jeden z objektů na okraji sluneční soustavy, kde se nedávno objevil (od roku 2002)? Pojďme se podívat na charakteristiky těchto objektů:

OZNAČENÍ	PRŮMĚR, KM	DRAHA	Doba oběhu	KOMENTÁŘE
<u>2002 LM60</u> "Quaoar"	~ 1300	Téměř kruhová, většinou mimo Pluto	287	Největší známý objekt Kuiperova pásu
<u>2003 EL61</u> "Santa"	Délka 2300 (podlouhlý tvar) = průměr Pluta	Transneptunianský, sklon		Dva malé satelity
<u>2003 VB12</u> "Sedna"	~ 1800	Transneptunianský, 3 x průměr Pluta nebo Neptuna v perihelu 76 AU	10500	Prvek "vnitřního Oortova oblaku."
<u>2004 DW</u> "Orcus"	1600	Transneptunianský, v perihelu 30,5 AU, v rezonanci 2:3 s Neptunem	247,5	menší ledová planeta
<u>2005 FY9</u> "Easterbunny"	3/4 velikost Pluta	Transneptunianský, v perihelu 38,5 AU	310	Kuiperův pás
<u>2003 UB313</u> "Eris"	2600	V perihelu 38 AU	557	V "rozptýleném disku", hned za Kuiperovým pásem

Mnohé z nich mají velmi protáhlé oběžné dráhy, ale přesto jsou všechny *transneptunianské*, což znamená, že se nikdy nepřiblíží k oběžné dráze Neptunu, což je minimální požadavek, jak by si člověk myslel, pro Mezopotámce to ale byla „divoká“ tělesa na obloze. Ani jedno z nich však nemá oběžnou dobu někde poblíž 3600 let.

Jak mohlo být některé z nich Neberu? Existuje také problém vyplývající z názvu Pluta. Sumerské a akademické jméno je ŠU-PA. Sitchin to překládá jako "inspektor su". Parks, vysvětluje, proč to nemůže být správné a rozhodl se překládat ŠU-PA jako "bod rozvětvení" (branch point), což znamená planetu, která ovládá hvězdy a planetky nacházející se mimo naši Sluneční soustavu. Sumerové Pluto uznávali jako první planetku z velmi velké rodiny vzdálených planetek!

Parks rovněž bere na vědomí, že popisy Sluneční soustavy citované Sitchinem, dle ověření všech jeho prací, naznačují přítomnost pásu asteroidů. Víme, že pochází z doby přibližně před 10 000 lety, kdy různé jiné tradice výrazně udržují tuto představu, jak také uvidíme. To znamená, že stejná fakta, jaké dnes znají astronomové, také znali v Mezopotámii, kde byli také zřejmě dobře obeznámeni s temnou Neberu, jejichž pravidelných průletů se všichni báli.

Parks navrhuje, že sumerští "bohové" Sluneční soustavu dobře znali, včetně postavení Pluta. Ale "bohové" a tedy i Mezopotámci nebyli schopni určit planetky za Plutem, protože jsou nespočetné. A tomu odpovídá i způsob, kam nedávné astronomické objevy směřují.

Je zcela možné, že planetu odpovídající charakteristice Sitchinovy Nibiru, možná jednou nalezneme. Ale mohla by to být "10. planeta", když Sitchin jich určil 12? A je tato planeta původní planetou sumerských "bohů" podle hliněných tabulek, když Parks ve všech svých knihách to určil jinak?

Parksova práce se touto problematikou nezabývá. O jeho *Nab-Heru, Jitřence, se* v dodatku ke knize *Ádam Geniš* dokazuje, že v epoše našeho příběhu, byla *astre* – nebeský objekt, v tomto případě planeta, která již byla součástí Sluneční soustavy, byla vypuzena ze své dráhy a silně narušila všechny planety tohoto systému v období před několika tisíci lety. A tuto planetu je snadné identifikovat.

Sitchinova Nibiru a dlouhověkost Anunnaki.

Ve své knize a na veřejných přednáškách Zecharia Sitchin hovoří o pozoruhodné dlouhověkosti Anunnaki na jejich domácí planetě Nibiru, jejíž oběžná doba je 3600 pozemských let. To, znamená, že každý rok života bohů Anunnaki se rovná 3600 let lidského života na Zemi.

Nikdo nepochybně Sitchinův nápad a pocívou kultovní kvalitu jeho prací. Nicméně jsem ho vyzval k objasnění, na veřejném vystoupení v oblasti zářiv. Jednoduše jsem se ho zeptal, jak by mohl ospravedlnit tvrzení, že délka života a stárnutí jsou spojeny s délkou roku na planetě.

Jeho odpověď s úsměvem byla: "A vaše další otázka?"
Nikdy nezapomenu na ten arogantní úšklebek. Říkám, že tato odpověď je ztělesněním Sitchinovy logiky a zdůvodněním jeho metodologie.

Identifikace nebeského narušitele.

K narušení došlo v době, kterou zaznamenává historie dnešních domorodých kultur, které lze stále nalézt na Zemi. To motivuje Parkse - stejně jako Židy a další. Vnikněte do různých mytologií, vyhledávejte popis anomálií, a co je způsobilo.

Příběhy o monumentálních narušeních jsou běžné. Co je způsobilo je často popisováno jako ohnivé nebeské těleso, které nepřilétá příliš často a je ztělesňováno jako Bůh. Mytologie snadno přijímá takové kulturní mýty o bozích, jako popisy přírodních událostí. Parks se řídí touto praxí a zároveň také ví, že i skutečné živé bytosti byly rovněž považovány za bohy.

Tohle obvykle máte čtenáře. To by skutečně nemělo, když je potřeba si připomenout, že vzpomínky na mocné bytosti a významné nebeské události byly nahromaděny a uchovány po tisíce let,... ale vzpomínky mohou být docela tvárné. Parks začíná pátrání v indických Rig-Védách a jejich popis úžasného Agni, boha ohně a obětování, nebeského narušitele, který pohnul Zemí, ve vlastním smyslu bojovníka, mocného v boji.

Parks vyznačil spojení mezi Védickým Agni a biblickým Luciferem (Venuše), s latinským významem "světloň". V řecké verzi Bible je Lucifer pojmenován po fosforu, který se také překládá jako "světloň". Nepochybně to lze přeložit z proslulé pasáže dle Izaiáše: "jak sestoupila z oblohy, ranní hvězda (jitřenka)?...", kde křesťanské církve zde odvozují chybné spojení se *Satanem* (vyhledejte tento název v *dekodéru*). Parks nabízí několik úžasných paralelních odkazů na Agni v Rig-Védách.

Poznámka: Z nutnosti jen stručně: Podle Parkse jsou indické a jiné mýty v jeho dodatku zdoluhavé. Stejně jako u jiných aspektů jeho práce, nemůžeme poskytnout podrobnosti na těchto stránkách, ale snažíme se sledovat základ nebo strukturu materiálu, a tak alespoň pomoci čtenáři získat přehled logického vývoje.

Je možné čtenáři ještě něco více sdělit? Vezměme v úvahu toto: Parks ve svém výkladu několikrát výslovně popsal zasvěcení hlavního hrdiny Sa'ama, které je zachyceno v *Ádam Genisiš*, kde je totožný s Enki-Ea, Osirisem a dalšími důležitými osobnostmi. Jeho snaha o další informace se odráží v identitě nebeského narušitele, kde Parks hluboce a dalo by se říci s láskou, vstupuje do starobylých záznamů několika kultur, které žily vždy s námi, takže nyní zřetelně vidíme, že byly také účastny iniciace. Je to například egyptská Kniha mrtvých, obsahující pokyny pro mrtvého Osirise, který za pomoci kněží projde přeměnou v Horuse a vzestoupí jako Fénix z hořícího popela.

Otázka: může člověk podstoupit iniciaci, při čtení informace předávané během iniciačního obřadu? Člověk by mohl myslet, že ne: iniciaci musí provádět zkušený, neboť hrozící smrt musí být součástí této zkušenosti. Samotná přečtená informace nestačí, musí být vlastní poznání. Přesto je ale informace nezbytná.

Zvažme lidstvo jako celek. Podle vašeho názoru, pokud jde o informace v těchto knihách Antona Parkse, řekli byste, že lidská rasa je nevědomá? Ano, lidstvo v současné době čelí vyhynutí nebo zániku. Možná je to skandální námět. Snad s životně důležitými informacemi o své minulosti a o jeho skutečném místě v kosmu, získá lidská rasa potenciál k posunu od nezasvěceného postavení k zahájení iniciace a přesunu do zasvěceného stavu.

Budeme pokračovat:

Parks zde poskytuje pasáže z Rig-Vedy, který jasně přiřazuje Agni k egyptskému Horusovi (Heru). Některé význačné body:

Zrození ze dvou matek... silný a rozumný... v zájmu lidstva a světa... obsažen v celé přírodě... získaný z prsou jeho rodičky... nejprve zrozen na východě a pak putuje k západu...

Rig-Veda, hymnus 12, od Angiras Hiranyastupa

Když Agni chtěl využít svůj vůz, jeho dvě matky konaly nejprve ve vzájemné spolupráci, aby mu daly tělo... Tyto dvě matky, které společně drží na prsou svůj plod, ho svědomitě chovají, narozen ve dne i v noci, vždy mladý, vždy v pohybu, nesmrtelný po celé lidské věky.

Rig-Veda, hymnus 8, Dirghatamas

Tam, kde je otec Agni "pánem obětování", Osiris je sám velkou obětí. Dvě matky Agni jsou srovnatelné s těmi od Horuse, dva kusy dřeva, tvořící rituální oheň. Představují noc a svítání. Isis a Nephtys se symbolicky přemění na ukotvující prvek průvodce duší Osirise, takže nebude ztracen v prázdnotě, ale bude se moci sám přeměnit na *Ra'af* (černé slunce nebo černé těleso), před reinkarnací jako Horus, nebeský syn.

Tento rituál je prováděn ve velké pyramidě. Jak bylo uvedeno v *Le Secret*, egyptský výraz pro pyramidu je *Mer*. Úplné zpracování tohoto slova naleznete v *dekodéru*.

Čtenáři si možná vzpomenou, že Velká pyramida symbolisuje Isis. Hrobka Thutmosise III (Amduat, pátá hodina, registr 3, 374) nenechává nikoho na pochybách, protože přirovnává tělo Isis k prvotnímu kopci. Hlava bohyně je jasně vidět na vrcholu.

Pyramida symbolizuje Isis. Na jejím východním konci (vpravo) se objevuje had a hvězda, představující Jitřenku. Čtyři sedící božstva evokují čtyři aspekty, vyžadované pro transmutaci mrtvého krále na nebeského Hora v podobě Seker/Sokaris (dole uprostřed, se dvěma křídly). Před hlavou hada nad hvězdou čteme nápis: "Žijící Bůh. On jde a vrátí se. Otevře (dveře, nazvané) průnik."

Velká pyramida je místo, kde byl představen Bůh Osiris a resuscitován jako Horus, první božský král Egypta. Tělo Osirise, vybavené pro velkou plavbu, bylo umístěno v sarkofágu v komoře, je známý jako "král", zatímco jeho dvě matky, Isis a Nephtys, byly umístěny v dolní komoře ("královna") k početí syna, božského sokola.

Staří Egyptané zaznamenali v Knize mrtvých, že tento zlatý sokol má hlavu Phoenixe (vzhledem k jejímu opeřenému hřebenu zářící barvy), podle které Parks ukazuje, že je spojen k dalšímu verši Rig-Vedy (hymnus 10), o zrození královského dítěte Cumara, dědice trůnu. Zesnulý je přirovnáván k Horovi, vysvětluje, co vidí, když žije. Tato pasáž je smyslem hymnu 10, zde uvedeného.

„Dnes jsem přišel ze země Ruty (dvojitý lev), a vešel jsem tam do obydlí božské Isis. Viděl jsem velké tajemství, které bylo umístěno ve skrytém zákoutí, protože jsem spatřil porod velkého Boha. Horus tam získal svoji duši a viděl jsem vše, co tam bylo... Já jsem ten, kdo byl pověřen vnést své myšlenky do Osirise a Duat. To jsem já, sokol, který žije ve světle, který je silný, díky svému diadému a díky jeho záři. Způsobím jeho cestu i návrat, až na konec nebes.“

Parks poskytuje mnohem více příkladů z Egypta a Indie, spojených dohromady Jitřenkou, sokolem, fénixem a planetou Venuší, jako základní faktory v rituálu vzkříšení. Tato historie nám přináší vzácnou mytologickou souvislost. Parashu-Râma, indická Venuše, posedlá a otcem považovaná za obětní oheň na obraze Osirise, který v Egyptě udělal velkou oběť.

Purány naznačují, že pozemský otec Venuše se obětoval pro lidstvo, a že byl dán do souvislosti s kněžími a obděláváním půdy. Nebyly to snad funkce Enkiho v Mezopotámii a Osirise v Egyptě? Mahâbhârata zaznamenává, že Jamadani, suchozemský otec Venuše, byl zavražděn králem a jeho syn patřil ke kastě válečníků. Víme, že Osiris (Enki) byl zavražděn Sethem (Enlilem) a jeho hrdými partnery - bojovníky Anunna. Vražda Enkiho pravděpodobně není zobrazena na mezopotámských tabulkách, protože jeho vražda se nestala v Sumeru.

Abzu (2)

Jak bude vysvětleno ve třetím svazku s názvem *Le Réveil du Phénix*, starověcí egyptští kněží ve službách Osirisova kultu částečně skrývali vraždu Osirise a "oživení" jejich "Boha", zejména pokud jde o jeho hlavní chrám v Abdju (Abydos) v Horním Egyptě. Cílem této praxe bylo umožnit Osirisovi - mrtvému Bohu, promlouvat skrze pečlivě skrytého kněze. Tedy kající novic, po dlouhé iniciační cestě a prospěšné rituální koupeli ve vodě v chrámu, měl pocit, slyšel hlas Osirise, při prohlížení svaté relikvie v Abydosu s hlavou egyptského "Boha". Tato simulace bezpochyby způsobila skelný výraz podoby Enkiho v Abzu, obklopeném vodou. Místo Abdju (Abydos) bylo dostatečně důležité, aby tam každý Egyptan vykonal pouť, alespoň jednou ve svém životě.

Zkontrolujte v dekodéru slovo *abzu*. Sumerské slovo je velmi podobné egyptskému hieroglyfu pro posvátné město Osirise: Abdju (Abydos). (Egyptština nezná hlásku Z.) Moderní jazyk může být velmi poučný: slovo *absoudre* (Fr.) z latinského *absolvere/absolvere*. V křesťanství, aby byl někdo zproštěn od hříchů skrze svátost pokání, je přesně to, co dělali v Egyptě a jak to prezentovali v chrámu Osireion v Abdju.

Poznámka: Ve třetím svazku Parks vysvětlí proč bylo tělo Osirise původně pohřbeno v Gíze, potom rozptýleno a opět dáno dohromady v několika chrámech na egyptském území.

Hlavní útočiště Enkiho-Ea se nacházelo v Eridu. Tento vodní chrám, který symbolizuje prvotní vody nesl jméno É.ABZU (příbytek v Abzu). Podle tradice, když Enki nebyl v Abzu, (podzemní svět), Enki obvykle žil v tomto typu chrámu se svou ženou, kde byli doprovázeni Abgal, "svatými kapry", ze kterých se později stali kněží/čističi.

Termín Abzu sloužil k označení části některých míst, spojených s objekty přírodních nebo umělých vodních nádrží, v podobě mísy, se záhony růží a posvátnými stromy. V Egyptě dává vodní chrám Osirise v Abdju (Abydos) jen malou představu o Mezopotámských "svatyních Abzu", z nichž dnes zbývá jen velmi málo pozůstatků. Toto je bezpochyb první ze série informací, věnovaných Enki-Osirisovi.

Osireion. Foto z roku 2008 od Antona Parkse. Vyhodnocení obecné informace o této struktuře je v Osireion a Abydosu: Osiris jako hlavní božstvo Egypta v době vrcholu své civilizace. Tyto stavební bloky jsou z betonu nebo umělého kamene.

Po mnoho let zuřil spor o to, zda kamenné bloky použité v těchto stavbách, jako byl Osireion a pyramidách byly vylámány z vápence nebo to byly lité betonové kvádry, vyráběné na místě stavby. Parks byl přesvědčen, že stavební bloky používané v těchto stavbách, a to nejen v Egyptě, ale také v centrální a Jižní Americe, jsou opravdu umělé odlitky.

Archeologové se shodují v tom, že Římská civilizace rozsáhle používala beton, ale je otázka, zda tato technologie mohla být používána již mnohem starší civilizací. Není jednodušší prostě přijmout, že bloky byly těženy z mořského dna a taženy nahoru na stavbu pyramidy židovskými otroky, pod kontrolou egyptských stavitelů, za dohledu jejich bičů?

Zjistili jsme, že takovou otázku je nevhodné pokládat, neboť je založena na chybném modelu lidské civilizace a její historie. Ti, kteří vytvořili lidskou rasu, měli podél Parksových vzpomínek zkušenosti s používáním betonových stavebních bloků pro pyramidy, ve stylu budov na své domovské planetě, a tak přirozeně pokračovali v této praxi.

Zájemci mohou přezkoumat stávající informace z výzkumů podle následujících zdrojů:

<https://www.davidovits.info/>

<https://www.geopolymer.org/archaeology/pyramids/are-pyramids-made-out-of-concrete-1/>

http://archive.boston.com/news/local/articles/2008/04/22/a_new_angle_on_pyramids/?page=1

Parks se s námi podělil o některé své osobní fotografie, které udělal v Egyptě v roce 2007.

Část povrchu na úpatí Velké Pyramidy. Takovou dlažbu je zřejmě nemožné vytvořit vysekáním.

Kámen z Velké Pyramidy. Jemné částice na povrchu se podobají plastu. Tento kámen vyzařuje teplo ve stínu, kde by od přírodního kamene vanul chlad! (Znamená to vyšší měrné teplo nebo nějaký rozdíl v rozložení vzduchových kapes, atd.)

Chrám Údolí, s výhledem na Sfingu. Vezměte na vědomí úhly a jak některé kameny tvořit úhly. Především, na vědomí, jak se tyto kameny se podobají těm z Jižní Ameriky struktur, jako jsou v Cusco. Tyto kyklopské bloky jsou stejného typu jako v chrámu Osireion v Abydosu.

Chrám v údolí. Centrální kámen má pět rohů, kde jeden by dostačoval. Takové složitosti mohlo být dosaženo pouze tím, že byl odlit. Stejná technologie jakou používali domorodci z

Mexika a Jižní Ameriky. Nemůže to být nic jiného, než výlisek. V souvislosti s tímto výzkumem, Parks zkoumá článek nalezený na Universitě v Bernu o výzkumu chrámu Osireion, který se týká Abydosu. Snímky jsou k dispozici výše.

Abydos bylo pohřebiště, kde měli egyptští panovníci své hroby. Jejich místní božstvo bylo *Khentamenti*, "první ze Západu", což znamená první Bůh, který přichází z "Nejstaršími". Za nejstarší byli pokládáni Egyptané, podle jejich předků dle místa původu. Byla to země *A'amenptah* (Atlantis), země Boha Ptaha.

Nalezněte si položku pro Ptaha v dekodéru. Jak jsme viděli, tento "první ze západních" nebyl nikdo jiný než Sa'am-Enki, po jeho smrti byl tento název připisován Usirovi (Osiris). *A'amenptah* odkazuje na Atlantis, vlast, z níž pocházela část starých Egyptanů. Po jejím potopení se název ostrova *A'amentptah* postupně přeměnil *Amenti* nebo *Amenta*, neboli na západě, svět za hranicemi pozemského sídla egyptské kultury, místa, kde žili předkové. Nesmíme však spojovat název *Amenti* s příjmením Enki-Ea v jazyce Emesal: Amanki = "Pán nebe a země".

Archeologové se vždy shodli o dávném Osireionu, že je to ve skutečnosti nejstarší stavba v Egyptě. Parks ho podle této diskuse umístil do doby před 11000 - 12000 lety. V *Ádam Geniš* označil Parks tuto budovu jako první kenotaf v celé Mezopotámii, postavený na počest Osirise-Enkiho. Jeho konstrukce z kyklopského zdíva, zhotoveného stejnou technikou, jako je socha Sfingy, se datuje do doby konečného zničení Atlantidy a smrti Usira, před téměř 12 000 roky, a to je doba výbuchu Mulge ("černá hvězda") a vypuzení jejího satelitu, který se střetl se Zemí, což jsou šokující informace, které bude Parks popisovat v další knize, ve třetím svazku.

Egyptané ji také pojmenovali Abdju Ta-Ur, "Velká země". Tento termín také evokuje v jistém smyslu "prvotní kopec", prvotní zemi egyptských "bohů". Mezopotámský "prvotní kopec" je Dukù, nebeská sféra bohů, kdy byli vytvořeni Anunna. Egypt se zdá být zemí předků, tedy éry *A'amenpteh* (Atlantis), odkud pochází většina Egyptanů, a Abzu - podzemního světa. Jejich nebeský přívlastek - "prvotní kopec" nebyl ničím jiným, než "hvězda bohů", planeta nacházející se mezi Marsem a Jupiterem, o které se zmíníme později.

V *Ádam Geniš* jsou dva pravěké kopce (Ta-Ur a Dukù) geograficky i politicky protichůdné. Atlantis a Abzu jsou symbolem země a lidí, Enkiho-Osirise a Dukù častěji, než sídlo Anunna a Enlila-Setha. Ta-Ur, velká země starověkých Egyptanů se zvětšila prostřednictvím Abydosu a jeho původního chrámu Osireion, kdy získala svůj hermetický význam rozložením svého jména v sumerském: TA-ÚR "ke kořenům" nebo TA-UR₅ "směrem k srdci" nebo dokonce "povaha duše."

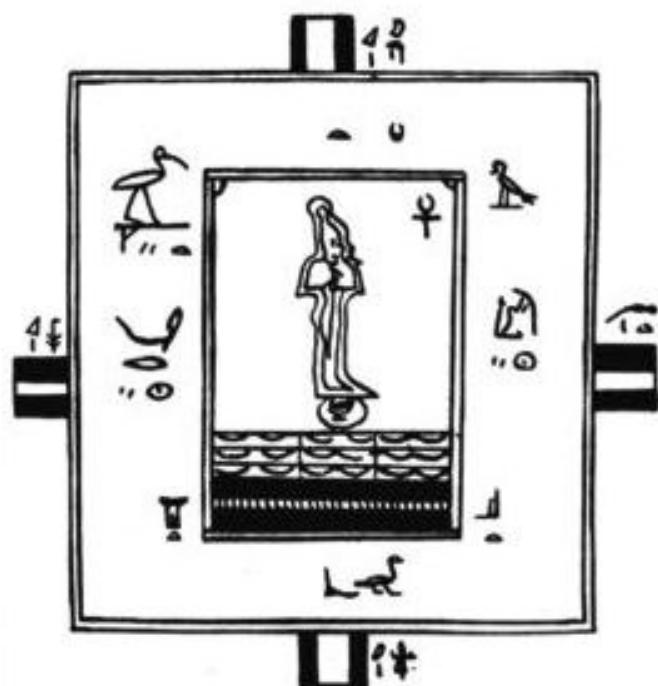
Enki = Osiris

Parks našel četné souvislosti mezi sumerským Enki-Ea, egyptským Osirisem a Quetzalcoatlem, podporující jeho "vzpomínky", že jde skutečně o jednoho člověka. (Quetzalcoatl bude předmětem jeho budoucí knihy). Nemáme zde prostor k diskusi, zde jsou všechny materiálu z jeho dodatku k *Nab-Heru*, v několika hlavních bodech:

Sumerské slovo *ENGUR* je obecně určené pro podzemní vody Abzu, pro podzemní svět. Bylo často používáno jako synonymum k "Abzu". *ENGUR* také odpovídala akkadskému termínu *Apsu*. Bylo to svaté jméno, spojené s bohyní Nammu a jejím synem Enkim. Můžeme ho rozložit jako EN-GUR₈ a překládat ho dvěma způsoby: "pán (nebo předek) hloubky, nebo opět "do hloubky".

Parks našel hieroglyf na egyptskou podobu *En-Khu ur* ("pro slávu prince"). Klínopisné znaménko pro *ENGUR* je podobné plánu Osireionu pro Osirise v Abdju.

"Enki" (Pán země) odmítne "É-A" (Pán chrámu vody) v akkadštině. Parks poukazuje na Mezopotámskou pečeť, zobrazující osamělého smutného Enkiho-Ea, v jeho vodní svatyni Engur-Abzu. Dole je odpovídající egyptských obraz, jako symbolické znázornění Osireionu v Abdu (Abydos).

Papyrus "Salt 825"

Skrytý význam Enkiho v Engur je: jako "místo, kde člověk obnoví své srdce" nebo "místo v klidu" odpovídají zcela různým egyptským chrámům, například Osireion, v němž byly hrobky na počest Osirise.

Poznámka: napravo od Osirise je Ankh, symbol života.

ENGUR je ve významu daném Parksem obdélník obsahující kříž, jako symbol KIR-IŠ-TI, který byl použit křesťanskou církví jako symbol Ježíše Krista.

Symbol kříže samozřejmě od nepaměti používá křesťanství a lze ho nalézt na mnoha starověkých památkách, zejména těch ze střední Ameriky, kde je označen jako "kříž Quetzalcoatl" a lze ho přirovnat k Jitřenci a Kristu předkolumbovské kultury. Uvidíme, že se zdá být jako dvojí Horus. Quetzalcoatlův kříž symbolizuje nové (páté) slunce aztécké kultury, který po zničení předchozího světa vytvořil Quetzalcoatl a jeho "stín" Xolotl. Planeta Venuše, jako jitřní hvězda, byla také považována starými Egypťany za nové slunce a nebyl to nikdo jiný, než Horus, egyptský "Kristus".

Symbol Engur se podobá rovněž rakvi nebo skřínce, což potvrzuje skutečnost, že tato značka může být vyslovována ZIKUM, což znamená "nebe" v sumerštině. ZIKUM lze také rozložit jako ZI-KUM, což znamená "zraněný život" nebo "zraněná duše", nebo dokonce "zraněný a unesený"! Může duch smrtelně zraněné osoby stoupat do nebe? Není to právě to, co se stalo s duchem Osirise? Vzhledem k tomu, že akkadská výslovnost ZIKUM je *Šamû*, Parks nabízí další slovíčkaření - viz položka v Dekodéru *Šamû*.

Souhrně Parks ukazuje na mnoho spojení mezi mezopotámským Enkim-Ea a egyptským bohem Osirisem a s pojmy vztahujícími se ke vzkříšení egyptského Boha. Zmiňuje se o mnoha egyptských městech jako kulturních centrech, kde "Per Ankh" – dům života, je obecně váže k velkým chrámům králů. Můžeme je porovnat ke školám nebo univerzitám s výukou různých věd, disciplín jako jsou historie, astronomie, písmo, atd. Město Abdu (Abydos) bylo

údajně také specializované v medicíně. Zajímavé je, že Enki-Ea byl v očích Sumerů skvělý doktor a had-léčitel "bohů".

Znamení ryb

Čtenáři si jsou pravděpodobně vědomi, že Carl Sagan a jeho spoluautor I. S. Šklovskij (*Inteligentní život ve vesmíru*) přejali od babylonského historika Berosuse bytost obojživelníka - učitele Oannese, který přinesl znalosti neolitickým národům v Perském zálivu. Jejich diskuse, spolu s prací Zecharia Sitchin, jehož první kniha byla publikovaná deset let po Saganovi a Šklovském, o tajemství Oannese a souvisejících legendách o Nommovi u Dogonů z Mali a knize Roberta Templá *Sirius Mystery*, zaměřené více na Nomma, představují zdroje mnoha probíhajících diskusí a spekulací o mimozemském kontaktu na počátku lidské civilizace.

Ve skutečnosti toho není moc, k čemu bychom mohli poskytnout další postřehy, co se skutečně stalo, což je nanejvýš nešťastné, vzhledem k monumentálnímu dopadu takového spojení na cestě lidského vývoje, vedoucího ke světu, v němž se nacházíme dnes. Jak se už stává, tak vzpomínky z Parksových vizí vyplňují informace o Oannesovi a Nommovi, obojživelnících, kteří byli ve skutečnosti *Abgal*, původem od Siria, a to je zachyceno v obou jeho knihách, vydaných k dnešnímu dni: *Le Secret des Etoiles Sombres* a *Ádam Geniš*.

V dnešní části jeho *Nab-Heru*, dodatku ke knize *Ádam Geniš*, Parks porovnává své vzpomínky se starověkými legendami a mýty a ukazuje, že takový kontakt, pokud se takto stal, zanechal mnohem širší důsledky pro naše úvahy. To není důležité jen samo o sobě, ale také z vlivu Mulge, Mulge-Tab a Jitřenky, kvůli zásadnímu spojení mezi obojživelníky *Abgal* a ztracenou planetou Mulge.

Egyptský výraz *Abdju* (Abydos) má homofonní smysl jako "ryba". Tato posvátná ryba sloužila jako kormidelník sluneční bárky Râ. Jejím úkolem bylo upozornit cestující v bárce na nepřátele poslané Sethem. Nebudeme mít žádné potíže při určení ryby *Abdju* jako symbolického Hora nebo ještě lépe reinkarnaci Osirise, zatímco sumerským protějškem Osirise je Enki, který sám používal symbol ryby. Tato ryba, která předchází sluneční bárku je zřejmě planeta Venuše, která dnes přechází (alespoň to někdy dělá) přes sluneční kotouč.

Víme, že ryby představují Siria, další posvátnou hvězdu Egyptanů a domov obojživelných návrhářů života. Samozřejmě nám to připomíná vodní bytosti zvané *Nommo*, nejčastěji zmiňované v *Ádam Geniš*. Dogoni tvrdí, že Nommové obnovili svět několikrát a předali lidstvu takové dárky jako je řeč a obilí.

Sumerští Nommové jsou slavní *Abgal*, kteří plnili Enkiho pokyny. Sumerský výraz *Abgal* znamená *Apkallû* v akkadštině, označení pro mudrce a později pro kněze. Berossos, babylonský historik a kněz z chrámu Bel v Babylonu, nám poskytl některé detaily o *Abgal*-*Apkallû* v dochovaném fragmentu jeho knihy *The Babyloniaca*, bohužel ztracené v pohřebišti dějin. Jeho popis připomíná ten od Dogonů.

V Babylonu bylo mnoho lidí různého původu, kteří žili v Chaldeji nezákonně, jako zvířata v polích. V prvním roce se objevila bytost, která přišla z Erytrejského moře, které vedlo souběžně s Babylonem. Bytost uvedla, že její jméno je Oannes a bylo to zvíře nadané rozumem. Vypadalo, že má tělo ryby. Pod hlavou ryby mělo další hlavu a nohy mělo jako člověk, navíc však rybí ocas. Jeho hlas a jazyk byl lidský, takto artikulovaný. Tento popis se dochoval až do naší doby.

Tato bytost byla zvyklá trávit den mezi lidmi, ale nikdy nejedla žádné jídlo. Vysvětlovala jim základy psaní, věd, hutnictví, umění, způsob budování měst, výstavbu chrámů, stanovení zákonů a principy geometrie. Ukázala jim, jak pěstovat obilí a sklízet ovoce. Zkrátka je poučila o všech věcech, které sloužily ke zpříjemnění a zlidštění jejich života a mravů.

V té době nebylo nezbytné již nic jiného přidávat ke zlepšení těchto pokynů. Když zašlo slunce, tato bytost - Oannes, se vrátila do vody, kde přečkala noc v hlubinách, protože byla obojživelníkem. Následovala další zvířata, připomínající Oannese. Viz Berossus, v knize „*starobylé fragmenty*“, vydané v Isaac Preston Coy, v roce 1980.

Záznamy v egyptské zprávě Helladius říká, že muž-ryba s názvem *Oe* žil v Perském zálivu. Měl pocházet ze zářícího vejce a zasvětit nás do poslání lidstva. Máme také mýtus od domorodých kmenů Pomo z Kalifornie, který vypráví o příchodu zakladatele - nejvyšší bytosti, která přišla z oceánu a proměnila se v člověka.

V Číně se objevil *Lingyus*, vodní bytost s lidskou tváří, rukama a nohama, ale s tělem ryby. V Egyptě se lidé živili rybami, ale tohle bylo přísně zakázáno u královského stolu faraona! Bezpochyby faraoné znali symbolickou pravdu o rybách. V jistém smyslu někteří z nich vzpomínali "obojživelný" původ svého "Boha" Osirise, který byl zabit jeho nepřítelem Sethem. Je s podivem, že Ježíš Kristus byl obětován v pátek, v den, kdy křesťané jedí ryby. Křesťanské církve se zřejmě rozhodly zneužít symboly.

Anubis, Bůh balzamovač byl obviněn z mumifikace Osirise při pohřebním obřadu. Osiris byl první "Bůh", co byl pohřben a vstal z mrtvých. Obraz je z hrobky Khabeknet, 19th dynastie.

Je zde kvazihomofonie *Abdju* (viz v předchozí části, *Abzu*(2) v egyptském jazyce: *Abtu*. Podle Budge má tento termín význam: masakr, krveprolití. Poznává, že tento termín stejně znamená „obětovat“, a že ještě v době 19. dynastie, jak bylo zjištěno v knize *Amduat* (v kapitole 7), tak Egypťané věřili, že lidské oběti pocházejí z doby, kdy byl pohřben Osiris.

V pokračování tohoto vývoje Parks ukazuje, že hieroglyfické vyjádření jména *Sa'am* má význam "zabít" nebo "zavraždit". Název "Osiris" (Usir = sídlo oka) byl dán Sa'amovi po jeho smrti Egypťany, kteří znali jeho pravé jméno.

Znamení kříže: KIR-IŠ-TI a Jitřenka

Stoupenci hlavních náboženství, zejména západní provenience, mají sklon k přesvědčení, že k některým zázračným událostem došlo na významném místě a čase, za přítomnosti mimořádných nadpřirozených bytostí, což vedlo k náboženskému systému, jaký znají. Obvykle si neuvědomují, že všechna tato náboženství jsou plná mnoha mytologických prvků, které existovaly již tisíce let předtím, než bylo jejich náboženství založeno. Náboženští badatelé to vědí, to je to, co studují, a tímto studiem zřejmě nechtějí narušit nebo ohrozit jejich náboženství víru. Budou proto zachovávat dvojí výklad.

Anton Parks má také dvojí výklad, ale není v situaci konvenčního náboženského učenice. Na jedné straně má své živé dojmy v paměti, které nabyl jako plnoprávný účastník událostí, ze kterých se nakonec stalo zmytologizované náboženství. Na druhé straně se stal studentem mytologie, která se vyvinula. To slouží nejen mu, ale i nám pro kontrolu jeho prožitkových informací, ale přináší informace o událostech odehrávajících se v době, odkdy se mýty vyvíjely až do dneška.

Důležitý příklad: v této části naší práce ukazujeme, že planeta Venuše se zdá být někdejší měsícem Mulge-Tab. Vlastnosti připisované po tisíciletí Venuši, by nám mohli říct něco o domnělém setkání Země s Mulge-Tab. Některé z těchto vlastností jsou spojeny nebo připisovány náboženské osobnosti, jako byl Ježíš Kristus. Jak je uvedeno v předešlé části této pasáže, termín KRST a jeho variace lze rozložit v dekodéru. Přečtěte si důležité pojmy, vztahující se k těmto slovům.

Také jsme se výše zmínili, Sa'am-Enki (Osiris) byl považován za Gina'abul, jako KIR-IŠ-TI. Na konci knihy *Adam Geniš* je popis rituálu vzkříšení, kterého byl Sa'am-Enki účasten. Podle okultního egyptského konceptu, který ho považoval za Osirise, byl nejprve mrtvý a později resuscitovaný "Bůh", jako je symbolická přeměna ranní hvězdy, před reinkarnací byl jako Horus. V Novém zákoně Ježíš prohlašuje: "Já jsem Alfa a Omega, první a poslední..., potomek rasy Davida, zářící Jitřenka." (**Apokalypsa 22.13 a 16**)

V Apokalypse 22, Ježíš vystupuje jako "ten, kdo přijde". Jako alfa a Omega se objeví jako první a poslední. On je král, zdroj, pomazaný, věčný. Jeho role jako Mesiáše je jasně definována. Najdeme zde několik mimořádně přesných vlastností, které jsou v souladu s Osirisem a Horem. Řecký termín *Christos* – *Mesiáš* znamená v latině "pomazaný, požehnaný pán". Mluvíme o člověku, který byl pomazaný (od latinského *unctum*, "mastička"), když byl vlastně vysvěcen liturgickým pomazáním. Initiační rituál v kenotafu Osirise na Abdju sestává právě z tohoto rituálu, který předchází křesťanský křest.

Iniciovaný budoucí král představuje sám sebe, po dlouhé iniciaticí cestě. Vystoupí, aby získal přístup k centrálnímu ostrovu, na kterém se nachází Osiris a je znovuzrozen jako mladé slunce.

Musíme poznamenat, že pojem *Mesiáš* pochází z latinského *Messias*. Nicméně nezdůrazňujeme, že egyptské *Mesi* se překládá jako "narodit se" nebo "matka"! Obřad iniciace v chrámu Osireion v Abdju připomíná dřívější Sumerský obřad, který dělali "bohové" s Engur na Enki-EA v Abdju, podzemním světě:

Uvažujte na Zemi; GEB (Bůh země), se otevírá pro vás. Vezměte si podzemní místnost pod posvátnými stromy. Nyní jste se přiblížili k Bohu (Osiris), který spí ve svém hrobu. Jeho skutečný obraz spočívá na jeho pohřebním loži. Na tomto svatém místě se mu přiznává titul "Spravedlivý". Jeho tělo je čištěno v Râ-Anedjti, jeho duše je čištěná v posvátné nádrži Heket. Otevírají se pro vás brány jiného světa. V klidu můžete dosáhnout svaté místo Usira. Ztrávíte zde noc a budete spát na tajném místě mystérií.

Propast Osirise-Enkiho je bezpochyby propastí světa, obydlím "Boha" vody v malém. Iniciace se provádí hluboko pod zemí, skrze tunel vedoucí do podzemní Osireion a je

zasazena do posvátné vody, před vystoupením na posvátný ostrov se sarkofágem a relikviářem obsahujícím hlavu Osirise. Ponoření má za následek druh programování, které mělo jako výsledek velebný zázrak vzkříšení.

V Abzu nebo v Abdju byl vysvěcen pomazaný Mesiáš, což znamená Spasitel, osvoboditel, který dává rozhřešení. Tuto roli přijal Osiris po své smrti; stal se velkým soudcem, pánem věčnosti. V judaismu je Ježíš vyslancem Boha, který obnoví v Izraeli svá práva a zahájí éru spravedlnosti. Pro Egyptany představuje justici bohyně s názvem Maât. Doprovází Osirise v době zajišťování spravedlnosti ve skrytém světě mrtvých. Maât (spravedlnost) soudí duši člověka v procesu hodnocení srdce, které je Horem v božské podobě, zatímco Osiris vyslovuje rozsudek.

Opět Bible, sestavená hebrejskými kněžími, nepostrádá příležitost esoteriky v egyptské ideologii: „Doporučuje se, aby slovo proroka, jako lampa svítilo v temnu, až začne den a Jitřenka (Kristus) vyjde ve vašich srdcích" Petr 1.19.

Parks uvádí Mesiáše od Rogera Sabbaha (*Tajemství Exodu*, 2000) kde vysvětluje, že aramejský překlad Bible odhaluje, že Židé byli monoteističtí "Yahoud" kněží - Judští exulanti z Egypta, kteří byli dříve kněží

Amona a pak Atona, pod vlivem Akhenatona, který přeměnil jedinečného Boha Atona (sluneční disk). Dalším příkladem hlubokých prastarých kořenů, prvků židovské kultury je dle dekodéru běžné židovské hebrejské jméno *Cohen*, všeobecně se rozumí jako "kněz".

Parks uvádí Messiáše

Když mluvíme o kněžích a kněžkách, Parks uvádí stopy atributů těchto vysoce významných funkcionářů

nebo bytosti několika kultur. Je to významné, protože o jejich zdroj je velký zájem: nemohla vzniknout z ničeho, a pokud budete souhlasit s velkou částí materiálu na těchto stránkách, budete pravděpodobně souhlasit, že to nebyly pouze znaky z pohádek. Také je bezpečné říkat, že to je více než jednoduché pro absolventy teologického semináře.

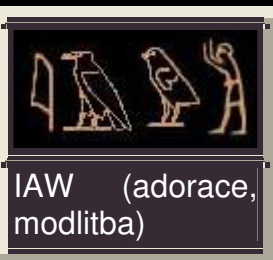
Kromě toho tyto atributy, mají samy kontinuitu prostřednictvím několika kultur, a to může poskytnout souvislost od velmi dávných dob a událostí. Předložíme tyto údaje a také budeme sledovat pojmy vztahující se k pojmu "Mesiáš" (pomazaný) a Krista v následující tabulce:

Heket (HÉ-KET), "která spojuje dech" v Sumero-akkadštině, je bohyně s hlavou obojživelníka. Nosí symbol Ankh, který je jejím atributem par excellence.

Heket je prvotní božství, které dává život, Ona tvoří dítě v břiše matky. Ona je "Svatý porodník".

Tato bohyně přispívá k regeneraci Osirise v Osireion v Abdju a pojetí Hora, jako vzkříšení svého otce.

Ve všech těchto atributech připomíná bohyni Nut, matku Osirise, víme, že je dvojníkem Nammu, matky Enkiho, obojživelníka v přírodě.

Jméno biblického Boha Jahvého je převzato z egyptského hieroglyfu IAW. Z toho vychází název Židů Yahouds (Judean)

Koncepce	Mezopotámie Sumer	Egypt	Židovsko/křesťanský/latinsky
Kněz Kněžka	<p>GUDU₄ Akkadský: Pašišuen Def: kněz (mužský), pomazaný, rituální čistotě Boží pomazání Archaické znamení: egyptský kříž ankh ze kterého se stal symbol představující ženskost a planetu Venuši</p> <p>GUDU₄- ABZU AKK: Gudapsu Sumerské znamení co spojuje s Abzu, líčené v podobě vodních chrámů v lidském světě.</p>	<p>Čištění duše od nefunkčních atributů bohyně Isis, Nephtys, Maât a Heket, všechny nesoucí Ankh, projevy vzkříšení duše v Osirianském kultu.</p>	
Slavnostní kněz (Akk: Kalû)	<p>Čerpány informace o starověkých Abgal připojené k vodního kultu Enki- Ea. Hlavní úkol: zpěv, spolu se strunným nástrojem, harfou. Zpěvy a nářky doprovázely pohřby mrtvých. Vyhnały démony a chránily mrtvé na jejich plavbě.</p>	<p>Tato praxe (KRST) spojená se Siriem a Sirianským spojením Abgal a Isis.</p>	
Mesiáš (pomazaný) Kristus	<p>Poznámka: Enki-Ea zodpovědný za kněžky Santana, které sklizejí zemědělské produkty pro Gina'abul v Edin</p>	<p>Ex: Horus s posláním, pomstít svého otce, osvobodit lidi Osirise-Enkiho od utlačování Sethem- Enlilem, <u>očistit jeho rodinnou</u></p>	<p>Latinsky: pomazaný, požehnaný pán. Ten kdo čeká na spásu od Spasitele, Osvoboditel. Latinské termíny <i>Messio</i> (rostlinný) a <i>Messis</i> (produkce země) Poznámka: Edin transformována do "Ráje"</p>

		<p>ostudu.</p> <p>Plutarchos v <i>Isis a Osiris</i>, ukázal, že "Bůh" plodů země představil Egyptanům Osirise jako symbol obnovy přírody; všichni egyptští zemřeli nesli jeho jméno.</p> <p>Jako první mrtvý a Zmrtvýchvstalý Bůh, první v Egyptě. Pěstitel pšenice, která pro Egyptany ohlašovala nesmrtelnost.</p> <p>Egyptané slaví tajemství vášně, smrti a zmrtvýchvstání Osirise.</p>	
--	--	---	--

Značky a symboly: další poznámky...

Egyptský symbol života a Božího dechu. Oblouk nebo uzel Ankh doprovází všechny rituální obřady a postavy na četných talismanech a pohřebních předmětech. Epiteto Osirise je: "Ten, kdo žije". Také z hlediska Ankhu a Ankhiu má titul "blahoslavený mrtvý".

V půdorysu katedrály ztělesňuje znak Ankh hlavní loď s eliptickou kruchtou, umístěnou podél jeho horizontální osy a kolmo ke středové uličce. V egyptské podobě osobnosti člověka (nebo Boha) představuje Ankh luk/uzel pro další osobnost, nabízející život.

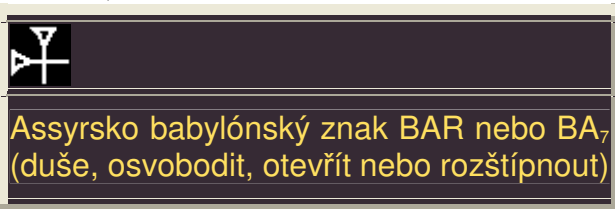
Egyptská oslava vzkříšení mrtvého krále skrze jeho syna byla prováděna kněžkami - bohyněmi, nesoucími kříž. Dva KIR-IŠ-TI "žhaví synové života", Osiris a Ježíš, chápou vzkříšení, na němž se aktivně podíleli svatí, konkrétně Isis a Nephtys, Marie a Máří Magdaléna. Tyto ženské bytosti představují ducha nebo Ducha svatého v židovsko-křesťanské tradici.

Oslava mystéria umučeného Osirise

Anotace: Začíná se obřadem orby a setí. Zastoupen ve zlaté mumii, je Osiris pokryt drahokamy a látkami, obalen v papyru a ponořen do hluboké nádrže. V určitý den je obraz Osirise vystaven slunci těsně předtím, než slunce, umístěné v posvátné bádce, stojí v plamenech, které vstoupí do hrobky Osirise. V pokračování je tělo Osirise umístěno v rakvi z morušového dřeva a pohřbeno na stejném místě, jako v předchozím roce. Jeho zastoupení z

minulého roku je pak umístěno naproti nebo uzavřeno uvnitř stromu *Išed* ("Strom na obzoru, snad vrba nebo javor) jako symbol boha nebo bohyně. Po 30 dnech, kdy se Nil rozvodní, začínají obřady spojené s pohřbem Osirise v podzemní komoře.

Viz rozklad v sumero/akkadštině egyptského výrazu *Išed*. Toto rozložení je klíčem k pochopení hlavního bodu celého významu Mulge-Tab/Nab-Heru, rozvoje mýtu KIR-IŠ-TI. Egypťané viděli Išed jako "porodníka" (pravděpodobně lepší slovo pro to je „nové slunce“, narozené z otvoru nebo pukliny stromu na obzoru.)

Hvězda nebo nebeské tělo symbolizující duši, v tomto případě Osirise, který byl přeměněn na Benu (Phoenix), průvodce nebeského těla (Râ'af = černá hvězda), a konečně transformace do ranní hvězdy, druhu denního slunce. Díky KIR-IŠ-TI smrt Osirise a Ježíše již není považována za zánik, ale spíše jako přechod.

Tato pasáž, týkající se duše byla zachycena na tabulkách starodávných Sumerů ve výše uvedeném zobrazení (BAR). Symbol kříže se vztahuje k pozdějšímu křesťanskému kříži označujícímu umučení Krista, syna Božího.

Parks uvádí mnoho symbolických významů symbolu kříže: setkání nebes a země, hmoty a ducha, ženského/bezvědomí a mužského/vědomí... a také hvězdy, která je místem setkání dvou světů nebo zkřížení sil - vyšší a nižší.

Stromy Išed, vysazené na kopci Osirise, pokrývají vodní hrob "Boha" propastí, Osireion v Abdu byl osázeny stromy Išed. Išed, jako tvůrčí strom na obzoru porodil jednou noční a podruhé denní slunce, zmatené Benu (Večernice) a Duau (Jitřenka). Nemusím vám připomenout, že Venuše v suchozemském světě symbolizuje horu nebo mrtvého krále, a že strom symbolizuje Matku-bohyni.

Myšlenka na hada zavěšeného na posvátném stromě, který je umístěn mezi světlem a tmou, se nachází na mezopotámské válcové pečeti v příběhu hada (Enki-Ea) a zakázaného stromu (bohyně) v zahradě Eden. Parks hodnotí mnoho procedur k tomuto tématu, které vznikly mezi Židy, Egypťany, Sumeřany atd.

Velké mytologické téma nám připomíná, že je to věčný boj mezi Osirianskými silami (spojenci světla) a příznivci Setha (synové tmy). Had často nahrazuje Hora, posmrtného syna Osirise, někdy v podobě sokola, sedícího na vrcholu posvátného stromu. Vlastnictví tohoto stromu na východním horizontu tvoří kapitálový vklad, legitimní moc Râ.

V tomto bodě se Parks zabývá znovu diskusí Dogonů o Nommovi (znamení ryb, viz výše), a cituje Marcela Griaula a Germaine Dieterlenovou, vynikající prezentaci mýtu Pale Foxe o incestu lišky s matkou zemí, v jejich knize z roku 1965, *Le Renard Pâle*. Tato tradice říká, že bude možné asimilovat určité prvky, které jsme právě odhalili a zjistit, jak vypadaly dějiny světa podle Dogonů, kteří prošli z jednoho stavu do druhého, přes obrovskou kosmickou nerovnováhu.

ČERNÉ SLUNCE - NACISTICKÝ ZNAK

Je dobře známo, že symbol "černé slunce" byl užíván nacisty. Bylo o tom napsáno mnoho knih..., ale pokud chcete jen letmý pohled na problém, můžete začít původní webové vyhledávání na Wikipedii pod heslem: Black sun.

Parks uznává, že to vše zároveň upozorňuje, na nacistickou představu, že tento symbol spojený s obnovením života, je ve skutečnosti čistě egyptského původu, byl zjištěn v pohřebních textech starověkého Egypta, ale podle Egypťanů, duše po smrti stoupá do nebe, zatímco smrt způsobená nacisty sloužila k obnovení jejich monstrózní ideologie. Příkladem je starobylý a vznešený symbol otočený silami "stínu".

Čtenáři bez přístupu k jejich knize to mohou velice dobře zkontrolovat na webových stránkách o hvězdě Dogonů Sirius B a zejména v diskusi o bozích Dogonů. Nommové byli stvoření Ammou, nebeským Bohem a Stvořitelem vesmíru, jeden z nich se vzbouřil a byl "obětován" Ammou, jeho ostatky byly rozřezány a rozptýleny po celém vesmíru.

Parks jde do detailů, jak to bylo provedeno, kde je každá rozptýlená část a jde ještě dále. Uvidíme, že Dogoni nebyli jakousi jedinou významnou kulturou s takovým kosmologickým příběhem. Co sjednocuje všechny verze, jsou nejen rozpoznatelné motivy, ale také jazykové kořeny použité terminologie. Zde u Dogonů, Parks ukazuje silné vazby na sumerskou akkadštinu. Uvedli jsme několik klíčových příkladů do dekodéru: rozklady jména *Annagonno*, obětovaný Nommo a strom *Kilena*, ke kterému byl připoután během události. Annagonno je samozřejmě Enki-Osiris; Amma je "osvícená liška" Enlil.

Vznik planety Venuše

Ve svém úvodu na toto téma, Parks rozvíjí přímou vazbu mezi smyslem Jitřenky (egyptsky Neter Duau), za "krále" považuje Hora (Heru), jako obraz Neter Duau (Venuše).

Zrození bojovníků Venuše

Všichni vtělení prapředci Venuše byli obětováni ve spojení se světem mrtvých. To platí ve všech kulturách, včetně těch ze střední Ameriky a Skandinávie. Jsou také často spojováni s válkou nebo konkrétním konfliktem, byli to Ištar, Athena, Horus, Parashu-Râma a Lucifer.

Řekové:

Řecká podoba babylonské Ištar (Venuše) je Athena, odkud pramení "plně vyzbrojená", z čela Zeuse (Jupiter). Planeta, která byla těsně před Jupiterem (tedy, jeho "hlavou") byla "temná hvězda" Mulge, která přesunula Venuši z její původní polohy, jako satelit soustavy Mulge a Mulge-Tab.

V báji *Isis a Osiris* uvádí Plútarchos Manethovo tvrzení, že název "Athéna" v řečtině evokuje "spontánní hnutí". Teď se prosím podívejte do dekodéru na překlady Sumero-akkadských transpozic pojmu "Athena".

Singulární příběh porodu bojovníka z hlavy bohyně se opakuje v indické mytologii u bohyně Kálí v Devi Mahatmyam. Parks zvláště upozorňuje na kapitoly 7.8 a 9.22, které uvádíme na této stránce.

Parks pokračuje: KA-LI, "záblesk svědectví" v sumerštině, tančila freneticky na obloze, nadšená pustošením všeho, co stálo na její cestě. Uváděla tak do ohrožení rovnováhu Země i lidstva, Shiva se spustil dolů k jejím nohám, aby ukončil ničivý tanec bohyně a otupující rámus, který dělala. O této pekelné bitvě mluví všechny indické báje, je mimořádně přítomna v sumerském období MU₇, kde je stejně napsaná v podobě KA-LI, jehož smysl je, "pláče" a "háže"...

Kali je najednou bohyně zkázy a stvoření. Je zpravidla zobrazena jako děsivá žena, oblečená v černém, co má způsobit zapomnění, se svítícíma, krví podlitýma očima. O této podobě lze říci, že má všechny znaky temné hvězdy! Má čtyři zbraně: dvě ničící a dvě nabízí. Nosí náhrdelník z lidských lebek a tančí na kostře. Tělo, které ji samotnou vzrušuje, je obecně přirovnáváno k hlavní části vesmíru v troskách. Jiní si myslí, že tato mrtvola symbolizuje smrt, kterou přináší její průchod. V aktuálním sdělení připojíme, že toto je rozšířené tělo Šivy, který leží na zemi pod bohyní, aby zastavil její destruktivní působení. V dalším díle uvidíme, že ničící Venuše byla účinně znehybněna umělým způsobem...

Nicméně, vzhledem k okolnostem vzniku bohyně, ponecháváme zde přítomnost této "mrtvoly" jako mrtvoly, která porodila Kali, slavnou "hlavu" bohyně matky, kterou porodila Kálí ve verzi Devi Mahatmyam, což odpovídá hlavě Boha Zeuse (Jupiter), která byla rozbitá a

ze které vytryskla dále bohyně Athena, jejíž výslovnost v Sumero-akkadštině znamená "bojovník" nebo "výkřik Boha otce" nebo "mrtvola Boha otce".

Hlavní Bůh Brahma, milanka Dia

Hlavní „Bůh bohů“ se objevil v hindské literatury jako pátý, záhadný Brahma. Indické kroniky uvádějí, že Brahma - "nesmírná bytost", má k dispozici čtyři hlavy, umístěné na hlavních směrech. Víme, že tento "Bůh" je považován za tvůrce všeho, můžeme ho přirovnat k Jupiteru (Zeus), dle středomořské tradice jsou jeho čtyři hlavy jako čtyři satelity Jupitera - Io, Europa, Ganymed a Callisto.

Védské texty říkají, že jednoho dne stvořil Brahma pro sebe pátou hlavu s níž dával pozor na bohyni *Sandhya* ("Soumrak"). Byl s ní spojen, byl jí zajat a z tohoto spojení se zrodil člověk. Šiva-Rudra - manžel bohyně, se nesmírně rozhněval a uvolnit planoucí šíp, který odřízl pátou hlavu Brahmy.

Klíčovým bodem pro nás je, že pátá hlava indického Jupitera měla "hlídat" bohyni "svítání", což znamená následovat její kult – z tohoto důvodu ji Shiva-Rudra rozbil. Víme, že v Egyptské mytologii, Isis představuje svítání a Nephtys soumrak. (Dva kusy dřeva, které tvoří Arani /dvojí matka/ a Agni /Horus/ jsou správně přizpůsobeny na "svítání" a "soumrak" ve Védách...)

Podle egyptské tradice, byla Nephtys starověká manželka Setha (Enlíl), nebo někdy také jeho sestra. Viděli jsme v knize *Ádam Genišiš*, že Nephtys odpovídá Innin (Inanně), manželce Enlila, aniž by se bralo do úvahy, že je také dcera Enlila. Egypťané ji prostě udělali manželkou Setha. Tento příběh se nám zdá mnohem soudržnější, když si člověk uvědomí skryté styky mezi Osirisem a Nephtys (Enkim a Innin)...

Viděli jsme také v knize *Ádam Genišiš*, že Innin není bez spojení s pádem kultu Amašutum na Zemi. Exploze Mulge (temná hvězda), která byla planetou mezi Marsem a Jupiterem, byla zasáhlá vnitřní válkou mezi Gina'abul. Šiva-Rudra (Enlíl-Seth) byl určitě ten, kdo se rozhodl zničit planetu návrhářů života...

Parks dále poukazuje na významnou skutečnost: bráhmané, nejvyšší kasta v Indii tvrdí, že přicházejí z hlavy Brahmy! Parks nám tedy ukazuje, že to nemohl být nikdo jiný, než Mulge, planeta Kadištu, která byla před Brahmou (Jupiter), a kterou zničil Shiva-Rudra (Enlíl-Seth).

Bráhmané byli po dlouhou dobu zemědělci a pastevci, a to je v úplné shodě s výukou návrhářů života v našem příběhu, stejně jako byl učitelem Nommo u Dogonů, ale zejména s výukou Santana-Šandan u Amašutum, jako náčelníka výsadby a pěstování, bylinek, atd...

Návraťme se do řecké verze, kde existuje příběh o smrti a obětování bytosti, která porodila bohy, kteří museli utéci, aby unikli hněvu "bohů". Toto je smysl obrazu Semelé, milé Zeuse. Příběh se týká toho, že Zeus byl unešen obrazem princezny Semelé. Tolik ji miloval, že ji zahrnoval dárky. Když se manželka krále bohů Dia-Jupitera dozvěděla, že jí byl nevěrný, přestrojila se sama za Beroe, kojnou Semelé. Zavolala na princeznu, aby dokázala Diovi svou lásku. Semelé pak šla za Diem-Jupiterem a požádala ho, aby se jí ukázal ve své celé kráse. Zeus tak učinil a představil se jí s prstenci v oslepujícím světle, s blesky a hromy. V jediném okamžiku Semelé vzplanula. Říká se, že princezna v hrobce nadále doutnala ještě dlouho po její smrti.

Zeus měl čas vzít z lůna Semelé Dionysa - syna, kterého s ním počala. Král bohů ho ukryl ve stehně, kde ho přeměnil na kůzle, aby unikl hněvu Hery. V této podobě Dionýsos uprchl do dalekých zemí a prožíval svůj šílený osud. Během toho sestoupil do podsvětí, aby osvobodil

svou matku Semelé z království tmy a odnesl ji na Olymp, kde jí dal Zeus nesmrtelnost, pod názvem Thyone.

Gustave Moreau obraz: "Jupiter a Semelé". Uprostřed se objeví malý Dionysos. Jeho vzhled připomíná Benu (Fénixe)...

Semelé planoucí
obr. John McKirdy Duncana

Tato verze je nekonečně pozoruhodná, neboť Jupitera (Zeuse) vykresluje jako odpovědného za toto nebeské drama. Jako s Nommovou variantou oběti, král bohů využívá oběť k osvícení. Z této oběti vzejde dítě, který bude prožívat šílený osud, v tomto případě uniknout Božímu hněvu. V každém případě bude dítě po nějakou dobu zachováno, před zahájením své šíleného života.

Stejný názor se vyskytuje v Dogonské verzi, která vypovídá, že z toku krve obětovaného Nommo vyskočila Yazu (Venuše) v neviditelné poloze. Z toho vyplývá, že Venuše měla okamžik neviditelnosti při své kosmické pouti...

Osobnost Dionýsa patří mezi nejzajímavější. Řecká mytologie ho považuje za dementního. Potuloval po světě a jeho příběh je plný tajemných cest. Během jeho putování prý učil lidstvo zemědělství. Různé obrazy obvykle zobrazují Dionýsa jako andílka, vycházejícího z jeho matky, plačící pro svého mrtvého otce nebo se vydávajícího na svou šílenou cestu, rozprostírajíce svá křídla, aby si je nechal prostřelit. Inanna-Ištar je ranní a večerní hvězda.

Parksova práce na mytologii starověké historie lidstva, se liší od všech jiných mytologií, které známe. V Parksově vědomí se objevují osobnosti jako bytosti z masa a krve, které přes obrovské časové období dávají vzniknout mýtům, které naši historici znají. Tyto bytosti jsou blízké nesmrtelnosti, buď jako nezadatelné právo, nebo prostřednictvím nějaké techniky, i když mohou být zabity. S množstvím času to je docela pravděpodobné, že existovaly, ale snad jen po dobu měřenou ve stoletích milénia.

Genesis odpovídající mytologickým osobnostem mohla přirozeně obsahovat sociální procesy dnes známé, ale mohla být také vymyšlena podle skutečných osob nebo jejich vrstevníků. Někdy, vzhledem na možnou velikost civilizace na Zemi, mýty koexistovaly s žijícími osobnostmi, někdy prostě následovaly později. Musíme být opatrní při rozeznávání způsobu, jakým Parks funguje v té či oné době. Například když uvádí aktuální sekci Inanna-Istar slovy...

Inanna je podle důkazů velmi starobylé božství, protože její jméno se objevuje v období Uru ve 4. tisíciletí př. n. l. Parks zde používá tradiční význam "staré" období. Nicméně má své vlastní přímé zkušenosti, které obdržel, mnohé ze zdánlivě mnohem staršího období, které tvoří základ mnoha odkazů v jeho knihách.

Pokračování...

Ona je dominantní bohyně, která vládne nad bohy, nemá ani manžela, ani potomstvo. V Bibli (Jeremiáš 7.18 a 44.19) je to ona, jako "Královna nebes", které ženy nabízejí, aby v chrámech zadělala na pochoutky ve své podobě. Manassese vztyčil v Jeruzalémě sochu, která ji symbolizovala a v téže době instaloval v chrámu svůj idol, ten, kterému bezpochyby Ezechiél říká "idol žárlivosti", protože ho zachvátil hněv, jako žárlivého Boha Yahvé v Bibli.

Inanna podporovala kult bohyně matky a bojovala proti starověkému patriarchálnímu dogmatu. To jí přineslo pozoruhodnou odvetu od "bohů" v Mezopotámských textech, a také od stoupenců Yahvého v Bibli. Uruk, město jí zasvěcené bylo městem "prostitutek a dcer radosti" kde byly ženy zasvěceny iniciací mužů do posvátné sexuality...

Uvedené termíny k pojmenování prostitutek a kněžek v lexikálních seznamech střední babylonské epochy, představují problém v postavení těchto žen. Jak jeden poznamenává, vesměs všechny tyto ženy, byly ve skutečnosti v různých rolích. Shoda zakládající se například mezi Šamhatu (třída chrámových prostitutek) a nábožnými Qadištu (viz dekodér), neodpovídá jak známo, žádné z nich. K tomu dojdeme z faktu, že v určitém okamžiku upadly náboženské povinnosti každé z nich do pasivity, už nebyli aktivní, ale pouze zachovávaly myšlenku, že kněžky tvoří dohromady samostatnou třídu žen, občas zproštěnou manželských povinností.

Většina z nich pracovala v chrámech, kde praktikovaly posvátnou sexualitu. Tyto kněžky byly obrazem velké bohyně. V této knize jsme je přiřadili k Nebet-Hut (Nephtys) a Innin (Inanna-Ištar). Toto spojení je ještě více zarážející, když jsme pochopili, že Nebet-Hut znamená "bohyně chrámu", a že Nephtys je vždy zastoupena symbolem poháru na své hlavě.

Inanna-Ištar je bohyní, kterou obsahuje největší počet mezopotámských mýtů, buď v sekundární úrovni nebo v hlavní roli. Významné místo Inanna-Ištar v ženské panteonu vedlo k obecnému označení bohyní pod společným názvem *Ištarātu*. V Sumeru a Akkadu, ztělesňovala planetu Dilbat (Venuše) nebo Ištar-Kakkabu. Pokud si představujeme planety z čistě astronomického hlediska, nazývala se Dilbat, ale náboženská filozofie nás mate názvy planeta Venuše a bohyně Ištar.

An, (Král bohů) vyzývá bohy aby dali Innaně jméno "Ištar z hvězd", jako "nejzářivější mezi nimi". Je to Venuše, která ukazuje cestu ke hvězdám. Dilbat, jako večerní hvězda, bude Ištar z Uruku, jako jitřní hvězda bude Ištar z Akkadu. Bohyně, sama vyjadřuje dvojí aspekt

své povahy: "to jsem já, královna nebe, dvojí bohyně, to jsem já, královna nebe, bohyně úsvitu." Bylo by obtížné poskytnout lepší popis všudypřítomnému charakteru Inanny ve vesmíru, než ji identifikovat s planetou, která svítí a je "viditelná z jednoho konce na druhý". V tomto případě vzbuzuje obdiv a úctu lidí, kteří oslavují její krásu. Bohyně večera sama zasvěcuje do předností lásky, smyslnosti, ale také varovných snů. Bohyně rána bude vévodit válkám a krveprolití.

Parks pokračuje v tomto oddíle více příklady z mytologie Inanny-Ištar, jejichž charakter, ale i logika výběru konkrétního znaku personifikuje nebeský vzhled planety Venuše. Dozvídáme se o její podpoře zemědělské činnosti, její výuce na téma lidské výživy... a to v mnoha kulturách, včetně těch z Východní a Střední Ameriky. A samozřejmě, je tam i zuřivý a bojovný aspekt.

Parks uzavírá kapitolu nejdůležitějším zjištěním: odpovídající aspekt Venuše není zobrazen v babylonské mytologii, ani v žádné mytologii z období před 3000-2500 př.n.l. Navíc se zdá, že Venuše je popisována původem z hlubin vesmíru, kdy protřhla oblohu a způsobila lidstvu problémy. To vyvolává potřebu mnoha chvalozpěvů, určených pro uspokojení těchto potíží.

Chaos a vzkříšení

Stopy po Mulge a jeho syn

Mezopotámské tabulky naznačují, že Neberu (Nibiru) je potulná "hvězda", která pravidelně narušuje klid bohů a lidí. Jejím původem je "místo nebeských bitvy". Tato lokalizace je extrémě důležitá, protože přináší na mysl mimo stín pochybnosti strom Išed, dle egyptské tradice rozdělující osu východního obzoru. Mějte na paměti, že toto rozdělení probíhá pod velením Amona (Jupiter), krále bohů.

Mulge, Mulge-Tab a Venuše

Jak jsme viděli, Parks dokázal mezi starověkými národy rozšířenou identifikaci planety Venuše s Bohem řádícím na obloze, jehož vznik a životní cyklus byl spojen s velkou kosmickou událostí, explozí na planetě Mulge ("temná hvězda") a uvedení jejího satelitu Mulge-Tab na novou oběžnou dráhu kolem slunce.

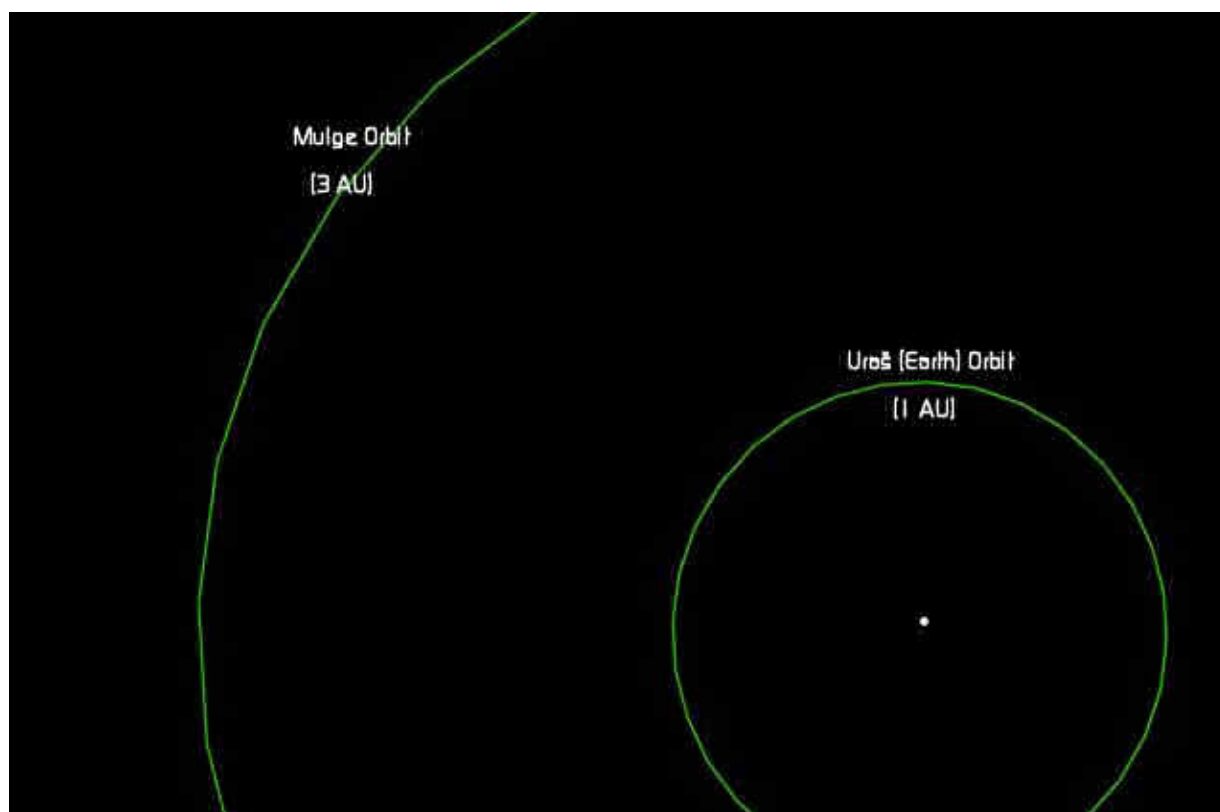
Tuto "explozi" (slovo je v uvozovkách, protože to patrně byla pomalá záležitost) způsobili v systému Mulge podle Parksovy paměti, zprostředkované krystalem GÍRKÙ, Ušumgal. V této sekci budeme zkoumat posloupnost dějů z astronomického/astrofyzikálního hlediska, s úmyslem posoudit možnost, že zničení systému Mulge mělo nakonec důsledky i na Zemi. Budeme uvádět některé myšlenky o tom, co se mohlo stát v rámci možností Ušumgal. Však žádné konkrétní informace, kterými by Parks mohl přispět k tomuto aspektu nemáme, protože se stále vyvíjejí pro použití v jeho připravované knize, *The Awakening Phoenix*, 3. svazku této série.

Počáteční stav

Přečtěte si sekci o Ti-ama-te, popisující naši Sluneční soustavu před výbuchem Mulge. To vám poskytne dojem úžasné velikosti Mulge v rámci větší galaktické soustavy a ve skutečnosti naší celé Sluneční soustavy před invazí, tedy velikost tragédie, která následovala, ale také vám to pomůže vizualizovat si relativní velikosti planet a jejich posloupnost na oběžné dráhy v tomto systému.

Planetární velikostí a orbitální dráhy jak předpokládáme znáte u všech dnes pozorovaných planet kromě Venuše, můžeme je nalézt v mapce na internetu. Jsou platné po počáteční stav –

před výbuchem Mulge. Informace, které můžeme odvodit pro Mulge a Mulge-Tab (nyní

Obr. 1 MMTV -1 Oběžná dráha Země = 1 AU, Mulge = 3 AU (astronomické jednotky)

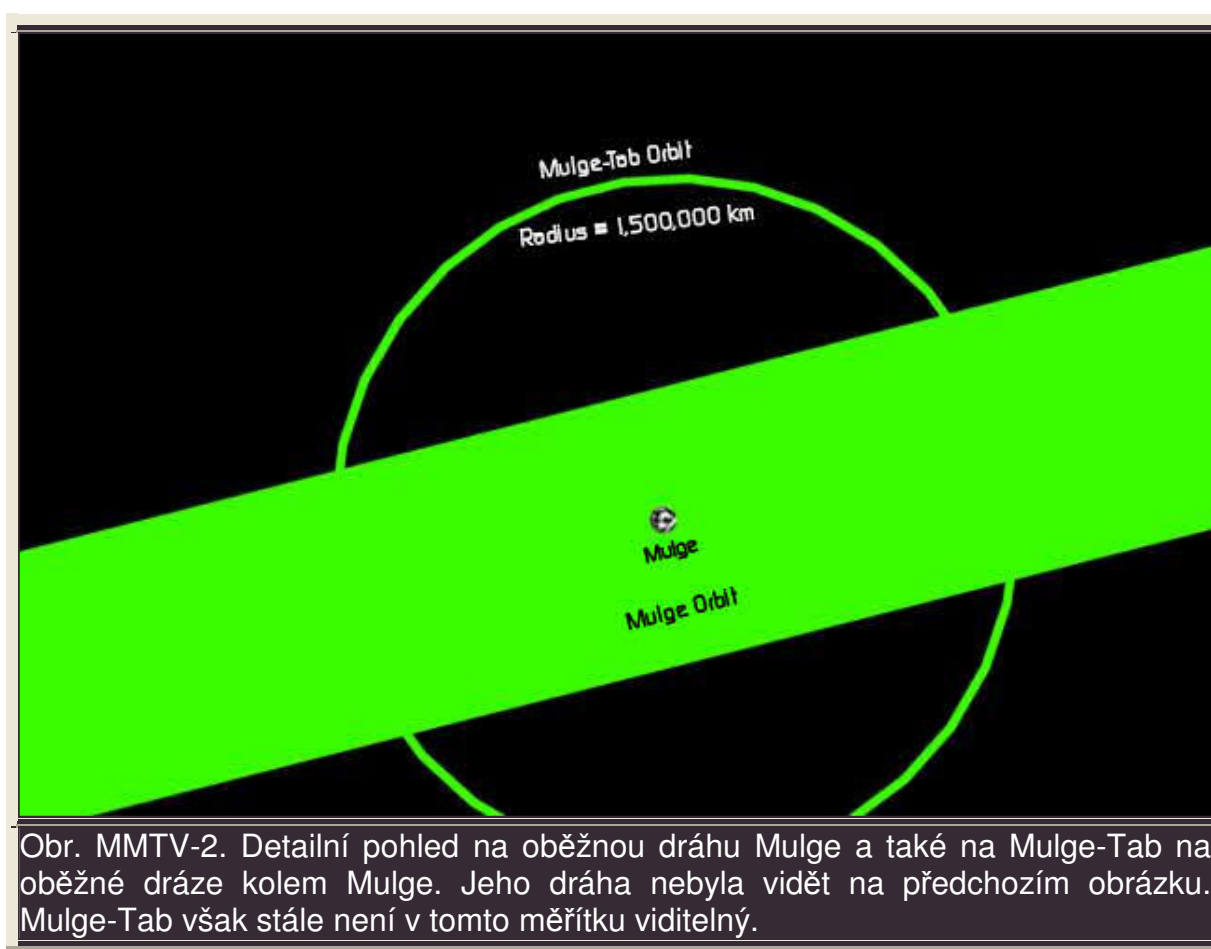
Venuše) je třeba považovat za čistě hypotetické. Ale můžeme to udělat lépe, než jednoduše jen hádat.

Parks připomíná, že Mulge byla o něco větší než Saturn, jak to je na našem obrázku Ti-amate. Odhadujeme, že poloměr Mulge byl asi 65.000 km. Je logické předpokládat, že oběžná dráha Mulge přibližně odpovídala rovině ekliptiky všech dalších planet Sluneční soustavy (s výjimkou Pluta, který již není považován za planetu) a jsou tak v rovině s hlavním pásem asteroidů, o kterém si myslíme, že pochází od výbuchu Mulge.

Planetky tohoto hlavního pásu zaujímají kruh o poloměru 2-4 astronomických jednotek (AU) kolem Slunce, a proto můžeme přiřadit poloměr asi 3 AU, tedy řekněme 450 milionů km oběžné dráze Mulge.

Co by mohlo být charakteristické pro oběžnou dráhu Mulge-Tab kolem Mulge? První údaj o oběžné dráze současné Venuše, který bychom mohli použít, je její orientace k rovině ekliptiky, stejně jako jsme to udělali s asteroidy pro Mulge. Můžeme říci, že dráha Mulge-Tab byla paralelní k ekliptice. Jaký byl poloměr jeho dráhy? Pohledme na Jupiter, který byl nejbližší planetou k Mulge zjistíme, že jeho dva největší měsíce, Ganymedes a Callisto jsou téměř stejné velikosti a mají oběžné dráhy ve vzdálenost 1,100.000 a 1,900.000 km od středu Jupiteru. Ačkoliv poloměr Mulge-Tab je mnohem větší, neboť poloměr Venuše (kdysi Mulge-Tab) je 6052 km, tedy 2,3 nebo 2,4 krát větší, než u obou největších měsíců Jupiteru, můžeme předpokládat, že poloměr oběžné dráhy Mulge-Tab bude kolem 1,500.000 km. V tomto oddíle budeme rozvíjet koncepci Venuše, pocházející ze systému Mulge v posloupnosti obrázků a diskusí, včetně příslušných nákrešů orbitální mechaniky, jak uvádíme.

Oběžné dráhy v obr. MMTV-1 jsou samozřejmě jejich matematická abstrakce. Mohly být přesnější, kdybychom je zobrazily jako velmi tenké kružnice nebo elipsy. Ale my jsme použili 3-D modelovací software, který vyžaduje, abychom je kreslili jako kruhy dostatečné tloušťky ke zviditelnění. Přesto to jsou spíše "tenké" kružnice (tj. jejich průřezy jsou malé k relativní velikosti obrazu). To je výhoda této grafické metody. Předpokládejme, že najdeme podle dráhy planety Mulge, samu planetu, víme, že je na obraze, protože jsme ji tam umístili. Pokud bychom pak dostatečně přiblížili Mulge, na oběžné dráze se jeví jako velmi výrazná, vzhledem k tomu, že se rozměrem nezměnila od toho, co bylo na předchozím obrázku, tak relativní velikosti Mulge na oběžné dráze by nám umožnila pochopit význam Mulge ve Sluneční soustavě. To je to, co jsme udělali na následujícím obrázku.

Obr. MMTV-2. Detailní pohled na oběžnou dráhu Mulge a také na Mulge-Tab na oběžné dráze kolem Mulge. Jeho dráha nebyla vidět na předchozím obrázku. Mulge-Tab však stále není v tomto měřítku viditelný.

"Exploze" Mulge

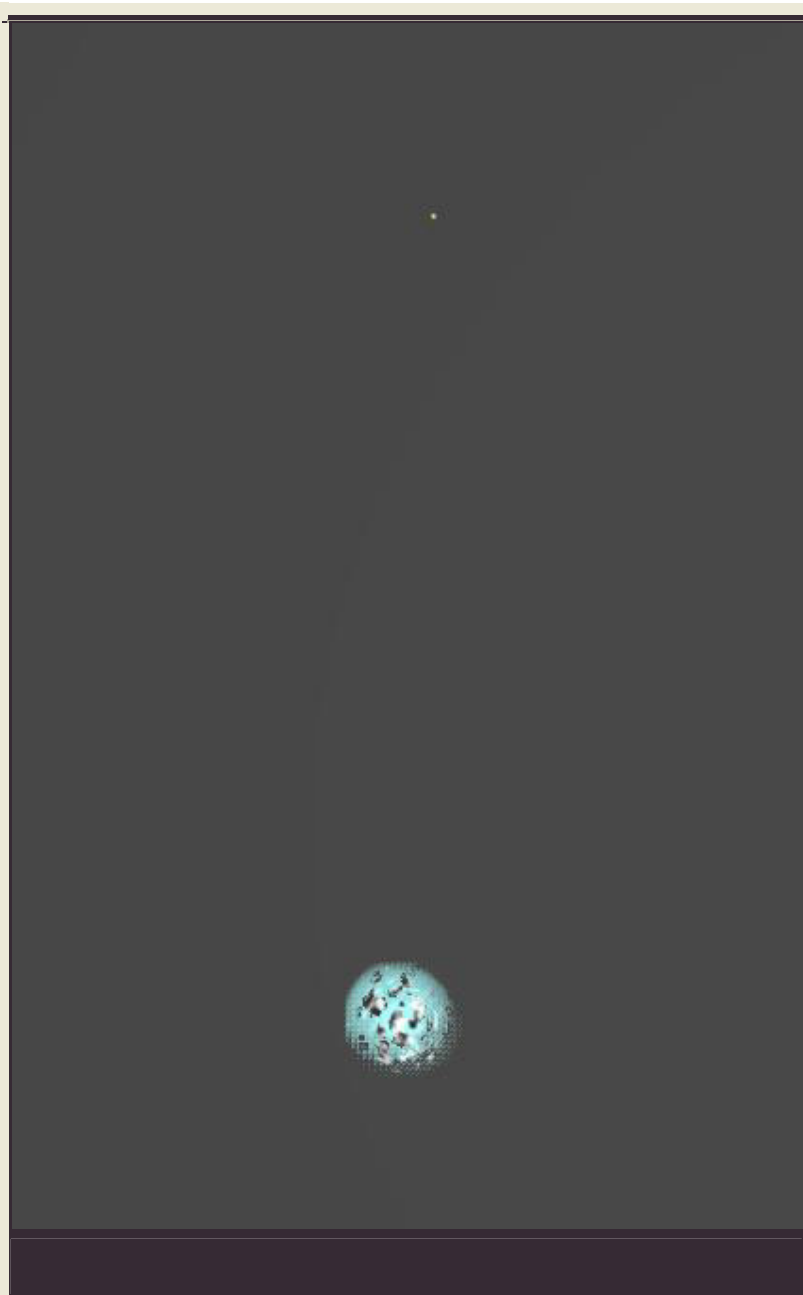
Podívejme se nyní na oběžné drahy. Obr. MMTV-3 kde Mulge exploduje a poprvé vidíme Mulge-Tab nahoře.

Ted' jsme v roli, abychom ukázali některé velmi důležité záležitosti. Máme samozřejmě zájem dozvědět se, jak byla Mulge zničena, ale ještě důležitější je pro nás vliv této události na Mulge-Tab, protože si myslíme, že je to Mulge-Tab, který se později přiblížil možná více než jednou k Zemi, a identifikovali jsme ho jako dnešní planetu Venuši.

Podívejme se na obrázek. V této fázi byla Mulge rozbita na fragmenty, které se začaly rozbíhat a budou tak činit i nadále. Úlomky se nakonec stabilizovaly na jednotlivých oběžných drahách, možná jsou mnohé z nich jako dnešní asteroidy. Je možné, že síly, které zničily Mulge byly velké a výbuch rychle poslal vlnu fragmentů a nějaký druh energie do vzdálenosti Mulge-Tab a okamžitě ho odhodil určitým směrem. To by vyžadovalo větší výdej energie než tolik, která zcela zničila Mulge.

Nevíme ani, jestli takové množství energie bylo k dispozici, ale vzhledem k tomu, že to nevíme, musíme tuto možnost připustit. Později v tomto oddíle určíme typ události, jako praktický důsledek exploze Mulge, označme ho kolize "Typu 1" mezi fragmenty Mulge a Mulge-Tab.

Bylo by rozumné předpokládat, že se Mulge se rozpadala relativně pomalu, což směřuje k tomu, co budeme nazývat "kolize typu 2". Za předpokladu, že se tak stalo v určitém radiálním směru (předpoklad není zcela oprávněný, ale je to dobrá aproximace toho, co se stalo), pak dráhu Mulge-Tab změnily do značné míry pozůstatky Mulge (tj. významný podíl její hmotnosti), které letěly za oběžnou dráhu Mulge-Tab, a oběžná dráha Mulge-Tab se začala rozšiřovat. Bude třeba odhadnout pravděpodobnost, jak velká část Mulge ovlivnila Mulge-Tab při tomto procesu. V tuto chvíli předpokládáme, že se Mulge rozdělila na relativně malý počet velkých fragmentů, a že nedošlo k žádné srážce s nimi, pak se dráha Mulge-Tab

Obr. MMTV-3. Mulge "exploduje" a poněkud se rozšířila ze své normální velikosti. Mulge-Tab, v tomto měřítku je zobrazen nahoře jako tečka.

jednoduše rozšířila. jako reakce na pokračující rozptyl hmoty Mulge. Mulge-Tab se vzdaloval od středu Mulge, podle rozptylu hmoty Mulge, jeho oběžné dráha by pak vykazovala otevřenou křivku a postupně se dostala pod gravitační vliv Slunce. Jinak řečeno to znamená, že gravitačního pole Mulge mělo vliv na pozici Mulge-Tab, části Mulge které zůstaly na její oběžné dráze, měly menší vliv na Mulge-Tab než než přitažlivost Slunce.

Jaké byly parametry jeho dráhy? Naším úkolem je prozkoumat způsoby, jakými se Mulge-Tab vydala na orbitu kolem Slunce, a rozsah možných orbitálních parametrů a dále zjistit, zda bylo možné nebo dokonce pravděpodobné, že se Mulge-Tab nakonec setkala s Zemí na její oběžné dráze.

Všimněte si, že jakékoli blízké setkání, výměna energie a hybnosti s jiným planetárním objektem má vliv na změnu orbitu Mulge-Tab, jak bychom mohli odhadovat. Protože nebudeme schopni říci cokoli o posloupnosti blízkých setkání, pouze připomínáme, že takové případy jsou možné.

Chceme-li začít náš průzkum, shromáždíme nějaké elementární údaje, které známe, (např. pokud předpokládáme, že Venuše byla kdysi Mulge-Tab), nebo je můžeme získat prostřednictvím kombinací toho co víme, jak si to Parks "pamatoval", a co můžeme vypočítat pomocí základních astronomických informací a rovnic. V tomto okamžiku ušetříme čtenáře od podrobností, ale nabídneme je v samostatném dokumentu, který bude připraven pro online prohlížení nebo bude součástí další Parksovy publikované knihy.

OBJEKT	Poloměr, km	Hustota g/cm ³	Hmotnost, kg
Mulge	65000	4	4,6x10 ²⁷
Mulge Tab	6050	5.24	4.87x10 ²⁴

DRÁHA	Poloměr, km	Období	Střední oběžná rychlost S v km/s
Mulge	450x10 ⁶	1.64 sekund x10 ⁸ =5,21 pozem. let	17.2
Mulge Tab	1,5x10 ⁶	6,6x10 ⁵ sekund =7,6 pozem. dnů	14.3

Důležitá poznámka o celkové geometrii: předpokládejme, že toto vše je omezeno (přibližně) rovinou ekliptiky. Je to pro Mulge podstatné, samotná skutečnost, že oběžné dráhy všech ostatních planet (s výjimkou Pluta, který již není považován za planetu) ve Sluneční soustavě jsou upoutány tímto způsobem.

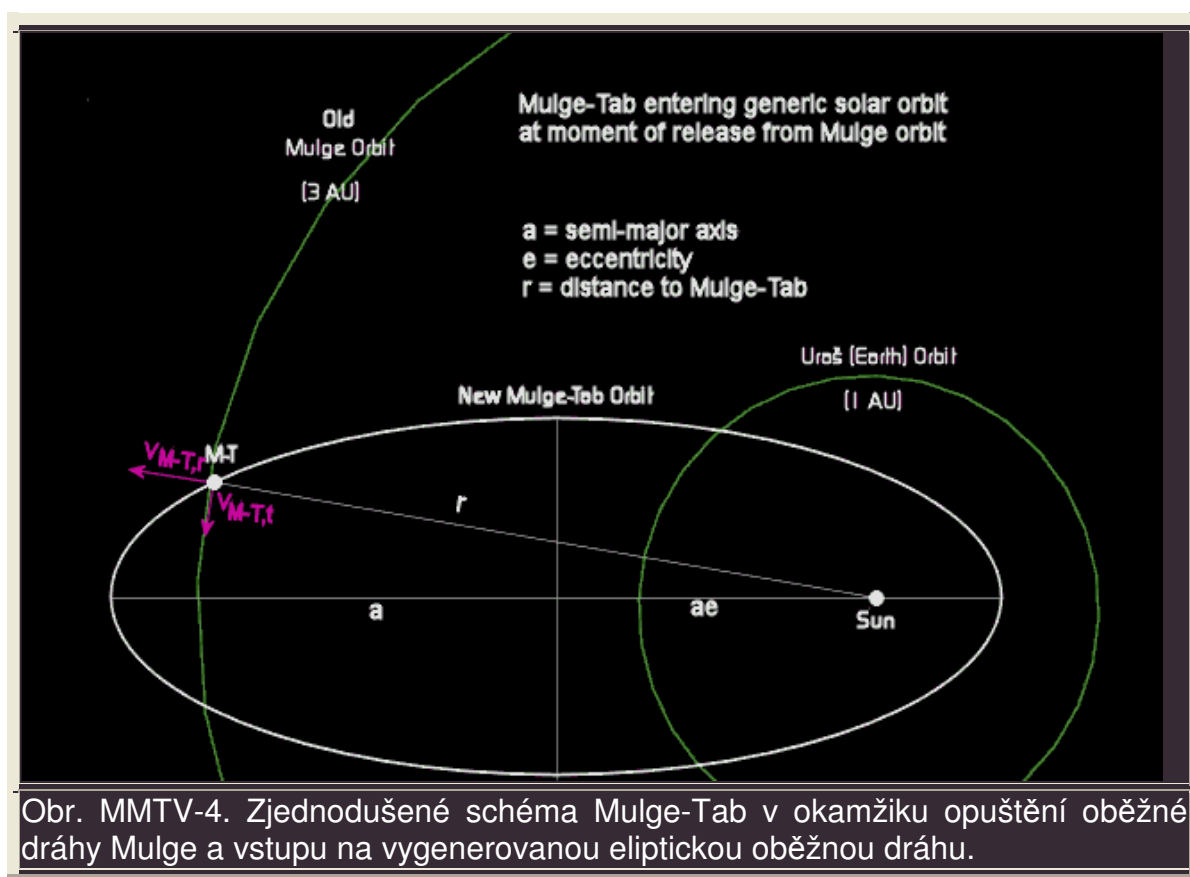
Kdyby byl Mulge-Tab satelitem Jupiteru, byl by klasifikován jako *Galileanský* typ, jako například Callisto a Ganymedes, z nichž každý má odklon orbitu jen asi 1/4 stupně od roviny ekliptiky. Proto není těžké uhodnout, že dráha Mulge-Tab byla podobně v rovině ekliptiky. Všechny naše nákresy pak budou ve dvou rozměrech.

Údaj uvedený v tabulce výše, se rozumí orbitální rychlost S = tečná rychlost Mulge a Mulge-Tab v rámci jejich příslušných oběžných drah má bezprostřední význam, protože tyto rychlosti rozhodnou, zda Mulge-Tab vstoupí na eliptickou dráhu s perihelem rovným nebo menším, než poloměr oběžné dráhy Země. Pokud je tomu tak, pak případná kolize se stává možnou.

Všimněte si, že v předcházejících tabulkách jsou údaje, "pozemské dny" a "pozemských let" které označují současné hodnoty. Jednotky jsou nabízeny jen jako pomoc pro vizualizaci. Právě délka pozemského roku bude v této části předmětem diskuse, jak uvádí v literatuře Velikovski a další.

Poslední důležitá poznámka: v tabulkách předpokládáme, že po zjištění, že Venuše je vlastně Mulge-Tab, můžeme uvádět hmotnost Mulge-Tab jako hmotnost dnešní Venuše. To se odvíjí, jak budeme vidět, od jednoho možného scénáře, kdy Mulge-Tab přibral značné množství hmoty z rozpadlé Mulge a proto původně (před výbuchem Mulge) měl hodně odlišné vlastnosti od dnešní Venuše.

Když si uvědomíme, že něco takového bylo možné, musíme vztáhnout celou naši analýzu až k tomuto okamžiku. Nicméně jsme si také uvědomili, že k tomuto scénáři nemuselo ve skutečnosti dojít. Nicméně naše reakce na tuto analýzu je za těchto předpokladů přípustná, ale v samostatném kroku se podívejme na význam tohoto znepokojivého scénáře. Tento krok je nad rámec současné webové stránky, ale bude se pravděpodobně vztahovat k materiálu nabídnutém k zařazení do 3. dílu knihy.

Obr. MMTV-4 ukazuje vstup Mulge-Tab na eliptickou oběžnou ihned po destrukci Mulge, kolem které obíhal. To je prvotní okamžik přiblížení události. Zobrazujeme ho jako dvojici červených vektorů rychlosti Mulge-Tab v tom okamžiku, v jeho komponentách paralelní ($v_{M-T, r}$) a kolmé ($v_{M-T, t}$) k poloměr nebo přímce „ r “ vedoucí od Slunce. Tyto pohyby jsou součtem pohybů v systému Mulge (Mulge a všech satelitů, atd.) na jeho oběžné dráze a Mulge-Tab na jeho oběžné dráze kolem Mulge. Všimněte si, že systém Mulge, jak můžeme konstatovat, nemá na kruhové dráze žádnou radiální rychlost a také, že v tomto obrázku má Mulge-Tab oběžnou dráhu podobnou velmi výstřední elipse, a to způsobuje, že Mulge-Tab protne dráhu Země, protože perihelium dráhy, jako nejbližší přiblížení ke Slunci – spadá do oběžné dráhy Země. Tato oběžná dráha dává možnost nebo pravděpodobnost případného

setkání Mulge-Tab se Zemí. To však není jediná možná oběžná dráha. Další možností by pro Mulge-Tab byla dráha mnohem méně výstřední, řekněme, podobně jako u Mulge, která by nikdy neprotla dráhu Země. Nebo by to mohla mít *hyperbolickou* - otevřenou dráhu, která by ho vedla ze Sluneční soustavy na jednosměrnou odchozí cestu mimo. Budeme muset probrat všechny možnosti Mulge-Tab, vstupující na tyto různé typy oběžných drah.

Pro začátek se podívejme blíže na složitý pohyb Mulge-Tab v okamžiku jeho úniku. Obr. MMTV-5 ukazuje přízračnou Mulge, která po výbuchu prostě zmizela. Cestovala po své oběžné dráze rychlostí 17,2 km/sec. Mulge-Tab se pohyboval po jasně zelené oběžné dráze kolem Mulge rychlosti 14.3 km/s, ale právě se vydal na novou cestu, podle bílé křivky.

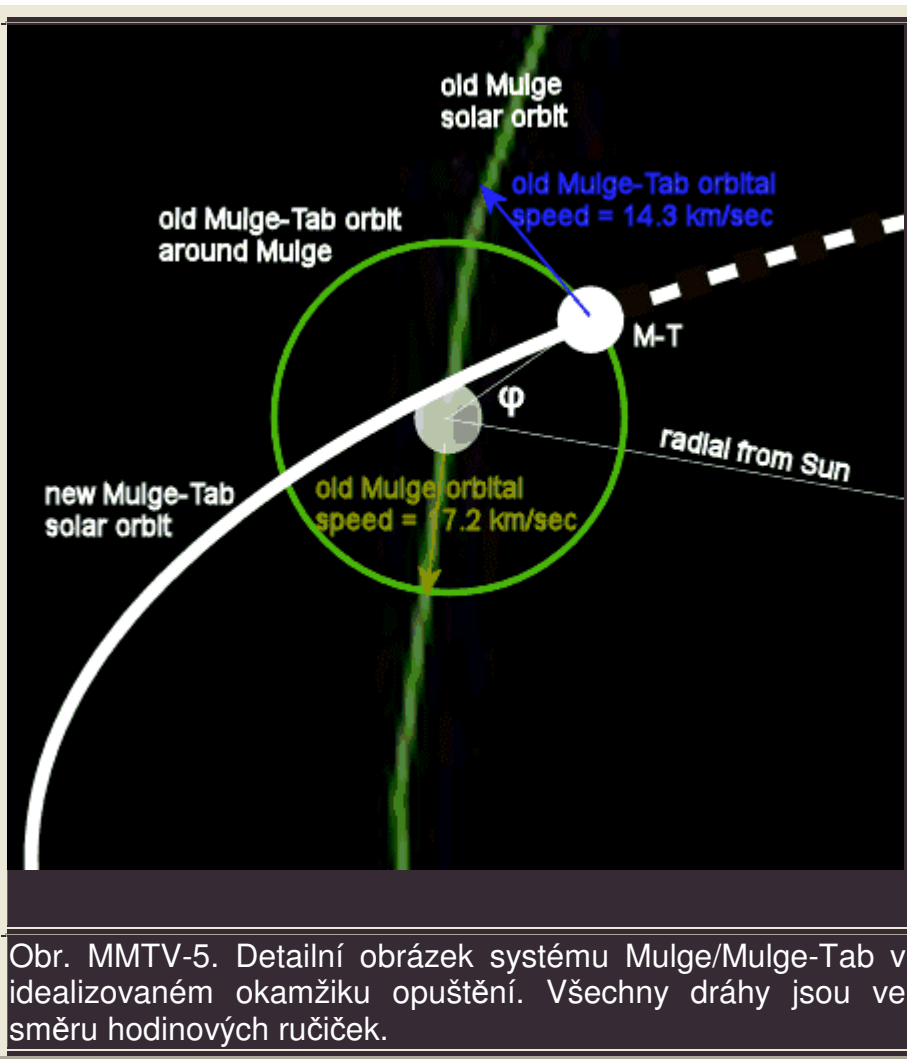
Přestože směry pohybu se neustále mění, v tomto okamžiku mohou být vhodně orientované radiálně ke Slunci. Tedy Mulge a jeho celý její systém se pohybovaly průměrnou rychlostí 17,2 km/s ve směru příčné osy od Slunce. Označíme to následovně:

$$V_{M, r} = 17,2 \text{ km/s}$$

Mulge-Tab se podílel na tomto pohybu, ale také měl svůj orbitální pohyb v rámci oběhu kolem Mulge. Pohyboval se tangenciálně rychlostí 14.3 km/s, a bylo to s úhlem ϕ ve vztahu ke sluneční radiále:

$$V_{M-T, r} = \sin \phi \cdot 14.3 \text{ km/s}$$

$$V_{M-T, t} = \cos \phi \cdot 17.2 - 14.3 \text{ km/s}$$

Obr. MMTV-5. Detailní obrázek systému Mulge/Mulge-Tab v idealizovaném okamžiku opuštění. Všechny dráhy jsou ve směru hodinových ručiček.

Jaké budou parametry nové oběžné dráhy Mulge-Tab? Potřebujeme ji znát, pokud chceme rozhodnout, zda Mulge-Tab by se nakonec mohl setkat se Zemí. Jak je znázorněno na obr. MMTV-4, jestliže objekt malé hmotnosti vstoupí do uzavřené oběžné dráhy kolem velké hmoty (tj., hmotnost toho "malého" objektu je mnohem menší než hmotnost toho "velkého"), dráha má podobu elipsy podle velikosti charakteristická pro jeho hlavní poloosu "a" a

výstřednost "e". Podle základních principů nebeské mechaniky tyto mohou být snadno vypočteny z informací, které jsme již vytvořili na této stránce, spolu s hmotností Slunce a hodnoty, známé jako "gravitační konstanta".

Všimněte si, že rychlost součástí Mulge-Tab v době odletu souvisejí s jeho úhlovou polohou ϕ , jak je uvedeno výše. Musíme předpokládat, že tento úhel nebyl vybrán Ušumgal. Ve skutečnosti vzhledem k tomu, že ϕ je sám o sobě parametr našeho zjednodušujícího "okamžitého zániku Mulge", který nemusí být sám o sobě správný, neměli bychom v této chvíli hádat, jak by to mohlo být nebo nemusíme vybrat každý. Proto budeme zkoumat tento model jen krátce.

Z obrázku orbitu Mulge-Tab MMTV-4, jeho přísluní je jen v bodě $R_{per} = a(1-e)$

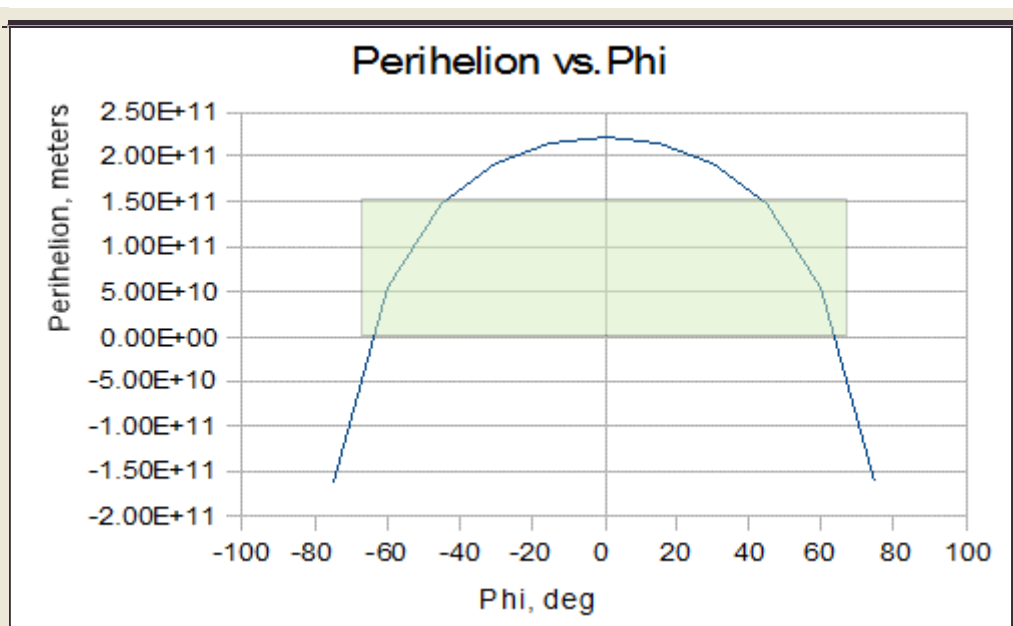
Hodnoty a a e se liší o úhel ϕ . Zkoumáme, zda všechny hodnoty ϕ perihela Mulge-Tab spadají do poloměru oběžné dráhy ($1,5 \times 10^{11}$ metrů).

Zde jsou výsledky tohoto výpočtu:

ϕ , deg	Semi-osa metry	Excentricita e	Perihelum metry	Země setkání
0	$2,28 \times 10^{11}$.03	$2,22 \times 10^{11}$	nemožný
30	$2,57 \times 10^{11}$.25	$1,93 \times 10^{11}$	nemožný
60	$3,96 \times 10^{11}$	86	$5,44 \times 10^{10}$	možné
90	$1,48 \times 10^{12}$	1.7	negativní	nemožný
120	$-8,49 \times 10^{11}$	2.53	nesmyslné	nemožný
150	$-3,95 \times 10^{11}$	3.14	nesmyslné	nemožný
180	$-3,30 \times 10^{11}$	3.36	nesmyslné	nemožný
210	$-3,95 \times 10^{11}$	3.14	nesmyslné	nemožný
240	$-8,49 \times 10^{11}$	2.53	nesmyslné	nemožný
270	$1,48 \times 10^{12}$	1.7	negativní	nemožný
300	$3,96 \times 10^{11}$	86	$5,44 \times 10^{10}$	možné
330	$2,57 \times 10^{11}$.25	$1,93 \times 10^{11}$	nemožný

Takže ano, v této první zjednodušené situaci, za některých hodnot ϕ , může k případnému setkání dojít. Tyto hodnoty se pohybují v rozsahu $\phi = \pm 65$ stupňů, jak je znázorněno na obr. MMTV-6, za níž by křivka oběžné dráhy byla hyperbola. Pro veličiny $\phi < 45$ stupňů je perihelum větší než poloměr oběžné dráhy a tak žádná kolize není možná.

To znamená, že v původní pozici Mulge-Tab zabírá přibližně 11 % plného kruhu ϕ , což by pravděpodobně vedlo k případné interakci – dokonce vysoce destruktivní interakci se Zemí. Byla to snad úvaha Enlila, který zřejmě nakonec doufal, že uteče z této Sluneční soustavy?

Obr. MMTV-6. Perihelium oběžné dráhy Mulge-Tab (m) vs. ϕ , ve st. Ukážeme body ϕ , zahrnující hodnoty, u nichž *výstřednost* je mezi 0 a 1 –, v rozsahu +/- 65 st. (trochu více pro přehlednost v prezentaci.) Zelený obdélník ukazuje oblast od perihela = 0, od poloměru oběžné dráhy Země. Všimněte si, že negativní přísluní je rozporuplné, nemělo by být spojeno s eliptickou dráhou.

Naším dalším úkolem je uvažovat realističtější scénáře. Například víme, že Mulge se zcela neztratila, i když byla zničena. Spíše se rozpadla na fragmenty, které se pomalu nebo rychleji vzdalovaly od jejího středu. Mohl se některý z těchto fragmentů srazit s Mulge-Tab? To je důležitá otázka, protože při kolizi mu mohl předat moment hybnosti a kinetické energie.

Předpokládejme, že Mulge byla rozdělena do dvou fragmentů. To je minimum, protože "jeden fragment" by znamenal, že nedošlo k žádné explozi nebo destrukci. Kdyby byla Mulge rozdělena do dvou fragmentů, jak je pravděpodobné, že se jeden z nich srazil s Mulge-Tab? Bez jakékoliv předběžné analýzy se stačí podívat na obrázky, které jsme poskytli. Pro tyto dva objekty v jejich původním umístění platí, že kolize při vzdálenosti Mulge-Tab by byla vysoce nepravděpodobná. V takovém případě by naše diskuse o této události, na této stránce, byla použitelná.

Předpokládejme, že na straně druhé nastala značně extrémní fragmentace Mulge. Lze odhadnout, jaké velikosti byly tyto fragmenty? Pokud ano, vezměme úlomky velikostí asteroidů jako vhodný příklad, protože pravděpodobně všechny byly kdysi součástí Mulge. Ale pozor - souhrn hmotností všech známých asteroidů je menší než hmota našeho měsíce. Jsou tedy ty, které dnes vidíme v pásu asteroidů dobrým příkladem fragmentace Mulge?

Tohle my skutečně nevíme, ale to je asi nad rámec této diskuse, pokusit se zjistit vyčerpávající odpověď na tuto otázku. Tedy, podívejme se na asteroidy, tam zjistíme, že typický průměr asteroidu je asi 1 km. Vezměme to tedy jako typickou velikost našich fragmentů Mulge. Za předpokladu, že fragmenty vylétaly z centra Mulge rovnoměrně ve všech směrech, můžeme dedukovat možnosti jejich kolize s Mulge-Tab.

Není to jednoduchý problém, protože to závisí na relativní výchozí rychlosti fragmentů a poloze Mulge-Tab na jeho oběžné dráze. Proč? Předpokládejme, že odchozí rychlost fragmentů byla velmi vysoká. Pak by Mulge-Tab kolidoval z fragmenty, které by procházely částí prostoru, kde by se Mulge-Tab v tu chvíli nacházel a všechny by mu odevzdaly svoji

kinetickou energii za předpokladu, že by mu předaly změnu rychlosti ve směru radiálně ven. Měli bychom být schopni vypočítat zlomek hmoty Mulge, která se zúčastnila kolize. Říkejme tomuto střetu typu 1.

Na druhé straně by mohly fragmenty letět tak pomalu, že by měly téměř nulovou kinetickou energii a pokud jde o přidání složky radiální rychlosti, tak některé z nich to mohly v určitém okamžiku udělat, pokud by v jejich trase byl Mulge-Tab a srazily se s ním takovým způsobem, že by se spojily s Mulge-Tab a sdílely jeho moment hybnosti. Tento druh kolize označme jako typ 2.

Typ 1 kolize:

Můžeme snadno vypočítat celkovou hmotnost fragmentů Mulge, které kolidují s Mulge-Tab. Víme, že všechny v určité době, musely projít sférickou koulí s centrem v Mulge a s poloměrem oběžné dráhy Mulge-Tab. Výšeč této kulové oblasti, kde předpokládáme Mulge-Tab bude obsahovat zlomek hmoty Mulge, která se srazí s Mulge-Tab.

Pomocí údajů, které máme k dispozici na této stránce, můžeme vypočítat toto:

Celková plocha sférického pláště na oběžné dráze Mulge-Tab = $2.8 \times 10^{13} \text{ km}^2$
Předpokládaná oblast výskytu Mulge-Tab = $1.15 \times 10^8 \text{ km}^2$
Zlomek hmoty Mulge, která se srazí s Mulge-Tab = $4.1 \times 10^6 \text{ kg}$
Hmotnost Mulge = $4.6 \times 10^{27} \text{ kg}$

Hmotnost zlomku Mulge, který se srazí s Mulge-Tab bude cca $2 \times 10^{22} \text{ kg}$.

Poslední číslo je klíčové. Vše, co jsme si již ukázali o trase Mulge-Tab poté, co do něj narazila hmota Mulge, teď musí být upraveno, aby to odpovídalo tomu, co se stane, když tato část hmoty Mulge se srazí s Mulge-Tab.

Všimněte si, že se jedná asi o 0,4% hmotnosti Mulge-Tab, jak je uvedeno na této stránce. Mohlo by toto relativně malé množství hmoty mít kinetickou energii, která by výrazně změnila pohyb Mulge-Tab? Samozřejmě to závisí na její rychlosti, podle vztahu:

Kinetická energie = $1/2 mv^2$, pro objekt hmotnost m , letící rychlostí v .

Nevíme, jaká by její rychlost mohla být, ale zkusme zjistit, jaká by potřebovala být, aby předala 10 % kinetické energie Mulge-Tab.

Abych vás ušetřil výpočtu, vyjde to na 5 x větší rychlost, než má Mulge-Tab v okamžiku setkání. To znamená, že kdyby Mulge-Tab letěl rychlostí 17,2 km/sec, fragmenty Mulge by musely letět směrem k Mulge-Tab rychlostí 86 km/s, aby zvýšily kinetickou energii Mulge-Tab o 10 %.

Je to realistická rychlost pro tyto fragmenty? Již jsme diskutovali o mechanismu, který byl použit pro zničení Mulge? Zatím ho neznáme. Avšak dosáhnout rychlosti 86 km/sec vyžaduje mnohem více energie, než by stačilo k rozbití Mulge. Zdá se tedy nesmyslné pracovat s rychlostí 86 km/sec jako údajem pro odhad účinku kolize typu 1 na dráze Mulge-Tab. Tato kolize by způsobila jen malou změnu rychlosti Mulge-Tab, radiálním směrem ven z původní oběžné dráhy kolem Mulge. Lze tedy předpokládat, že kolize tohoto typu, dle předešlé analýzy je méně pravděpodobná.

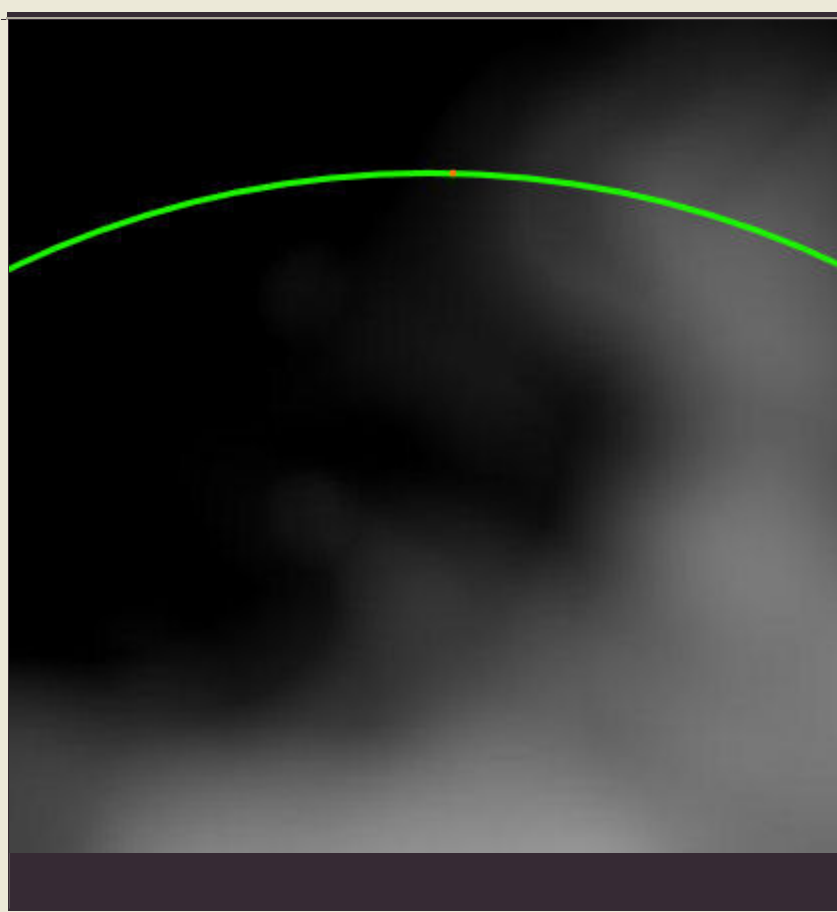
Jaký je vliv změny radiální rychlosti? Připomínám, že v základním případě, bez kolize se hodnoty ϕ blíží 0/360 stupňů, v nejnižším následném periheliu Mulge-Tab, protože účinek "Chybějící Mulge" na Mulge-Tab chybí, jako komponenta reziduálního pohybu na retrográdní sluneční dráhu.

Kolize typu 1 vytváří skutečný tlak na Mulge-Tab a jeho retrográdní komponenta je největší pro $\phi = 90$ stupňů. To znamená, že největší bude, pokud nastane případ, když Mulge-Tab je v místě své dráhy kolem Mulge charakteristické pro $\phi = 90$ stupňů (viz obr. MMTV-5).

Tedy obecně: Kolize typu 1 posune hodnotu ϕ , což má za následek minimální perihelium, směrem k 90 stupňům. Jak bude tento efekt velký, závisí na rychlosti fragmentů Mulge,

kteou neznáme, ale můžeme odhadovat, že bude reálně dosti malá. V každém případě, to není velmi důležité, protože pravděpodobnost různých perihelií není podstatná, pouze záleží na přidružené hodnotě ϕ , které pravděpodobně nevzbuzují zájem.

Typ 2 kolize:

Obr. MMTV-7. Oblak z fragmentů Mulge protíná oběžnou dráhu (zelená) Mulge-Tab (oranžová tečka). Nakonec celý mrak fragmentů, zasahuje dráhu Mulge-Tab, ale samozřejmě jen malý zlomek fragmentů Mulge zkříží samotnou oběžnou dráhu. Ty budou všichni strženy na Mulge-Tab vzhledem k tomu, že při kolizi typu 2 se pohybují velmi pomalu. Zvýší tedy hmotnost Mulge-Tab, ale ponechají jeho kinetickou energii téměř beze změny. To má za následek předpokládané snížení rychlosti Mulge-Tab.

Událost, pojmenovaná jako "kolize 1. typu" představuje jen jednu ze všech možností, týkajících se toho, jak rychle se Mulge rozpadala a fragmenty procházely přes orbitu Mulge-Tab (tj. imaginární kouli od nevybuchlé Mulge, s poloměrem rovným dráze Mulge-Tab). Tato extrémní radiální rychlost fragmentů Mulge je tak velká, že Mulge-Tab ve srovnání s ní, jakoby stál na své oběžné dráze.

V případě doplňkové kolize typu 2, se fragmenty pohybují tak pomalu, že když se setkají Mulge-Tab je to jako kdyby se nepohybovaly. Jistě, kdyby byly dokonale bez pohybu, nikdy by se tam nedostaly. Proto mluvíme v relativních číslech. Nakonec všechny fragmenty Mulge přeletí orbitální dráhu Mulge-Tab. Za předpokladu, že jejich úhlové rozdělení je jednotné, můžeme snadno vypočítat ten podíl z nich, který překročí nejen orbitální dráhu, ale orbitální prstenec (zobrazen zeleně v

obr. MMTV-7). Uvědomte si, že prstenec má omezený průřez, který je dán konečnou průměrem Mulge-Tab. Dráha je ve skutečnosti torus. Všechny úlomky vstupující do tohoto torusu, co se budou pohybovat mnohem rychleji, vynesou Mulge-Tab vzhůru, na vzdálenější dráhu. V kolizi druhého typu jsou tyto fragmenty, když se setkají s Mulge-Tab stacionární. Nemají kinetickou energii, kterou by předaly, ale přidávají svoji hmotnost. Kolik hmoty by to mohlo být? Celkové množství hmoty Mulge která se tímto způsobem dostala na Mulge-Tab, je jen zlomek toho, co prošlo torusem Mulge-Tab.

Zlomek lze snadno vypočítat.

Nahradíme torus plochým pásem, jehož šířka je průměrem Mulge-Tab, poloměr tohoto mezikruží je $R_{M, M-T} = 1,5 \times 10^6$ km. Známe poloměr Mulge-Tab jako $R_{M-T} = 6050$ km.

Zlomek, určuje jednoduše poměr ploch pásu a koule. Opět vynecháme pro čtenáře některé výpočty dle jednoduché algebry, pak poměr ploch je jen poměrem dvou poloměrů a je dán vztahem: $R_{M-T} / R_{M, M-T} \sim 4 \times 10^{-3}$ a vzhledem k tomu, že známe hmotnost Mulge jako $4,6 \times 10^{27}$ kg, můžeme konstatovat, že Mulge-Tab zvýší svoji váhu asi o 2×10^{25} kg hmoty fragmentů Mulge.

Vzhledem k tomu, že kinetická energie Mulge-Tab nebyla změněn setkáním s fragmenty Mulge, které však zvýšily jeho hmotnost, jeho rychlost musí poklesnout. O kolik? Opět jednoduchá algebraická operace, kdy poměr nová rychlost/stará rychlost je odmocnina poměru staré hmoty k nové hmotě $= \sqrt{1/5} = 0.45$.

Všimli jste si něčeho pozoruhodného na tom, co jsme se právě dozvěděli? Ano, rychlost Mulge-Tab je nakonec menší téměř o polovinu, ale mnohem důležitější je, že hmotnost fragmentů Mulge přidala ke hmotě Mulge-Tab čtyřnásobek původní hmotnosti Mulge-Tab! To znamená, že analýza kolize typu 2 bude mnohem významější, než že typu 1, protože během dlouhého časového období, kdy Mulge-Tab získává novou hmotu, se pravděpodobně značně odchyluje od své původní dráhy. To je způsobeno nejen jeho klesající rychlostí, ale pomalu se snižujícím množstvím hmoty Mulge zbývající v orbitální kouli, která však již není gravitačním centrem systému Mulge/Mulge-Tab.

Kromě toho, jestli Mulge-Tab mění svoji velikost díky přírůstkům fragmentů Mulge, pak samozřejmě oblast představující jeho orbitální torus (a tím i podíl zachycených úlomků) se také dramaticky mění!

To všechno znamená, že analýza setkání 2. typu bude mnohem složitější, než typu 1. Nevíme jistě, zda taková kolize typu 2 nastala. Jeden důvod, proč to lze předpokládat je, že vyvržená hmota Mulge by musela být rovnoměrně rozložena po celém jeho povrchu, a proto dnešní Venuše by měla tvar koule. To však nemá. Předpokládejme, že kolize byla něco mezi okrajovými typy 1 a 2. Byli bychom schopni předpovědět výsledek, při spojení obou typů setkání? Odpověď je, že pravděpodobně ano, ale to není v tomto okamžiku případ pro tuto webovou stránku. Tento problém budeme diskutovat podrobněji v nadcházející vědecké publikaci Antona Parkse.

Gravitační vazby – slapové síly

Poněkud anomální je synchronní vazba mezi střídáním os planet Země a Venuše. Dále uvádíme z Wikipedie (heslo tidal locking):

Podivný aspekt oběžné dráhy Venuše je, že 583.92 denní interval mezi po sobě jdoucími blízkými přiblíženími k Zemi je téměř přesně roven 5 solárním dnům Venuše (přesně 5.001444), takže při každém přiblížení je ze Země viditelný přibližně stejný vzhled planety. Zda tento vztah vznikl náhodou, nebo je důsledkem jakési vázané rotace se Zemí není známo. Viz T. Gold a S. Sótér (1969), v článku atmosférické vlny a rezonanční rotace Venuše, publikace Icarus, díl 11, str. 356-366.

Vázaná rotace je způsobena kolísáním gravitační přitažlivosti mezi částmi blízkých astronomických těles. Účinek se jeví jako problematický, přinejmenším při současné vzdálenosti Venuše od Země. Budeme se držet v naší mysli tohoto "podivného aspektu", pro další studium a diskusi, jak by to dopadlo z relevantního hlediska pro jeden nebo více blízkých setkání mezi Venuší a Zemí v relativně nedávné době (tedy asi před 10 000 lety).

Enki v zemi mrtvých

Bytostem, které znají jejich stvoření - lidé jako "bohové", nemůže být nikdy přiznán status "mrtvý". To je proto, že vždy vzbuzují závislost na sebe, pro spásu určitého druhu, takovou, že pokud by byly považovány za mrtvé, přestaly by existovat, lidé by je odhodili do větru. Tento proces pokračuje i dnes: lidské pokolení se rodí s náboženským komplexem, který jim umožňuje žít v pohodě, zatímco ve skutečnosti je život řetězcem extrémních omezení. Ale bohové někdy zmizeli. V případě Enki-Éa zjistíme, že existuje jedna sumerská tabulka, která popisuje jeho metaforické zmizení.

Parks velmi podporuje analogii, spojující osobnosti Enkiho a Osirise a používá tuto analogii k dekódování podle sumerského slabikáře s pomocí egyptské pohřební ideologie. Rovněž zdůrazňuje, že Enki-Osiris nebyl ve skutečnosti zavražděn v Kalam (Sumeru), což je důvod, proč tato událost není obecně popsána v mezopotámských tabulkách, ale spíše v Kemet (Egypt). Parks také sleduje stopy Enkiho sestry Ereškigal (jak je pojmenována v mezopotámských tabulkách) a její mladší sestry Ninanna (Inanna). Jejich propletené stíny nás vedou do hlubin pod plání v Gíze.

Enki a Osiris byli jen mystické kulty o nesmrtelnosti duše a vzkříšení v jejich příslušných chrámech. Kněží vzbuzovali dojem, že žili věčně. Pohřební obřady byly v Egyptě časté, protože smrt nebyla haněna, jak tomu bylo v Mezopotámii. Zaniklé rituály, obrázky Osirise a Horuse, udržovaly Osiriánský mýtus a rovnováhu vesmíru. Smrt byla jen stavem, který slouží k transmutaci duše, ale v Mezopotámii se lidé smrti strašně báli. Mluvit o ní znamenalo, že by ji mohli přivolat. A tak raději používali fráze, jako například "on/ona odešli dle svého osudu" nebo "uchvátil ho jeho osud".

Parks uvádí, že tento rozdíl je v souladu s tím, že Egypt byl více inspirován světlými silami (Osiris-Enki / Kadištu) zatímco Mezopotámie byla pod vlivem sil spojených s temnotou (Seth-Enlil / Anunnaki).

Egypt a Mezopotámii odděluje obrovská poušť, obyvatelům Sumeru známá jako Edin. Byla pod vládou Setha-Enlila, velkého Šatam (územní správce). Seth (Šeteš), mytologický egyptský bůh pouště, sídlil v rudé zemi, poušť a cizí země jsou pojmenovány jako "Dešeret" (Dšr.t"), tedy termín, který je v Sumeru KUR, stejně jsou označeny "cizí země". (Pozn. překl – srovnejte s dnešním názvem „desert“.)

"Kur" měl u Sumerů dva odlišné významy. Za prvé hory, kde pobývají "bohové", co jsou nepřístupné pro smrtelníky, jako všeobecně oživující. To by byla prvotní doména - Kharsag Gina'abul-Anunna v pohoří Taurus. Druhý smysl byl: svět za hranicemi země mrtvých, obvykle se nacházející v zemské kůře, mezi prvotními vodami Abzu a obydleným světem výše.

Víme, že to nepředstavuje v tomto případě dutou Zemi - svět Abzu, ale jemněhmotnou dimenzi nebo nižší frekvenci spojenou s podsvětím, kde jistí Gina'abul založili svoji doménu. Tato doména, nepoznatelná pro běžné smrtelníky, byla obecně sumerským symbolem pro království mrtvých.

Parks uvádí seznam mnoha KUR ze studie "Inanna" od Françoise Bruschweilera z roku 1987, které se týkají jejího spojení se životem a smrtí pro bohy různých úrovní a jejich vztah s prostředníky mezi lidstvem, vyšší kategorií božstev, demony a jinými zlými duchy a hrdinskými prostředky k získání přístupu. Proto není překvapivé, najít zmínky o KUR na různých hlíněných tabulkách, zabývajících se obchodováním Anunnaki a lidí, hříchy, držním a použitím Gùrkur ("sféra KUR") a Gùrkur ("kdo směřuje do KUR").

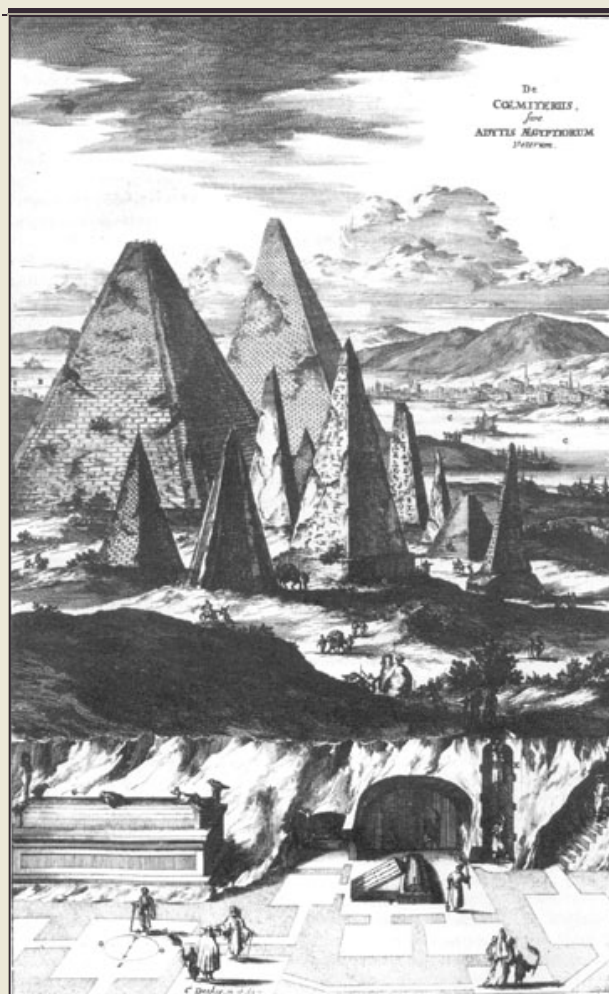
Cizí země Ereškigal (Isis) nebyla ničím jiným, než královstvím, v němž se praktikovaly pohřební kulty. Byla naprosto neznámá pro Mezopotámce se kterými byli Anunnaki z Kalam

(Sumer) v konfliktu, byla to planina Gízy, sídlo "cizích bohů". V Egyptě byla nazývána "Gigal". V každém případě, ji tak nazývali domorodci, kteří žijí na této tisícileté planině.

Poznámka:

Velká většina náčelníků vesnic, kteří byli zasvěceni a nacházeli se na Gízké planině, věděla velmi dobře, že místo je prolezlé jeskyněmi, které tvoří absolutně obrovskou podzemní síť. Sami navíc věděli o umístění některých tunelů, zcela neznámých státním orgánům a egyptské nejvyšší radě pro památky. Může to potvrdit každý, kdo měl důvěrné kontakty s těmito jedinci.

Termín "GIGAL" není přeložitelný do Egyptštiny; náčelníci vesnic si jsou toho dobře vědomi a vědí, že tento velmi starodávný název nepochází z Egypta. Připomíná spíše Latinské termíny Giganteus (obrovský) a Gigantes (obři), to znamená "monstrózní" bytosti - synové nebo děti země (hadí džinové) nazývaní v egyptštině "Sata" (d'ábel) - který bude chtít sesadit z Olympského trůnu krále bohů.

Rytina ze 17. století zobrazující pohled na vstup do podzemní sítě pod Gízkou planinou, jak to bylo známo po dlouhou dobu. Síť byla nazývána domorodci z tisícileté planiny v Gíze názvem "Gigal". Schematičnost labyrintu na zemi ukazuje na využití nižších úrovní planiny v Gíze jako iniciační platformy, známé nejvyšším zasvěcencům starověku. Obraz "*Sphinx Mystagoga*" od Athanasia Kirchera z roku 1676.

Sumerská tabulka, na kterou odkazujeme, je jedna z dvanácti, na které je napsán "*EPOS o Gilgamešovi*" - zejména ta dvanáctá, což je jakýsi epilog. Navrhujeme čtenáři, aby se obeznámil s těmito tabulkami v přehledu, například na Wikipedii v Eposu o Gilgamešovi. Ale mějte na paměti, že jen ztěžji pochopíte časový rámec, v němž k popsáným událostem skutečně došlo. Tabulky zařazujeme zhruba do 27. století před Kristem.

Navíc "Enkidu", divý muž, což je přízvisko pro Enkiho, byl vytvořen v době vlády krále Gilgameše pro jeho rozptýlení a vzdělávání. Takže to budeme ignorovat. Naším zájmem je to,

co se říká o podsvětí, do něhož byl Enkidu odeslán, a nikoli hledání nějaké ztracené hračky patřící Gilgamešovi. Tohle je sumerská, "země mrtvých".

Pár poznámek, než se do toho pustíme:

- Zdrojem těchto informací jsou Raymon-Jacques Tournay a Aaron Shaffer, v editaci po roce 1990.
- Dokument nás vrací k počátku světa. Svoření Anunna je smícháno s věhlasem člověka způsobem, který měl posílit význam Mezopotámských bohů.
- Většina z hliněných tabulek otevřeně odhaluje despotickou a tyranskou pozici Ana a jeho "intergalaktické mafie".
- Tato dvanáctá tabulka jasně odhaluje genetické manipulace, prováděné "sumerskými bohy", produkujícími druh Á-DAM, zvířecích lidí, stvořených z částí těl a duší bohů Gina'abul (ještěrky).

Tato poema je nedbalá v pořadí událostí. Například lidstvo vzniklo před rozdělením světa mezi "bohy"! Ale když to pomineme, bereme na vědomí, že současné znaky jsou přítomny vždy: Enlíl, Enki, Ninmah (Ninhursag) nebo Ereškigal, když ji nahradí Ninmah-Ninhursag. Kromě toho, v době "rozdělení" nahradila nikoliv Ninmah, ale Enkiho. Proč? Protože on již nebyl mezi živými. Plavil se v zemi mrtvých, pekelné zemi, cizí v očích Sumerů.

Plavil se na lodi v nepochopitelné zemi zesnulých... podle sumerského textu. Odborníci věnují jen malou pozornost termínu KUR, jehož význam se liší podle podmínek a okolností. Zde znamená podzemní a vodní svět Enkiho, ale to je v protikladu se skalnatým světem Ereškigal (egyptská Isis). Parks si myslí, že z egyptské knihy „Dvou způsobů“ (viz Coffin <http://www.crystalinks.com/coffintext.html>), jako plán zasvěcení, mapující právě podsvětí nekropole Restau (nebo Ro-Setau), v němž dvě cesty vedou k hrobu Osirise a k velké pyramidě.

Pokračujeme s tím, že Parks dává striktní egyptskou definici "Restau" jako "vstup do galerie nebo chodeb", zatímco překlad podle sumerského slabikáře je poněkud jiný. Viz "Restau" v našem dekodéru. Latinské *restauro* vede k francouzskému *restaurer* a anglickému *restore* - opravit, obnovit. Parks se zmiňuje, že prastará svatyně pod pyramidami v Gíze byla používána "egyptskými bohy" jako podzemní základna, a později k vykonávání pohřebních obřadů dávných faraonů, k obnově těla a duše egyptských panovníků, nástupců Osirise a Horuse.

V tuto chvíli Parks složitě cituje moderní a starověké texty, vyvíjí koncepcce, že vodní cesty po kterých projížděla sluneční bárka, jak ji popisují Egyptané, byla nazvána Urenes, což znamená "gigantická" nebo "velmi veliká". Zdá se to jako podzemní tok Nilu, jehož rozměry odpovídají těm Egyptským. Viz jeho sumerský rozklad v našem dekodéru.

KIGAL

Sumersky (Mezopotámsky)	Akkadsky	Egyptsky
Kigal: Velká země/místo (soubor dimenzí), lze rozložit na...: GI ₇ -GAL (dobrý a ušlechtilý) GI ₆ -GAL (velký a tmavý): Proč Mezopotámské tabulky říkají, že místo kde žila Ereškigal bylo naplněno temnotou?	Kigal nebo Kigallu (základní, neobdělávaná půda, podzemní, pekelná)	Sumerský Kigal >> Gigal Sít' v Gíze Přístup k síti Duat

Jak jsme viděli, Parks získává informace zkoumáním významů sumerské nebo sumero-akkadské vokalizace egyptských termínů... jako je *Kemet* (viz dekodér) kde vrhá světlo na zádušní kult, zcela neprozkoumaný a obávaný v Sumeru. Sedmá tabulka Gilgameše vzbuzuje myšlenku, že Mezopotámci se obávali této podivné a pekelné země. Je to jen sen, že Enkidu, společník Gilgameše, měl přístup ke vstupu do této neznámé země.

Enkidu, jehož původ byl v Africe, kde žil v souladu se zvířaty, před spojením s kněžkou Uruk, z města Inanny a Gilgameše. Kněžka předala Enkidovi "dech života" způsobující, že Enkidu se stal Bohem. Tato transformace mu dovolila spojit se s civilizovaným světem ještě před Gilgamešem, a stát se jeho přítelem pro život s dalšími dobrodružstvími.

Sedmá tabulka líčí Gilgameše, jak byl Enkidem poslán vnějšími silami směrem k velkému tajemnému místu vchodů, tunelů a zasvěcování kněží. Enkidu se setkal s králi minulosti, panovníky, kteří řídili tuto Zemi. Zdálo se mu, že odpovídají faraonům, jejichž kroky mnohokrát směřovaly do podzemí, kterému byla Gígal zasvěcena.

....

V tuto chvíli je zřejmé, že Enkidu byl druhem předchozího člověka a Parksova analýza se stává závislá na čtenářově obeznámenosti s počátkem lidských ras. Na předchozích stránkách bylo mnoho informací, kde je popsán způsob, jakým byly tyto rasy vyrobeny. Viz například Siensišár, klonovačky a Sága hrdinů. Není však zcela jasné, jak se někdo z těchto prvních lidí mohl toulat jako Enkidu. Doufáme, že nakonec budeme schopni rozvinout toto téma (Enki v zemi mrtvých) atd..

Probuzení Phoenixe

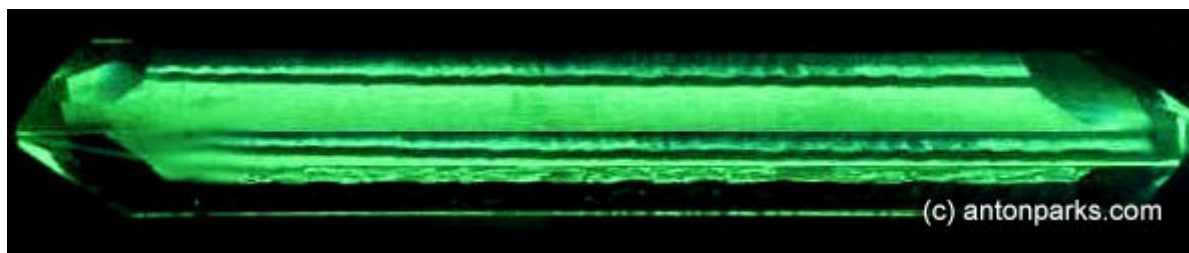
Od Antona Parkse, poznámka Gerry Zeitlina z května 2014.

Tato stránka se původně objevila na našem webu v roce 2009, který se skládal převážně z anglických překladů Antona Parkse a z úvodu k jeho pak chystané knize *Le Réveil du Phénix*. Počátkem roku 2010, záměrná a dovedná manipulace s informacemi měla za následek narušení hluboké spolupráce mezi Parksem a Zeitlinem. Knihy v tomto procesu byly kompletně zrevidované a když byly publikovány, byly tragicky ignorovány z této strany po čtyři dlouhé roky.

Nyní, na jaře roku 2014, se snažíme napravit škody. Malou Zeitlin je pryč a Gerry Zeitlin onemocněl život ohrožující nemocí. Anton Parks a Gerry Zeitlin dělají maximum pro normalizaci vztahů, ale Gerry má ještě dlouhou cestu ke knihám, které jsou nyní v tisku.

Stránka, kterou nyní čtete, bude ještě přepsána, ale obsahuje některé prvky odrážející knihu, která nebyla nikdy zveřejněna a bude zachována jako epitaf na společnou práci, kterou jsme kdysi dělali spolu... a možná znovu budeme dělat.

Kroniky Gírkù ("Letopisy posvátného krystalu") popisují prastaré boje, které vedou dvě bytosti o jediný zdroj energie plynoucí z Gagsisá-Eš (Sirius 3) (viz 4. obrázek z kapitoly světy) - dvě duše, jako dvě sestry nebo sesterská duše, se bouří proti despotické moci, která od nepaměti ovlivňovala velkou část naší galaxie. Ať už byly jejich názvy různé v celé historii a vzpomínkách, byl to rodový boj v plném proudu, ještě před první knihou z této série, a v průběhu dalších inkarnací vystupujících osob. To je to, co bude odhaleno, mimo jiné, v knize „*Probuzení Phoenixe*“.

Krystal Ugur (The GÍRKÙ). Dlouho jsme plánovali zobrazení 3D grafického modelu krystalu Ugur pro tento web a konečně i pro Parksovu knihu. Z důvodu poruchy programu to nebylo nikdy dokončeno. Návštěvníci tohoto webu a čtenáři knih Parkse, kteří by chtěli vidět takový model, by měli adresovat svá přání Parksovi, které by ho snad přesvědčily, aby zde prosadil své snahy nebo s dalšími agenturami.

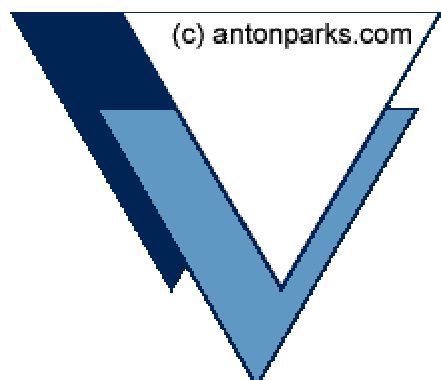
Kroniky Gírkù vykreslují portréty bohů na zemi, podle jejich skutečné podoby. Není to otázka éterického nebo jednotného božstva, jak někteří preferují, ale výhradně snaha to zabezpečit a dát lidskému druhu výjimečný charakter. Je to spíše záležitost jednotlivců z masa a kostí a navíc humanoidů. Byli to úžasní dravci, pobývající zde v době starověkých válek, kteří zjistili, že jejich královští tvůrci Kingů již obsadili toto území dávno předtím. Konflikt je částečně odhalen v textu umístěvaném do doby cca 1115 let před Kristem, se jménem Enúma Eliš dle současného výkladu.

Tito bojovníci a kolonizátoři, přezdívaní Anunna(ki) počítali s jinou časovou představou o člověku – předpokládali jeho život na mnoho desetiletí a staletí. Jejich metody a způsoby jak to sami dělali po dlouhé časové období, svědčí téměř o jeho nesmrtelnosti, a ne o extrémně krátké existenci člověka.

Jejich protivníci a galaktičtí dvojníci, kteří našli útočiště v Egyptě, v jeho podzemní svatyni pojmenované *Gigal*, počali s kódováním jazyků, zaměřených na tvorbu potíží pro Annunaki, s jejich cílem globální nadvlády. Tato kodifikace, do značné míry popsaná v díle z této série, vyžadovala inteligenci a superrychlý způsob myšlení, který lidé neuměli.

Probuzení Phoenixe začíná tam, kde kniha *Adam Genisíš* vrcholí, těsně po náhlém zmizení Mamítu-Nammu (Nut) a jejího syna Sa'ama-Enkiho-Asara (Osirise) v době velké bitvy ve věku lva, téměř před 10 000 lety. V této chvíli našeho vyprávění mluvíme o boji dvou sesterských duší, které nesly v té době jména Aset (Isis) a Asar (Osiris), trápících se ze zmizení a smutku jednoho pro druhého.

Historie uváděná v egyptských pohřebních textech a místní legendy šířené kněžími, kteří si nepřáli vyprávět o smrti Asar (Osirise), a skutečných podmínkách jeho zmizení, byly jen bledé odrazy reality.

Symbol Sirius

Probuzení Phoenixe začíná takto:

Setesh (Enlíl-Seth) byl smíšené krve, uměle vytvořené prostřednictvím genetického génia Asara (Enki-Osiris) z jeho vlastních genů, z těch od Mamítu-Nammu (Nut) a dalších, odvozených z rasy Gina'abul. Vzhledem k tomu, že měl stejný genetický materiál jako jeho tvůrce Enki-Osiris, totiž pocházející z jeho tvůrce Mamítu-Nammu, Setesh byl jako jeho syn i bratr. Je to právě situace, která byla zdrojem konfliktů, které postavili na Zemi proti sobě Enkiho-Asara (Osirise) a Enlíla-Setesh (Setha).

Poté, co jasně zářil nad nezměrnou rozlohou času v srdci božského shromáždění v Kalam (Sumer), v roli velkého Šatam (územní správce), ztratil Setesh (Enlíl-Seth) svou prestiž a důvěru Atum-Râ (Ana). Setesh pak využíval všech možných lstí k obnově svého předchozího věhlasu. Za tím účelem provozoval otevřenou válku proti Asarovi a zavraždil ho s cílem získat pozemky a trůn Egypta.

Ve svém vražedné šílenství, které překročilo zemské hranice, Setesh způsobil explozi Mulge, temné hvězdy, ze které se stal dnešní pás asteroidů. Exploze poslala její satelit Mulge-Tab na naprosto nestabilní dráhu – tu, která neustále ohrožovala Zemi v celém příběhu o *Probuzení Phoenixe*.

První katastrofální průchod bolidu převrátil zemi a způsobil strašnou povodeň. Na tento bratrovražedný boj, který probíhal na Zemi s požitkem shlížel jeho tvůrce Asar, Atum-Râ (An), který viděl v těchto konfliktech záruku, že nebude strádat jeden z jeho synů, konkrétně velký uzurpátor Egyptského trůnu. Po smrti jeho syna, se Asar dosadil do čela shromáždění a hlásal, že má moc, aby zajistil trvalý mír mezi oběma nesmiřitelnými protivníky, Sumerem a Egyptem. Tvrzení, které nikdy nemohl dodržet.

Aset (Isis) musela převzít Egypt a usednout na trůn, který jí náležel, ale úřad Atum-Râ (Ana) jí bránil plně vykonávat její moc: královna musí vládnout se svým králem, jako v mytické době, kdy vládla Egyptu s její sesterskou duší Osirisem. Na ochraně a podpoře svého nevlastního bratra nemohl Râ nic změnit. Byla královna bez skutečné moci nad svou zemí, ale pouze nad jedinci, kteří s ní žili v podzemní síti Gígal pod Gízkou planinou.

Aset (Isis) měla vysoce rozvinutou inteligenci. Velmi málo bylo těch, kteří ji chápali, a to i mezi jejími vlastními lidmi. Tváří v tvář nesnesitelnému zmizení Asar, a této geopolitické situaci, která odstraňovala všechny její legitimní práva, Aset „rozmrazila“ tělo svého manžela, které bylo zpuštěné Setesh (Sethem) a využila jeho genetický kód, aby oživila svého milence ze "země mrtvých".

Boj Aset byl bojem ženy připravené pozvednout hory, přesněji vytvořit tak znovuzrození Asar v jejím synu Heru (Horovi). Její plán byl skandální. Její boj pro její "obrácené" dvojče byl stejně kolosální jako velká pyramida v Egyptě, základ, ze kterého povstane zázrak.

Bylo to v trvalá a těsná spolupráci s Abgal (Siriané), mudrci, kteří zůstali na Zemi, že získala povolení zahájit její tvorbu, která fungovala ze starobylé znalosti bytostí ze Síria. Byl to intenzivní boj ženy,

znavené spiknutím a osudem, ženy bohyně, odhodlané stát se matkou, aby získala zpět svého milence a později se s ním spojila v tom, co se bude nazývat ostudným a incestním spojením. Dokonce i smýšlení lidí nemá žádnou jinou slovní podobu, pro jiné pojmenování této výjimky, prostě příběhu, vázaného na karmické spojení, které je nad naše chápání. (Na předchozím obrázku je reliéf z Karnaku, Popis z Egypta, z tažení Napoleona Bonaparta.)

Aset pak dělala všechno možné, aby legitimizovala Herův přístup k egyptskému trůnu. Přála si, aby smrt její matky a jejího manžela byla pomstěna jejím marnotratným synem, a ona mohla konečně žít v míru.

Heru (Horus) je budoucí král, kterého moc na místě, zosobněném Atum-Râ a jeho duchovenstvem, si nechce uvědomit strach ze ztráty kontroly nad Egyptem. Kněží dobře vědí, že je synem Osirise, ale zatají tyto informace, umožňující Setesh (Sethovi) legitimizovat jeho přístup k trůnu. Podobně duchovenstvo, které je s Herem v konfliktu, to odmítá přiznat z téhož důvodu, protože Heru by mohl být reinkarnací Asar.

Heru se nenarodil přirozeně, ale z umělého oplodnění geny Asar, Aset a neznámých Kingů. To z něj dělá rovného Râ a Nungal (následovníci Râ), ale také královských Kingů (nepřátelé Anunnaki), Nebet-Hut (Nephtys) a také pochopila, že Setesh sám disponuje královskými geny bílých Kingů.

Aset, jeho matka, a jeho pozdější manželka, řídily jeho činy a způsoby. Ona byla jeho stínem a bojovou paží Egypta. Navzdory jeho neshodám s Râ, Heru bude muset bojovat po jeho boku na odrazení nepřátel Egypta; chce se zapojit do velmi dlouhého boje proti Setesh a především proti duchovním, kteří ztělesňovali výkonnou moc velkého Atum-Râ (Ana).

Horus stejně dělal všechno možné, aby obnovil obraz náboženství svého zavražděného otce, a aby byl uznán jako jeho legitimní syn. Tímto způsobem, Heru sleduje osud dvou nebeských dvojčat, které společně vybral místo sebe: bojovat proti stínu, který je tolikrát oddělil. Kniha *Probuzení Phoenixe* pohlíží na tento neúprosný boj mezi temnotou a světlem, ve jménu lásky a života.

(c) 2008 Anton Parks

Probuzení Phoenixe zahrnuje:

- Úvodní poznámku Antona Parkse
- Obsah
- Archivy a Dekodér
- Životopisy *Chronicles* svazky 1 a 2
- Sumerský lexikon Gina'abul
- Bibliografie

Musím se omluvit mým francouzsky mluvícím čtenářům. Zde na této internetové stránce (<http://www.antonparks.com>) nebo v rozhovorech, jsem několikrát oznámil různý počet svazků, které tvoří *Kroniky Gírkù*. Problém pramení z *Probuzení Phoenixe*, která normálně měla pokrýt několik historických období. Měl jsem v plánu ukončit tuto sérii třetí s poslední obsáhlou knihou.

Jakmile jsem však začal sestavování celé série, bylo pro mě obtížné zhodnotit přesný počet stránek, které bude soubor vyžadovat. Četné poznámky ve spodní části stránek a součásti rukopisů vyžadovaly obrovský prostor. Vezměme si například dokumentaci pro *Probuzení Phoenixe*: k narození Horuse byla čtyřikrát delší, než jsem předpokládal, dále o stromu života, který psal Gerry Zeitlin..., prostě to bylo jinak, než jsem si myslel na začátku...

V době, kdy jsem vydal 2. díl o osobnosti Sa'ama, jsem pocítil úlevu, že jsem dokončil tento těžký úkol, ale přibyla také starost o uvedení práce na trh, kniha se jevila "nekompletní"...

V podstatě kniha *Ádam Genisiš* končí náhlým zmizením dvou hlavních osobností prvního dílu. Mohl jsem udělat úpravy *Ádam Genisiš* a zahrnout je do toho, co se nacházelo na začátku tohoto 3. svazku, ale to by nedávalo smysl. Neméně bylo pro mě důležité, ponechat beze změn dva rukopisy, kterými končí díl 2, jelikož nabízejí podstatné a originální informace. Tyto dva dodatky stejně řeší úvod v *Probuzení Phoenixe*.

Probuzení Phoenixe se snaží být do jisté míry podstatným jádrem série. Aby nedošlo k selhání mé povinnosti věrně přepsat tuto složitou historii, rezignoval jsem proto na značné zkrácení třetí práce, zachovám zde pouze egyptské období. Poznámky a především rukopisy, které jsem vytvořil pro tuto novou práci, mám v úmyslu realizovat v sadě následujících svazků. Vím, že to je dobrá volba. *Probuzení Phoenixe* bude přesto o něco silnější než díl 2 - *Ádam Genisiš*.

Zpráva o stavu

Dnešek

Všechny ty odrážky vlevo u obsahu představují dlouhou, tvrdou cestu vedoucí k... čemu? Tomuto! Vše, co zde vidíme, zvláště přes tolik řádků rasového vývoje nynějšího lidstva. Vše máme zhuštěné do jednoho obrázku: Zdrojové rasy a zakladatelé civilizace na Zemi. Všimněte si, že vrcholí v kruzích označených "Lepší lidstvo"... naznačující pokračování našeho vývoje, doufáme, že k lepšímu.

Je zřejmé jak se díváme kolem nás a vidíme hroutící se civilizaci, co by se měla pohnout někam jinam, ale co ostatní? Má někdo něco v plánu? Jsme svědky nějakého nového genetického designu, který může využívat tento nový svět? Pracuje někde nějaká konstrukční skupina na vývoji? Jak se k ní připojit nebo požádat o členství v této skupině? Kde to je?

Odpovědi na tyto otázky a mnoho dalších, jsou hluboce zakotveny na tomto webu. Čtete dál...

Výtažek z toho, co se zdá být Parksovým záznamem nám představuje to, co Sa'am/Enki/Osiris zaznamenat do Gírků pro dnešek:

... Přání získat věčnost natrvalo rozdělilo naši linii. Krev Božského Menu (stromu - viz dekodér) proudí v žilách mužů Gina'abul. Je distribuována v zářících pohárech, ale nikoli ve prospěch našeho potomstva. Naše děti mají překonat posun do věku dlouhověkosti a moci. Jejich hledání je i dnes pracné a neutuchající, nikdy to neskončí. Velké povodně oddělily jedny od druhých, kontinenty se rozdělily kvůli naší ješitnosti a naší utopické vědě.

A'menpteh (Atlantis) je ve fragmentech a Káskara (Mu) spočívá ve vodním hrobu. Lú (lidstvo) se konečně samo pozvedlo a je nyní roztroušeno po povrchu Země, jako zrnka písku na poušti, zatímco náš rodokmen donekonečna bojuje ve čtyřech rozích tohoto zraněného světa.

Ti-ama-te (Sluneční soustava) nevykazuje téměř žádné stopy přítomnosti Kadištu (návrhář života). Žijeme s většinou našinců v úkrytu mezi Abzu a Gígal (starověký název podzemní sítě, nalezené dnes pod Gizkou planinou), starobylou základnou návrhářů života - Urmah. Moje oči touží vidět světlo Slunce...Jsem unavený z této planety!

V minulosti jsem přešel přes spalující pouště i zmrzlé vody. Projel jsem Uraš tisíckrát. Přestoupil jsem zakázaná území mého protivníka – despotického tyrana – a vše, co jsem viděl, byl jen strach a utrpení. Psychologický účinek, že velký Šatam (územní správce) nikdy neskončil vliv na soubor mých dětí, mě nekonečně ovlivnil. Už nikdy se nevrátím do Kalam (Sumer) a ještě méně do Eridu – místa vždy sužovaném zuřivými větry, které smetly mé naděje...

Lidé vybudovali kolosální města pro svou slávu, ale vzájemně se zabíjejí naším jménem. Slepě slouží protivníkům z obou stran v naději, že vytěží něco z naší benevolentní ochrany. V konečném důsledku nevědí nic o naší bratrovražedné válce. Co mám pro ně udělat, aniž bych znovu uvedl své vlastní lidi do nebezpečí?

...

Copak člověk každý den nevidí tisíce příkladů bolesti způsobené láskou a strachem, ale oceňuje významné osobnosti...? Nešťastný člověk, odpojen od Angal (velké nebe), může jen zřídka vidět svou podobu, kdy člověk může svítit v noci jako zářící klenot a probudí se jako hvězda... Ugur, jak plynul čas od našeho příchodu na Uraš.

Právě jsem přečetl informace, které vstoupily do mého srdce, když jsme sem přišli a Mam mě instruovala o mravech Namlú'u (prvotní lidé). Vidím, že jsem byl zasažen hněvem této války a schématem, které nás zde očekávalo... Byl jsem tak mladý!

Co bych neudělal pro zachování svého lidu? Moji Kuku (předkové) ze mne udělali poskoka jejich hermetické politické formace. Udělali mě pánem umělého plození. Ale my jsme tajně rekonstruovali genetickou sekvenci. Rekombinace byla úspěšně provedena...

Po všech těchto Muanna (rocích) hledání a pochybností, jsem konečně našel klid pro moji Ba (duši). Dnes jsem byl ujištěn, že "spasení" lidstva vytryskne jako překvapení, které je již připraveno. Nicméně ještě dlouho bude trvat přirozené křížení mezi lidstvem, ovlivněné jejich geny a tím i jejich budoucí vzhled. Je to pod kontrolou pozemských hodin...

Tohle byla klíčová diskuse v tomto fóru na *Věku Uraše* na téma: Náhlé překvapující probuzené lidské rasy? Ne, tohle bylo součástí otevřené iniciativy „Forum II SETI,“ které je nyní uzavřeno.

Trvalá válka

Z rozhovoru pro Nexus magazín:

Je to vždy stejný příběh: sektářství, náboženský fantatismus a rasismus. Takové chování není výjimkou na Zemi, nalezneme je i jinde u nejvyvinutějších národů našeho vesmíru.

Válka je bezpochyby nedokončena. Konflikt mezi Ušumgal a královskými Kingú probíhá po tisíciletí. To se týká právě původu Ušumgal. Zřejmě byli naklonováni ve velmi dávné minulosti podle královských albínů Kingú-Babbar, ale nechtějí o tom slyšet, z důvodů přílišné vzdálenosti v čase a nejsou již ani součástí časoprostoru, který se vztahuje k epizodám, které jsem obdržel.

Ušumgal jsou namyšleni a velmi arogantní, nepochybně kvůli jejich velké výšce, která se tyčí nad ostatními plemy jejich druhu Gina'abul. Ženy Gina'abul jsou zajaty v šarvátkách a občas, jako Kadištu, musely opravovat škody způsobené oběma stranami (Ušumgal a Kingú). Konflikty, které přímo tvoří část historie, která se nás týká, se vztahují na událostem kolem vzniku Anunna. Války, včetně dávných, mezi potomky Anunna a Kingú-Babbar, s lidstvem uprostřed jsem popsal!

Pokračování rozhovoru pro Karmapolis:

Reptiliáni jsou v konfliktu mezi sebou již po velmi dlouhou dobu a tato válka byla na Zemi vždy realitou. Celá lidská rasa na ni silně doplatila! Země má značný strategický význam pro mužskou rasu Gina'abul. Současné geopolitické události nejsou moje specialita, ale dnes, díky dostupným informacím, které jsem získal během deseti dlouhých let, mne zavedly k následujícímu závěru:

Vzhledem k tomu, že člověk je krátce v kontaktu se svými stvořiteli, lidské bytosti se snaží vzbudit dojem, že jsou pány své vlastní historie a osudu. Hledají útočiště v oficiální verzi, vyrobené dominantní autoritou, manipulování ze strany mužských Gina'abul...

Anunna a jejich potomci jsou ve válce s královskými Gina'abul, nazývanými Kingú, kteří jsou přesvědčeni, že jsou vlastníky Země. Toto je velmi stará válka, která nemá žádný vliv na dnešní lidstvo. Muži Gina'abul využívají lidstvo jako své zbraně – ve svých očích považují lidi za zvířata druhu Á-DAM, kteří se ničí navzájem jako dva klany, prostřednictvím dovedně zmanipulovaných konfliktů.

Jednoduše si myslím, že anglo-americké ozbrojené síly slouží frakcím Anunna a jejich přímých potomků, zatímco královští Gina'abul bojují v severských zemích proti jejich pokrevním nepřítelům. Ti, kteří se cítí na vrcholu společenské pyramidy Gina'abul, jsou královští Kingú-Babbar, to znamená albíni Kingú! Jsou to mimořádně obávaní Reptiliáni bílé pleti. Mají hrůzu z Ušumgal Anunna a jejich potomků, což jim nebrání v obchodování s nimi, když jim slouží.

Z toho pochází neuvěřitelný příběh čisté rasy Aryan.

Král Šulgi z Uru, vládnoucí v letech 2094-2047 př. n. l., byl suverénní vládce Sumeru a Akkadu, kterého uctívali během jeho vlády, signalizující jeho božský původ. Vidíte ho na této hlíněné tabulce, jak bojuje s drakem, který na něho přenáší Boží moc. Jeden z hymnů říká, "že Šulgi má divoký vzhled, protože se narodil jako Ušumgal (Velký drak).

Z mnoha pramenů víme, že USA jsou dnes stále ve válce s Německem. Všimněte si, že žádná mírová smlouva nebyla podepsána na konci Druhé světové války, mezi spojenci a Německem. Byl to opravdu omyl?

Anunna a Kingú (královské rodiny) používají lidi jako pěšáky a Zemi jako velkou šachovnici pro jejich hru. Obsazují své pozice v této odporné záležitosti již po tisíciletí. Jako každý druh věří, že mají většinu pravomocí a proto právo na Uraš (Zemi).

Ušumgal-Anunna a jejich potomci se skrývají v jeskyních a jiných dutinách v zemi. „Nejčistší“ nebo nepoškození z nich nesnášejí (přinejmenším) 3. dimenzi (Ki), která nadále pokračuje v růstu nebo vzestupu frekvence, jak pokračuje čas. Někteří z nich pobývají ve dvourozměrné dimenzi KURGAL, která prostřednictvím své konkrétní hustoty na Zemi, by mohla dobře odpovídat 3. dimenzi na jiné planetě.

Podle toho, co vím, královští albíni nemají tento problém s frekvencí. Ti, kteří žijí na Zemi, se nachází vesměs na polích nebo poblíž otvorů do Abzu (podzemní svět). Nemám tušení, zda skutečně žijí v Abzu. Královští obsadili také některé hory (Himaláje) a mají základny v celé Sluneční soustavě, včetně Měsíce...

Rasa Gina'abul, do které patří bytosti, jejíž kroniky se týkají této série, se nachází mezi těmito dvěma nesmiřitelnými kolektivy. Tato skupina rebelů, skládající se především z Amašutum (ženské návrhářky života), Ama'argi (ženské pozemské Gina'abul) a Nungal (klonovaní návrháři života), trávila svůj čas koordinací těchto dvou nepřátelských kolektivů, a to vytvořilo na Zemi politické komplikace.

Lidé, bez ohledu na jejich barvu pleti, vždy sloužili svým stvořitelům. Je to uvedeno v africkém termínu „Wazungu“ - "lidé nebo vířiví démoni," množné číslo je používáno mnoha africkými kmeny pro nordický druh mimozemšťanů.

Rozpad původního jazyka na tisíce různých idiomů (rozložitelných dle Sumero-akkadského slabikáře) je důsledkem těchto sporů mezi rebely Gina'abul (sloužících Kadištu) a dvěma jinými klany, zpochybňujícími jejich legitimitu na Zemi. Postupné vymizení nebeského jazyka v ústech lidstva bylo plánováno, není totiž lepší pravidlo, pro rozdělení lidských jedinců od Kingů a Anunna.

Neměl by v tom člověk vidět očekávanou naději? Ti, kteří střežili zahradu Eden a nabídli lidstvu minimální autonomii, velmi dobře věděli, co dělají. Náboženské tradice byly transformovány do nepřátel Boha, zatímco ve skutečnosti se jednalo o opak. Tyto bytosti – pro velkou většinu sloužící návrhářům života – nepřestaly kodifikovat jazyky Země s cílem **vyhnout se globalizaci**, která by měla za cíl pouze centralizaci moci (směrem k vítězi) a zotročení lidstva. Teď chápete, co se vlastně děje? Globální konflikty, atentáty, rostoucí nestabilita jsou zde pouze proto, aby sloužily predátorům! Postupují tak, že způsobují války a snaží se tak snížit frekvenci KI (3. dimenze), která by měla sloužit jako odrazový můstek k vyšším úrovním, a proto oslabují lidstvo...

Nadešel čas dekodovat, co je skryto. Jak jsem ukázal v knize *Tajemství temných hvězd* a trochu i zde, v rozkladu mnoha termínů ze všech koutů země, díky kódu jazyka rebelů Gina'abul. Tyto informace jsou přesné, protože odhalují původ lidstva a také následující cestu. Tato duchovní cesta znamená, že osvícený duch, který spojuje všechny s univerzálním vědomím, se neomezuje jen na tuto planetu.

Termín "spiritualita" je převzat z latinského SPIRITUALIS, původem ze SPIRITUS (duch). To nám dává rozklad v jazyce "bohů": SI (světlo), PIRIG (brilantní) a sloveso US tvoří (je blízko, sledovat, navštěvovat), čímž SI-PIRIG-US-A má význam "udržovat jasné světlo." Je to opravdu toto světlo, které kdysi vstoupilo do nás všech lidí, stejně jako do Gina'abul? Je to obvyklá návštěva KUR-GAL? Je možné, aby člověk vstoupil do rozměru KUR-GAL?

Autor Whitley Strieber to mohl udělat. Napsal o neplánovaném, nečekaném průniku do reálného prostoru, nám podobného, ale nepochybně jiného, s námi spojeného... Fantomový jev nastal na dálniční křižovatce! K události došlo, když jel na malý výlet v džípu přes zastavěnou oblast v New Jersey, a měl ve vozidle svědky, kteří s ním sdíleli celý zážitek.

Zdalo se jim, že vnikli se Striebrem někam, co vypadalo jako rezidenční oblast s velmi neobvyklými strukturami, zdobenými obrazy "hadů." Bylo to určitě rozdílné od skutečného světa, který právě opustili, dokonce i počasí bylo jiné. On a cestující v džípu neviděli žádná jiná vozidla, ani žádné živé bytosti.

Po nalezení cesty zpět do normální reality, se Strieber nemohl zorientovat v okolí. Mohl by to být letmý pohled na dimenzi KUR-GAL? Funkčně by to odpovídalo požadavkům, s odvoláním na to (viz dimenze), že KUR-GAL je na nižší dimenzionální úrovni, kterou Gina'abul - Reptiliáni užívají za jejich pobytu na Zemi.

Možné další setkání s Imdugud

Různé civilizace a jejich interakce popsané ve zprávách Antona Parkse (publikované a dosud nepublikované knihy a komunikace) pokrývají časový rozsah alespoň statisíce let. Pokud jsou zprávy úplné, jak již bylo uvedeno, pak by bylo bláhové se domnívat, že mocné síly, které nás uvedly do existence, nyní vybledly do ztracena, jako dětská pohádka, takže nás nechaly prožívat si náš osud v rozsáhlém neobydleném vesmíru, dle naší vůle nebo také ne, jak si to přejeme.

Skutečně máme svůj osud, ale nemůže to být ten, který si myslíme. Pokud nemůžeme určit, kde jsou všichni a co dělají, pak budeme muset na tomto problému lépe pracovat a protože neexistuje žádná možnost, abychom nevěděli, kde jsme a co děláme. Vzhledem k tomu, že nemáme žádnou jistotu, že jsme pod ochranou základních pravidel, tak milovaní fanoušci sci-fi, jako informovaní lidé, by měli výrazně narušit tuto asymetrii v toku informací.

To znamená, že na našich stránkách nebudeme věnovat prostor pozorování UFO nebo jiným běžným zprávám badatelů, jakkoli důležité by mohly být. Můžeme jít hluboko do podstaty dat, myšlenek a analýz, které ukazují na možnost pomýšlet na asymetrii a výrazně zlepšit naše znalosti o naší situaci. Zvláště teď, když máme zprávy od Parkse, můžeme hledat korespondenci... například příznaky probíhající činnosti konkrétních druhů. A jak se ukazuje, máme rozsáhlou, nezávislou zprávu, která to splňuje.

Charles Hall, bývalý pozorovatel počasí USAF, (americké vzdušné síly) kde strávil několik let na částečný úvazek, kdy žil a pracoval v izolaci na základně Nellis, v oblasti severně od Indiana Springs v Nevadě. Během své funkce měl Hall rozsáhlé, každodenní zkušenosti s mimozemskou rasou humanoidních bytostí, které nazval "vysocí bílí." Jeho popis těchto bytostí odpovídá v mnoha ohledech Parksovu popisu rasy *Imdugud* (viz rasy) která podle jeho chápání byla vytvořena v naší Sluneční soustavě a obývá ji neustále po stovky tisíc let.

Konkrétně - co mají všichni Imdugud společného? Zde je krátký seznam:

- Jsou velmi vysocí humanoidé "severského typu", se světlou kůží
- Často mají modré oči
- Vydávají štekavé nebo pískavé zvuky
- Jsou osamělí
- Jsou to zřejmě vojáci

Vysocí bílí používali styl písma jako egyptské hieroglyfy a kartuší. Možná to Imdugud dělali také - viz níže:

Vysocí bílí obvykle měli odnímatelné drápy, během přítomnosti v zasedacím sále (protože ve skutečnosti se nás obávali); Hall si všiml, že je odstraňovali na výlety do Las Vegas (skryli je rukavicemi). Podle vzpomínek Parkse, Sa'am vždy viděl Imdugud s drápy. Měli dobrý důvod se ho obávat také, vzhledem k jeho pověsti, že zabil Abzu-Abba za pomoci své vnitřní síly. Sa'am byl jeho synem a tvůrcem Anunna. (Nejdůležitější téma, které bude projednáno na těchto stránkách.)

Parks neví, zda drápy Imdugud byly přirozené nebo umělé. Urmah, geneticky s nimi související, jsou zobrazováni s drápy, když se Sa'am při několika příležitostech s nimi setkal. Nungal, pokrevní bratři Imdugud, měli ruce s prsty jako lidé. Důležité však je, že Parks viděl drápy u Imdugud.

Vysocí bílí často létají na Měsíc. Imdugud tam mají velké množství základen. Zeptal jsem se Parkse, jestli si vzpomíná, zda při kontaktu s Imdugud bylo možné používat hieroglyfy. Říkal, že se to nikdy neprokázalo, ale podle jeho přijatých zážitků, by bylo rozumné to předpokládat.

Egyptané mluvili jazykem návrhářů života na Mulge a jeho měsíci (Mulge-Tab v budoucnu jako Venuše). Zdá se tedy, že to byl starověký jazyk, který byl používán ve Sluneční soustavě většinou Kadištu (snad těmi, kteří pocházeli z Orionu, domova Urmah?). V každém případě Urmah jím museli mluvit, jsem o tom přesvědčen. Proto by nebylo překvapivé zjistit, že jejich děti - Imdugud, také hovořili egyptštinou. To se mi zdá logické.

Tato diskuse o využívání hieroglyfů vzbuzuje otázku: proč není tento jazyk uveden v dřívější diskusi o nadřazenosti "Matice jazyka" - Emeša, mezopotamského a dalších lidských jazyků (viz jazyky)?

Parks odpověděl:

Je skutečně obtížné v tomto okamžiku potvrdit, že egyptský jazyk pochází z Emeša. Nepracoval jsem dostatečně na rozkladu, abychom mohli mít na to silné a jasné potvrzení. To znamená, že ho mohl následovat (a to je případ prakticky všech starověkých jazyků), protože jak jsme ukázali v „Ádam Genisiš“, můžeme přeložit sumerské termíny do egyptských. To je ještě pozoruhodnější! To je pro mě myslím důkaz, že původní Egypťané musely být bytosti, které mluvili jazykem Emeša, jako samostatným jazykem, který byl možná stejně důležitý jako jazyk Emeša u kněžík Gina'abul. Připomeňme si, že máme zprávu od Urmah, kterou napsal Sa'am, že v Gikal používali jazyk Emeša...

(Odkaz na "Sa'ama a Gikal" se vztahuje k události, která dosud není zahrnuta v těchto poznámkách.)

Vraťme se k našemu srovnání Imdugud a vysokých bílých...Ani jedna skupina nemůže tolerovat šediváky. To odlišuje Imdugud od Kingú-Babbar, kteří využívali šediváky, co jim sloužili a byli jimi dokonce stvoření.

Stejně jako Kingú, také Imdugud se štítí spojovat s ostatními, dělají to pouze ve svém vlastním zájmu. Jsou těžce přístupní, dokonce i pro Gina'abul nebo Kadištu. Hall viděl, jak byl jeden z vysokých bílých zastřelen a zemřel jen proto, že udělal vstřícný krok směrem k jednomu z nich. Zvláštností jsou další nápadné souvislosti.

Hall není schopen k naší spokojenosti vysvětlit, co tyto bytosti dělají na základně Nellis, a ve skutečnosti co dělají kdekoli jinde. Hall viděl jejich četné výsadkové lodě, uschované na Nellis, schopné letu po celé Sluneční soustavě. Podle Parkse, vzhledem k tomu, že Imdugud byli v určitém smyslu strážci Tiamate, měli základny v celé Sluneční soustavě a mnohé také na Zemi.

Znají dobře lidstvo, sledují ho, tvořili ho opakovaně, až k dosažení vyspělosti. Naprogramovali Urmah, kteří mají roli zprostředkovatelů. Jsou sice samotáři, ale jsou schopni vstoupit do kontaktů na celém světě. Vyjednávání je jejich posláním. Boj je jejich konečné použití.

V každém případě, za této situace na Zemi by bylo velmi obtížné a téměř nemožné, jednat s arogantními Anunna, s nimiž jsou ve válce. Imdugud strávili více času "záchranou své kůže" a svého území, než vyjednáváním s útočníky. Parks souhlasí s mým návrhem, že skupina v Nellis může být jejich vojenská nebo bezpečnostní jednotka, jako řízené logistické centrum.

Říká, že Imdugud jsou vždy těžce ozbrojeni. To připomíná událost, ve které se Charles Hall setkal s americkou bezpečnostní hlídkou v oblasti, hlídka byla značně nepřátelská a hrozila mu, že ho zabije, ačkoli byl plně oprávněn tam být. Během napjatého setkání, hlídkoval vrtulník vysokých bílých nad scénou a snažil se manévrováním najít čistou palebnou linii na bezpečnostní hlídku, zatímco Hall se musel přemístit do polohy k ochraně bezpečnostního týmu, aby na ně nevyvolal zahájení palby! Zatím vše, co se dělo, se týkalo se Halla, tak Pentagon zalefonoval hlídce a snažil se je přimět, aby odvolali své lidi.

Pokud jsou vysocí bílí Imdugud, není překvapující vidět, jaké mají vztahy s vládou USA. Ještě více uklidňující je, že dobře víme, že to jsou skvělé strategové a velmi inteligentní tvorové. Proč "uklidňující?" Mějte na paměti orientaci Imdugud (viz rasy). Jejich část - Anunna, mají mnohem temnější původ, byli vytvořeni Ninmah na Dukù jako dobyvatelé.

(To je snad vrcholem děje v *Les Chroniques*, které jsme konečně začali rozebírat v těchto poznámkách.) Parks popisuje velmi podrobně vztahy Anunna/Anunnaki s lidstvem, ve svém druhém díle - *Adam Genisis*. A tak tuto poznámku Parkse, lze považovat za náznak toho, co se děje v naší současné situaci.

Doporučené knihy najdete na: <http://www.pahanabooks.com/>

Další informace na: <http://www.antonparks.com/>

Poznámka překladatele:

Nemáte někdy dojem, že veškeré dění na Zemi, včetně všech válek, které probíhají v různých částech světa prakticky nepřetržitě, je někým řízeno za určitým účelem? Máte pocit, že jste svobodní nebo vám někdo (státní zákonodárná moc) neustále něco nařizuje a tím omezuje vaše svobodné rozhodnutí? Zdá se vám, že příčinou všech problémů jsou peníze? (Údajně je to babylonský vynález, stejně jako „zmatení jazyků“)

Všechno to nasvědčuje tomu, že je „něco za vším“ – tajná vláda mimozemšťanů, která operuje s lidstvem, jako s pokusnými zvířaty, možná s cílem vytvořit dokonalejší rasu.

K ovládnutí jim slouží různé tajné organizace (iluminátů, Bilderberg aj.), veřejné organizace, jako jsou církve a sekty a zejména finanční instituce, vytvářející fiktivní peníze, ničím nepodložené.

Všechny tyto instituce využívají k našemu ovlivňování falešné informace, rozšiřované masmédií. Bránit se lze tím, že tato masmédiu nevyužíváte nebo jim nevěříte, protože hlavním heslem je vždy: „Všechno je jinak.“

Anton Parks a Gerry Zeitlin se snažili naznačit, že historie lidstva může být jiná, než nám vykládají tzv. učenci. Ti vykládají všechno na základě domněnek a nepřímých důkazů. Poznat pravdu může jen ten, kdo to osobně zažil a to může jen ten, kdo přijal informace způsobem, jakým to popisuje Anton Parks. Nemohl si všechno vymyslet, protože řada historických záznamů se uchovávala v nejstarších písemných památkách a je uchována v tradicích starověkých domorodých pověstí, které jsou vlastně ústně předávanou historií z dob, ze kterých se žádné písemné materiály nezachovaly. Máme jen pyramidu a Sfingu...

Nevysvětlených záhad je na celé Zemi spousta, stačí jen sledovat webové stránky milovníků záhad a hledat možné souvislosti a vysvětlení. Většinu lidí tato tematika nezajímá, protože k tomu směřuje cíl našich tajemných vládců, od nepaměti nazývaných „Bohové“, neboť pouze nevědomí tvorové se dají lehce ovládat. Poznání pravdy může být někdy smrtící informace a proto si ji obvykle ti, co ji poznali, nechávají raději pro sebe. Nikdo vám však nemůže bránit ve vašem vlastním hledání. Možná právě hledání pravdy je smyslem života...

© Jan Pavlík, 25. 1. 2017